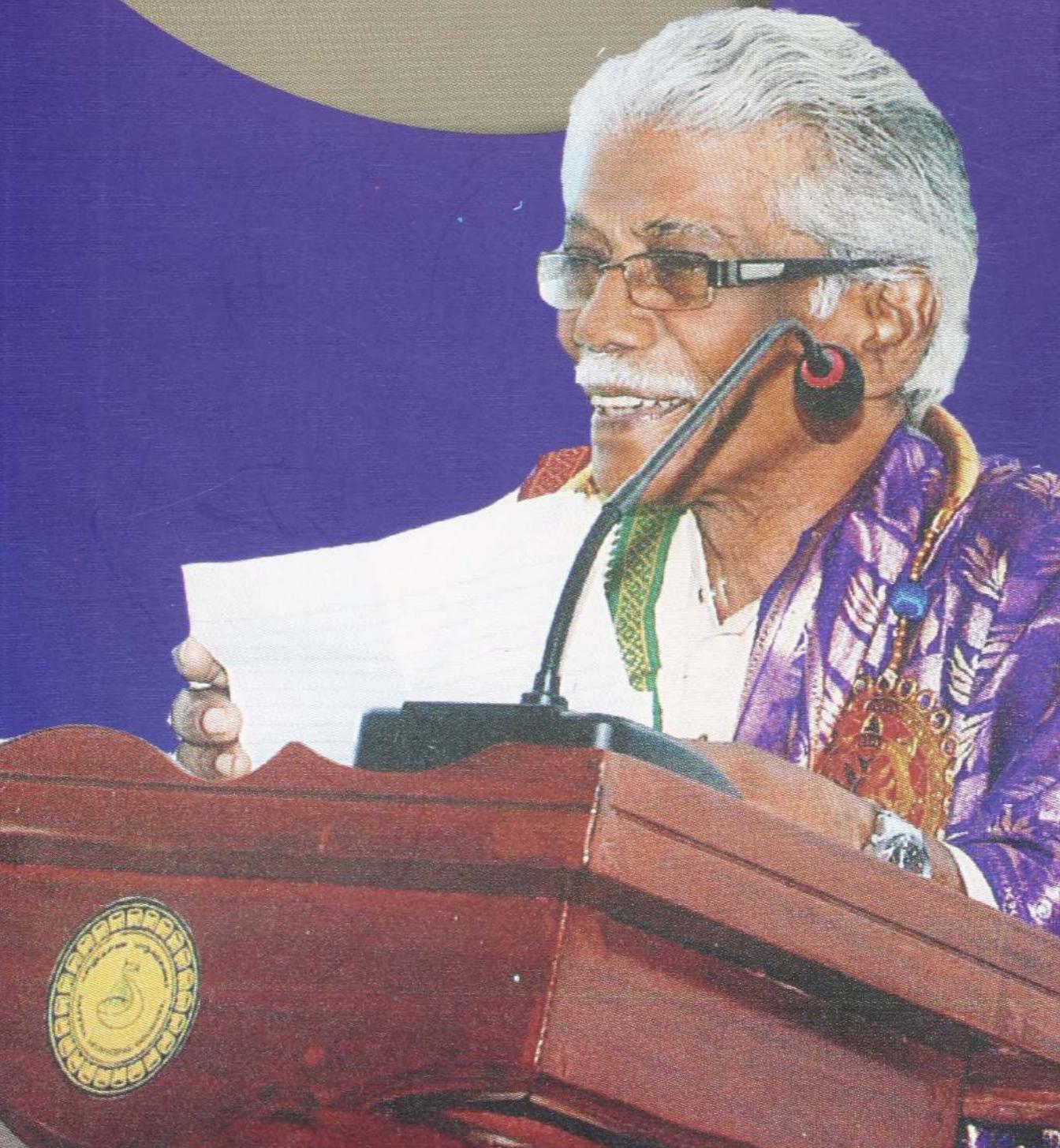

பெருமாளின் பதிவுகள்

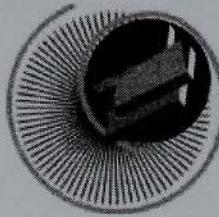

TO: NF: 06.12.2019..

பெருமாளின் பதிவுகள்

"KALAA POOSHANAM"
K.S.SIVAGNANARAJAN
RETIRED VICE PRINCIPAL
ADYAPATHAM ROAD
KOKUVIL WEST

2019.11.05 இல் அமரத்துவமடைந்த
பி.எஸ்.பெருமாள் அவர்களின் 31ஆம் நாள்
நினைவுநாளில் இந்நூல் வெளியிடப்படுகிறது

மறுபுகல் வெளியீட்டகம்

நூல் : பெருமாளின் பதிவுகள்
வெளியீடு : 2019.12.05
வடிவமைப்பு : மறுயுகம், 42, சேர்.பொன்.இராமநாதன் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
maruyuham@gmail.com
அச்சுப்பதிப்பு : ஜெயஸ்ரீ பிறிண்டேர்ஸ், பிறவுண் வீதி, யாழ்ப்பாணம்
பக்கங்கள் : i - xxxvii + 75

அமரர் எஸ்.பெருமாள் பற்றிய நினைவுகூரல்கள், சிறப்புக் கட்டுரைகள், செய்திகள்	iv
அசைபோட ஒரு விடயம் (மீள்பிரசுரம்) - பி.எஸ்.பெருமாள்		
1 ஊடகத் துறையின் சுதந்திரம்	3
2 ஊடக சுதந்திரம் மற்றும் அதன் தொழில்சார் கண்ணியம் ...		8
3 மக்கள் கருத்தை உருவாக்கும் சக்தி	13
4 பத்திரிகைகளின் தோற்றுவாய்	18
5 ஊடகத்துறையின் பாதுகாப்பு	22
6 செய்திப் பத்திரிகைகளும் அவை புரியும் பணிகளும்	26
7 செய்திப் பத்திரிகைகளின் இதயம் எது?	29
8 நிருபர்கள் புரியும் பணிகள்	34
9 ஆசிரியர் தலையங்கமும் பத்தி எழுத்தும்	38
10 யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு நாளேடு	43
11 தமிழ் மக்கள் கருத்து வெளிப்பாட்டுக்கு ஒரு பத்திரிகை	48
12 புளிட்சர் செய்த ஊடகப் புரட்சி	52
13 பயிற்சிக் களமாக விளங்கும் மாகாண பத்திரிகைகள்	56
14 மக்கள் வாழ்வில் மிகப்பெரும் சக்தி	60
15 பத்திரிகை சுதந்திரம் முன்பு இருந்தவாறு	63
16 லண்டனில் வெளியான முதல் செய்திப் பத்திரிகை	66
17 பிரிட்டனில் பெரும் சக்தி பின்புலமாக விளங்கிய வாரப் பத்திரிகைகள்	70
18 வாக்குரிமை என்ற மக்கள் ஆயுதம்	73
அமரர் எஸ்.பெருமாள் வாழ்நாளில் பெற்றுக்கொண்ட விருதுகள்		74
“அம்மாவின் அறிவுரை” கவிதை - எஸ்.பெருமாள்	76
நன்றி நவில்கின்றோம்	78

ஊடகத்துறையில் உயர்ந்த வழிகாட்டி

எங்களுக்கு முந்திய ஊடகத் தலைமுறையின் ஜாம்பவான்களை நாம் ஒவ்வொருவராக இழந்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வரிசையில் நம்மை விட்டுப் பிரிந்த பெருமாள் ஐயா நம்துறைக்கு ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாக விளங்கியவர்.

ஆரவாரங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், எடுப்புக்கள், களேபரங்கள் இல்லாமல் அமைதியாக, சாந்தமாக அதே நேரம் அறிவுபூர்வமாக எல்லோரையும் அரவணைத்துப் பணியாற்றிய பெருந்தகை அவர்.

அச்ச ஊடகத்துறையில் நீண்ட பரம்பரியத்தைக் கண்டவர்.

கைகளால் ஈய எழுத்துக்களை அச்சக்கோர்த்து, பக்கங்களாக்கி, உள்ளூரில் றபரை உருக்கி, ஊற்றி வார்த்து உருவாக்கிய றோலர்களைக் கொண்ட சிலிண்டர் மெஷின்களில் இரண்டு, இரண்டு பக்கங்களாக அச்சிட்டு, கைகளால் மடித்து, சைக்கிளில் எடுத்துச் சென்று விநியோகித்த அறுபதுகளின் பத்திரிகைத்துறையிலிருந்து, வண்ணங்களில் எண்ணிய வகையில் அச்சிடும் அளவுக்கு விஸ்வரூப வளர்ச்சி கண்டிருக்கும் நவீன 'ஓவ்-செட்' அச்ச முறையில் பக்கங்களை இதழ்களாகவே அச்சிட்டுக் கொட்டும் நவீன அச்ச ஊடக நிலை வரை,

நின்று, நிலைத்து, நீடித்துத் தாக்குப் பிடித்த ஓர் உயர்ந்த ஊடகவியலாளராக மிளிர்கின்றார் நம் பெருமாள் ஐயா.

தற்போதைய தலைமுறையில் ஊடகப் பாய்ச்சலின் இரண்டு எல்லைகளையும் - அந்தங்களையும் - தரிசித்த அல்லது அந்த மாற்றங்களை உள்வாங்கியபடி அதனுடன் பயணித்த அனுபவசாலிகளுள் அவர் முதன்மையானவர்.

மலையகத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட பொருமாள் ஐயாவை யாழ் குடாநாடு தனது மகனாகத் தத்தெடுத்துக் கொண்டது.

'வீரகேசரி', 'ஈழநாடு', 'உதயன்' என்று அவர் கடந்து வந்த களம் சாதனைத் தளங்களாகவே விளங்கின.

கொழும்பில் வீரகேசரியில் இளவயதில் உதவி ஆசிரியராக அவர் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவப்பாடம் 'ஈழநாடு' என்ற நாளிதழை தலைநகர் கொழும்புக்கு வெளியே பிராந்தியத் தினசரியாக வெற்றிகரமாகக் கொண்டு நடத்தும் முயற்சிக்குப் பெரிதும் உதவியது.

யுத்த இடம்பெயர்வுகளோடு 'ஈழநாடு' நிறுத்தப்பட, 'உதயன்' ஆசிரிய பீடத்தில் ஆசிரிய ஆலோசகராகப் பணியாற்றினார். அப்போதுதான் அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு அதிகம் கிடைத்தது.

என்னுடைய ஆசிரிய தலையங்கங்கள், செய்திகள், கட்டுரைகள் தொடர்பில் மதிப்பீடு செய்து, உள்ளதை உள்ளவாறே வெளிப்படுத்தும் உரைகல்லாக எப்போதும் அவர் இருந்தார்.

அவரது நீண்ட அனுபவத்தில் எங்கள் எழுத்துக்கள் புடம் போடப்படும்போது, நீதி, நியாயமான அளவீடுகள், மதிப்பீடுகள் வெளிப்படும். அவற்றை நாசக்கான சொல்லாடல்களில், நாகரீகமான வார்த்தைகளில், பண்பாக, அதேசமயம் நறுக்குத் தெறித்தாற் போல ஓரிரு சொற்களிலேயே முன்வைப்பார். அதில் ஊடகத்துறையில் அவரது பட்டறிவு பளிச்சிடும்.

அச்ச ஊடகத்துறையில் மூன்று, நான்கு தலைமுறைகளைக் கண்டவர். அப்போதைய மாற்றங்களோடு தன்னையும் மாற்றிக் கொண்டு பயணித்தவர். ஆனாலும் புதிய மிலேனியத்தில் ஊடகத்துறையில் ஏற்பட்ட பெரும் பாய்ச்சலுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் நாங்கள் தவித்தபோது அதற்குள் சிக்குண்டவர்களுள் அவரும் ஒருவர்.

கணினி என்ற புதிய தலைமுறைப் பாய்ச்சலுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் பின்தங்க வேண்டிய முந்திய தலைமுறையில் ஓர் அடையாளமாக நாம் மாறவேண்டியதாயிற்று.

ஐம்பதுகளிலே அவர் வீரகேசரி நாளிதழில் ஊடகவியலாளராகக் காலடி எடுத்து வைத்தபோது இருந்த ஊடகத்துறை வேறு.

அறுபதுகளிலே, எழுபதுகளிலே 'ஈழநாடு' பத்திரிகையை அவர் வழி நடத்திய போது துலங்கிய ஊடகத்துறை வேறு.

எண்பதுகளிலே, தொண்ணூறுகளிலே பெரும் பிரளயமாக உள்நாட்டுப் போர் தமிழர் தாயகத்தைப் பற்றிப் பீடித்து நின்றபோது அடக்கி வாசிக்கப்படும் கட்டாயத்துக்குள் பலவந்தமாக நசுக்கப்பட்ட ஊடகப் பண்பு வேறு.

மிலேனியத்தின் ஆரம்ப தசாப்தத்தில் யுத்தம் உக்கிரம் பெற்றிருந்த போதும், பின்னர் அடுத்த தசாப்தத்தில் இப்போது அதில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் பின்னரும் நிலவும் சூழ்நிலைகள் வேறு.

இவை எல்லாவற்றுடனும் முரண்பட்ட அந்தங்களைத் தொட்ட மாற்றங்களோடும் ஊடகப் பயணத்தைத் தாண்டியவர் பெருமாள் ஐயா.

மக்களின் எரியும் பிரச்சினைகளைக் கையாளும் பொறுப்புடன்

செயற்பட்டவராயினும் அதில் 'தாமரை இலைத் தண்ணீராகவே' அவர் தம்மைப் பிணைத்துக் கொண்டார். தனிப்பட்ட விருப்பு, வெறுப்புகள் நெருங்கவிடாமல் தள்ளி நின்று தனித்துவத்துடன் நடுநிலையாகச் செய்திகளைக் கையாண்டார். அதுவே இந்தளவு நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் சளைக்காதவராக - துவளாதவராக - இந்த எழுத்துப் பணியை 'மக்கள் பணியாக' அவர் உயர்த்த உதவிற்று என்று நினைக்கிறேன்.

மக்களின் பற்றி எரியும் பிரச்சினைகளை வெளிக்கொணர்வதே தமது துறையின் மகத்தான மாண்பு எனக் கருதும், நம் ஊடகத்துறையினர் - குறிப்பாக இளம் இரத்தங்கள் - அதற்காக சத்தியத்தைத் தம் கையில் எடுத்து அதன் வழி பணியாற்றுகின்றார்கள்.

ஆனால், பல சமயங்களில் அந்த சத்தியப் பாதை சத்திய ஆவேசத்தைத் தந்து விடுகின்றது. அதனால் பல வீண் நெருக்கடிகளை, தேவையற்ற சிக்கல்களை நமக்கு நாமே தேடிக் கொள்கிறோம்.

'உங்கள் எழுத்தில் நோக்கில் செயற்பாட்டில் சத்தியத்தைப் பின்பற்றுங்கள். ஆனால் அதில் சத்திய ஆவேசத்தைக் கட்டுப்படுத்துங்கள்!' இந்த ஆலோசனைக்கு முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து காட்டியவர் நம் மூத்த பத்திரிகையாளர் பெருமாள் ஐயா!

அவரது அப்பழுக்கற்ற ஊடகப்பாதை நமது அடுத்த தலைமுறை ஊடகவியலாளர்களுக்கு நிச்சயம் வழிகாட்டுவதாக அமையும்.

ந.வித்தியாதரன்.

(ஆசிரியர் 'காலைக்கதிர்')

இலங்கைத் தமிழரின் வாழ்நிலைச் சூழலில் பெருமாள் ஐயாவை அறிதல்

திரிபில்லா உண்மை, மொழியிலே செம்மை, சாய்வுறாத் தெளிவு, நித்தமும் புதிது, தீரா விரைவு முதலிய அடிப்படைத் தரங்களுடன் சமூக அறிவியலிலும் இயற்கை அறிவியலிலும் ஆதாரங்களைத் தருவோரை அணுகிக்கேட்டு, சான்றாக முன்வைத்து - துளியளவும் அறம் பிசகாமல் வாழங்காலத்தின் சட்டவரையறை தெரிந்து, என்ன, எங்கே, எப்பொழுது, யார் அல்லது யாரெவர் சம்பந்தப்பட்டு, ஏன், எப்படி நடந்தது அல்லது நடக்கிறது அல்லது நடக்கும் என்பதைத் தெரிவிக்க யார் ஒருவரால் முடியுமோ அவன் அல்லது அவள் ஊடகவியலாளர் ஆகிவிட முடியும். சமூக அறிவியலும் இயற்கை அறிவியலும் பட்டெனப் புரியக்கூடிய பொருத்தமான கல்வியும், அதன்வழி தொடர்ந்து கற்று ஆராயும் திறனும், சமூகக் கூறுகளினதும் மக்களினதும் பட்டறிவைத் தேடிச் சென்று தன்பட்டறிவைப் புடம்போடும் விருப்பும், பகுத்தறிந்து சமூக மானிடரின் நிகழ்காலத்துக்கும் எதிர்காலத்துக்கும் அழிவுகளையும் ஆபத்துக்களையும் விளைவிக்காத மனச்சாட்சியும் ஒவ்வொரு ஊடகவியலாளனுக்கும் மிக அவசியமானவை. ஒரு ஆறு தசாப்தங்களுக்கு முன்பு இவ்வாறான கனவான்களை, கண்ணியவான்களை இலங்கைச் சமூகங்கள் கொண்டிருந்தன. இலங்கை தமிழ்பேசும் சமூகத்திற்குள்ளும் அத்தகைய கனவான்களும் கண்ணியவான்களுமே எழுத்தாயுதம் ஏந்தினார்கள். அவர்களே ஊடகவியலாளர்களானார்கள்; கவிஞர்கள் ஆனார்கள்; ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகள் ஆயினர்.

மகிமையும் மதிப்பும் மிக்க அந்த மூத்த பரம்பரை ஊடகவியலாளர்களில், “பெருமாள் ஐயா!” என்று எம்மால் அழைக்கப்படும் பெருமான் பல சிறப்புக்கள் அமையப் பெற்றவர். பெருமாள் ஐயா எனும் மனிதத்துக்குள் ஊடகவியல் திறமை மட்டுமல்ல கவிதை படைக்கும் ஆற்றலும், சிறுகதை, நாவல் போன்ற ஆக்க இலக்கியங்கள் சமைக்கும் புனைவாற்றலும் செறிந்தும் செழித்தும் கிடந்தன. கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டு கால இந்திய, ஐரோப்பிய, அமெரிக்க ஊடகவியலாளர்களைப் பார்ப்போமானால் அவர்களும் எங்கள் பெருமாள் ஐயா போலவே இருந்திருக்கிறார்கள்.

எனினும் அவர்களில் எவரும் செய்தியறிக்கையிடலில் புனைவுகளையும், கற்பனைகளையும் கலந்து “கலப்பட வியாபாரம்”

செய்ததில்லை என்பதே எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இலக்கியப் படைப்பாற்றல் மிக்க பெருமாள் ஐயா அவர்களும் செய்தி அறிக்கையிடலுக்கும் இலக்கியப் படைப்புக்களுக்கும் தெளிவான எல்லைக் கோட்டை வகுத்திருந்தார். தான் பணி செய்த பத்திரிகைகளில் பத்தி எழுத்தாக்கங்களிலும் (Column writing), தனது ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் (Editorials) எழுதும்பொழுதும் கவிதைத் திறத்தையும் ஆக்க இலக்கிய ஆற்றலையும் பொருத்தமாகவும் தேவை கருதியும் பயன்படுத்தியிருந்தார். இத்தகைய தகுதிகளுக்கு மேலதிகமாக பெருமாள் ஐயா, தனது அன்னை மொழியாகிய தமிழுடன் சகோதர மொழியாகிய சிங்களத்திலும் சர்வதேச மொழியாகிய ஆங்கிலத்திலும் போதியளவு செழுமைமிக்க தொடர்பாடல் திறன் மிக்கவராகத் திகழ்ந்ததுடன், அம்மொழிகளிலிருந்து தமிழுக்கு, தரமான வகையில் மொழிபெயர்ப்புக்களைச் செய்து தமிழ்பேசும் வாசகர் மத்தியில் தான் பணியாற்றிய பத்திரிகைகள் வாயிலாக வெளியிட்டார். அவரது மும்மொழியாற்றல் தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகில் அவரை இன்றியமையாதவராக பரிணமிக்க வைத்தது.

1933.12.21இல் மலையகத்தின் இரத்தினபுரியில் பிறந்த பெருமாள் ஐயா, அன்றைய கல்வி முறைமையில் சிரேஷ்ட பாடசாலைக் கல்விச் சான்றிதழை (S.S.C.) ஆங்கில மொழிமூலம் கற்று பெற்றுக்கொண்டிருந்தார். மாணவனாக இருந்தபோதே பாடசாலை சஞ்சிகைகளிலும் வீரகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளிலும் கவிதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் முதலிய ஆக்கங்களை எழுதியிருக்கிறார். தனது பாடசாலைக் கல்வியின் பின்னர், 1950களின் நடுப்பகுதியில் வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் (கொழும்பில்) உதவி ஆசிரியராக இணைந்துகொண்டார். 1959 வரை அங்கு பணியாற்றினார். 1959இல் வீரகேசரிப் பத்திரிகை நிறுவனத்தில் இடம்பெற்ற தொழிற்சங்க நடவடிக்கையில், அப்பத்திரிகையில் வேலை செய்தவர்கள் அனைவரும், தமது உரிமைக் கோரிக்கையை முன்வைத்து வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டபோது அதன் உதவி ஆசிரியர்களில் ஒருவராகவிருந்த பெருமாள் ஐயாவும் வேலை நிறுத்தம் செய்திருந்தார். இவ்வேலை நிறுத்தம் வீரகேசரிப் பத்திரிகை நிறுவனத்தை முடக்கியது.

இக்கட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியிடப்பட்ட ஈழநாடு பத்திரிகையின் உரிமையாளர் தங்கராஜா அவர்கள், பெருமாள் ஐயாவோடு இன்னும் பல ஊடகவியலாளர்களை ஒருசேர ஈர்த்திமுத்து

வந்து ஈழநாட்டில் இணைத்துவிடுகிறார். அமரர்களான கே.பி.ஹரன், கோபாலரட்ணம் (கோபு), ராஜ் அரியரட்ணம் முதலியோர் ஈழநாடு பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பீடத்தை அலங்கரித்த அக்காலத்தில் பெருமாள் ஐயா அவர்கள் உதவி ஆசிரியராக அங்கு பணியாற்றத் தொடங்கினார்.

பெருமாள் ஐயா பற்றிய எனது இப்பதிவின் தொடர்ச்சியை அவரது மனைவி ஈஸ்வரியம்மா தனது வார்த்தைகளிலேயே கூறுகிறார்.. “அவர் ஈழநாட்டில் Sub Editor ஆக சேர்ந்தபோது Foreign news தயார் செய்யும் பொறுப்பே வழங்கப்பட்டது. All India Radio இன் English news, English News Papers, Magazines.. இவைகள் மூலமே Foreign newsஐ மொழிபெயர்த்து எழுதினார்.”

ஈஸ்வரியம்மாவும் 1967 முதல் ஈழநாடு பத்திரிகையில் பணியாற்றியவர். அவர் தொடர்ந்தும் கூறுகிறார்...

“1946இல் வட்டுக்கோட்டை அராலி வடக்கில் பிறந்த நான் வட்டுக்கோட்டை Jaffna Collgeஇல் ஆங்கிய மொழி மூலம் G.C.E.(O/L). A/L கற்றேன். A/L படித்துவிட்டு ஈழநாட்டின் விளம்பரப் பிரிவில் ஒரு எழுதுவினைஞராக இணைந்தேன். 1967ஆம் ஆண்டு என்று ஞாபகமிருக்கிறது. பின்பு சிறிதுகாலத்தில் விளம்பர முகாமையாளராக பதவியுயர்வு பெற்றேன். அவ்வேளைகளில் ஈழநாட்டின் ஆசிரியர் பீடத்தில் ஏனையவர்களைக் காட்டிலும் பணிவும் தன்னடக்கமும் பொறுமையும் மிக்கவராக எல்லோராலும் பார்க்கப்பட்டவர் பெருமாள் ஐயா அவர்கள். அவர் 1979 தொடக்கம் ஈழநாடு வாரவெளியீட்டின் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். பின்னர் 1984ம் ஆண்டில் ஈழநாடு தினப்பத்திரிகையின் Acting Editor ஆக பணியாற்றத் தொடங்கினார்.....”

இந்தக் கட்டத்தில் திருமண பந்தத்தில் இல்லறத்தில் தாங்கள் இணைந்த நினைவுகளையும் பசுமை குன்றாமல் விபரித்தார்...

“தம்பி! எனக்கு இப்பொழுது 73 வயதாகிறது. அவர் என்னைவிட்டு நிரந்தரமாகவே பிரிந்து விடைபெற்றும் செல்லும்போது (2019இல்) அவருக்கு 86 வயது. 1980இல் எங்கள் திருமணம் நடந்தது. 39 வருடங்கள் கணவன் - மனைவியாக வாழ்ந்தோம். 1981இல் எங்கள் மகன் பிறந்தான். பெருமாள் ஐயாவிற்கு சுவாமி விவேகானந்தர் மீது மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தது. அதனால் அவரது பெயரையே ‘நரேன்’ என்று மகனுக்கும் சூட்டினார். நானும் அவரும் பத்திரிகை நிறுவனத்திலேயே தொழில் செய்தோம். அவரது ஊடக தொழில் பக்தியும் எனது கடமை உணர்வும் ஒன்றுக்கொன்று துணையாகவிருந்தன. எனினும் பத்திரிகைத் தொழில்

பல சவால்களும் கடினங்களும் நிறைந்திருந்தன. பல கசப்பான பாடங்களும் எங்களுக்கிருந்தன. இந்நிலையில் எங்களது ஒரேயொரு பிள்ளையாகிய மகன் நரேன் படித்து வேறு ஒரு பொருத்தமான துறையிலேயே தனக்கான தொழில்வாய்ப்பைப் பெற வேண்டும் என்று விரும்பினோம்.

எப்படி நாங்கள் இருவரும் திருமணத்தில் இணைவதற்கு முடிவெடுத்தோம் என்றும் கூற வேண்டும். 1980இல் எனக்கும் பெருமாள் ஐயாவுக்கும் திருமணம் நிகழ்ந்திருந்தாலும், அதற்கு சில வருடங்களுக்கு முன்பே அவர் கடிதம் மூலம் எனது விருப்பத்தைக் கேட்டிருந்தார். நான் இப்போதைக்கு சரிவராது என்று கூறினேன். எனினும் அவர் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ எவ்வித கரைச்சல்களையும் எனக்கு தரவில்லை. அவர் பண்பாகவும் பவ்வியமாகவும் தனது பத்திரிகைக் கடமையில் அர்ப்பணிப்புடன் முழுமையாக ஈடுபாடு காட்டினார். அவர் கேட்டதும் நான் மறுத்ததும் (?) ஈழநாடு காரியாலத்திலோ வேறு எவ்விடத்திலுமோ யாருக்கும் தெரியாது. எனினும் சற்றுக்காலம் போகப் போக அவர் தனது கவிதை ஆற்றலை ஈழநாட்டின் வாரமலரில் காட்டத் தொடங்கியபோது, எனக்கு மட்டும் புரியக்கூடியதாக காதலை வெளிப்படுத்தும் சில கவிதைகளை எழுதத் தொடங்கியிருந்தார். 1967இல் ஈழநாட்டில் நான் இணைந்து ஒரு சில ஆண்டுகளில், அவர் கேட்டிருந்த சம்மதத்தை 1979இல்தான் என்னால் வழங்க முடிந்தது. எனது பெற்றோரின் சம்மதத்தை - அதிலும் மிகவும் கண்டிப்பானவரான எனது அப்பாவின் சம்மதத்தை பெறுவதற்காக எனது இளைய சகோதரனை அணுகினேன். அவன் மலையகத்தின் பெருந்தோட்டப் பிரிவு அலுவலகமொன்றில் Clerk ஆக பணிபுரிந்துகொண்டிருந்தான். அதனால் அவனுக்கு மலையகத் தமிழ் மக்கள் பற்றிய ஆழமான புரிந்துணர்வும் நேசமும் இருந்தன. அதனால் மலையகத் தமிழ்ச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெருமாள் ஐயாவும் நானும் ஒருவரையொருவர் விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதையும் இருவரும் திருமணம் செய்ய தீர்மானித்திருப்பதையும் பெற்றோரின் சம்மதத்துடன் நடைமுறைச் சாத்தியமாக்க விரும்பினோம். அம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும் விடயத்தைத் தெளிவுபடுத்திக் கூறுமாறு எனது தம்பியை கேட்டுக்கொண்டேன். அவன் எமது காதல் விவகாரத்தை அவர்களிடம் கூற முற்பட்டபோது கேள்விகளும் தயக்கங்களும் அவர்களிடம் எழுந்தன. எனினும் யாழ்ப்பாண மையவாதப் பார்வையிலிருந்து எதிர்பார்த்ததிலும் இலகுவாக

அவர்கள் வெளியே வந்து, தமது மகளின் திருமணத்திற்கு சம்மதம் தெரிவித்தனர். பெற்றோர், உற்றோர், உறவினர் சம்மதத்துடன் எமது திருமணம் இனிதே ஊரில் நடந்தது. எமது பெற்றோரதும் உறவுகளதும் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கு முற்போக்கான தெளிவுட்டலை எனது தம்பியே செயற்படுத்தியிருந்தான்.”

தனது கணவனது எழுத்துக்கள் பற்றி ஈஸ்வரியம்மா தனது மனப்பதிவுகளை வெளியிட்டார்.

“மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மீதான சுரண்டலுக்கு எதிரான உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் ஏழு அல்லது எட்டு சிறுகதைகளை பெருமாள் ஐயா எழுதியுள்ளார். அவரது பத்தி எழுத்துக்களில் சமூக சீரழிவு, பண்பாட்டுச் சீரழிவு முதலிய விடயங்களிலிருந்து எமது சமூகத்தை காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற ஆதங்கம் மேலோங்கியிருக்கும். அவரது கவிதைகள் சிலேடை மொழிநடையூடாக அரசியல்வாதிகளின் பிற்போக்குத்தனங்களையும் சாடிச் செல்லும். Charles Dickens அவர்களின் A Tale of Two Cities என்ற ஆங்கில நாவலையும் மொழிபெயர்த்து ஈழநாடு வாரமலரில் அக்காலத்தில் தொடர்ச்சியாக எனது கணவர் வெளியிட்டுவந்தார். அவர் தனது ஊடகவியலின் மூலம் மக்களுக்கு தெளிவுபடுத்தலையே மேற்கொள்வார். செயற்கைத்தனமாக எக்கருத்துக்களையும் மக்களுக்கு திணிக்கமாட்டார். அரசியல், சமூக, பொருளாதார நிலைமைகளை ஊடகவியலாளன் தெளிவுபடுத்திவிடுவதே அவனது பணி. தத்தமது சொந்தக் கருத்துக்களை திணிப்பது ஊடக தர்மமல்ல என்பதே பெருமாள் ஐயாவின் உறுதியான நிலைப்பாடு. அரசியல் ரீதியாக மக்களே தீர்மானமெடுக்க வேண்டும். மக்களே தீர்ப்பளிக்க வேண்டும் என்றே அவர் கூறுவார்.”

1981இல் யாழ் பொதுசன நூலகமும் ஈழநாடு பத்திரிகை நிறுவனமும் எரியூட்டப்பட்ட அதிர்ச்சியும், துயரமும் மிக்க சம்பவங்களை மீள நினைவூட்டினார் ஈஸ்வரியம்மா - அவர் கூறினார்:

“எமது அச்சியந்திரங்களும் கட்டிடங்களும் காதையர்களால் எரிக்கப்பட்டன. ஆனால் அப்பொழுது ஆசிரியர் பீடத்திலிருந்த அனைவருடனும் ஈழநாட்டின் ஏனைய பிரிவுகளில் பணியாற்றியவர்களும் இணைந்து மனவறுதியுடன் சில நாட்களிலேயே வேறு ஒரு அச்சகத்தின் மூலமாக மீண்டும் ஈழநாட்டை வாசகர்களுக்கு வழங்கினோம். தொடர்ந்து ஈழநாடு நிறுவனம் மறுசீரமைக்கப்பட்டு மிடுக்குடன் இயங்கத் தொடங்கியது. ஈழநாடு தடைகளை உடைத்து தொடர்ந்து

வெளியிடப்பட்டது. அதில் நானும் பெருமாள் ஐயாவுடன் துணையாகவிருந்தேன். “ஏசுவார்கள், எரிப்பார்கள், அஞ்ச வேண்டாம்! உண்மையை எழுதுங்கள்; உண்மையாய் எழுதுங்கள்” என்று ஈழநாடு பத்திரிகைக்கான தனது முதல் செய்தியில் யோகர் சுவாமிகள் சொல்லியிருந்தார். உண்மையை உண்மையாய் எழுதுவதற்குரிய ஊடகப் பாரம்பரியத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் தொடக்கி வைத்தது ஈழநாடுதான். பின்னர் ஊடகவானில் பிரகாசித்த பல ஊடகவியலாளர்களும் தொடக்கத்தில் ஈழநாடு ஊடகப் பண்ணையில் வளர்ந்தவர்களே!”

இலங்கையின் ஊடக வரலாற்றில் ஊடக சுதந்திரம் மிக மோசமாக நசுக்கப்பட்டதும் ஊடகவியலாளரின் மீதான சட்டவிரோத தாக்குதல்களும், துன்புறுத்தல்களும் அதிகரித்திருந்ததும் ஊடகவியலாளர்கள் மட்டுமல்ல அவர்களின் குடும்ப அங்கத்தவர்களும் சட்டவிரோதமாகக் கொல்லப்பட்டதும் 1988, 1989 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளாகும்.

1987 யூலையில் இலங்கை ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா மற்றும் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி ஆகியோருக்கிடையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்தையடுத்து, இந்திய அமைதிகாக்கும் படை (Indian Peace-keeping Force) எனும் பெயரில் இந்திய இராணுவம் கடற்கப்பல்கள் மூலமாகவும் ஆகாய விமானங்களிலும் இலட்சக்கணக்கில் வந்து இலங்கையின் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களிலும் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களில் சிங்கள மக்கள் வாழும் எல்லைப் பிரதேசங்களையும் அண்மித்தும் நிலையெடுத்துக்கொண்டது. இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தம் இலங்கைப் பிரச்சினைக்கு தீர்வாக, தமிழ்ப் போராளிகளிடமிருந்து ‘ஆயுத ஒப்படைப்பு நடைமுறை’ மூலம் ஆயுதங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுதலும் தமிழ்ப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட ஆளணியை ஜனநாயக அரசியல் நீரோட்டத்தில் ஏனைய ஏழு மாகாண சபைகள் மூலமாகவும் மத்தியில் அதிகாரங்களை பரவலாக்கம் செய்து (ஒரளவு அதிகாரப் பகிர்வு செய்தும்) தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் தலைவர்களையும் மக்கள் சமூகங்களையும் திருப்திப்படுத்துவதன் மூலம் இவற்றின் இறுதி விளைவாக இலங்கையில் பல தசாப்தங்களாக அகிம்சை வழியிலும் வன்முறை வழியிலும் போராட்டம் நடத்தி தமது உரிமைக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்த தமிழ் மக்களின் மிதவாதத் தலைமைகளையும் தீவிரவாதத் தலைமைகளையும் திருப்திப்படுத்தி இலங்கைத் தமிழ் மாகாணங்களுக்கு இணைந்த நிர்வாகப் பிராந்தியமாக (வடக்கு - கிழக்கு மாகாணம்) ஜனநாயக வழியிலான மாகாணசபைத் தேர்தல் மூலம் மாகாண முதலமைச்சர்,

மாகாண அமைச்சர்கள், அவர்களின் கீழான மாகாணசபை உறுப்பினர்கள், இவர்களின் மேலான பிரதம நிறைவேற்று அதிகாரியாக (Chief Executive) இலங்கை ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்படும் மாகாண ஆளுநர் ஆகியோரைக் கொண்ட வடக்கு - கிழக்கு மாகாண நிர்வாக அலகை நிறுவுதலாகும். இப்பாரிய அரசியல் - இராணுவ தொழில்நுட்ப நடைமுறையின்போது இலங்கையின் தமிழர் மாகாணத்தில் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த உதவுவதலும் அமைதிச் சூழலை உறுதிப்படுத்துதலும் இலங்கையில் நிலைகொண்டிருந்த இந்திய இராணுவத் தளபதிகளின் இலட்சியமாகவிருந்தது. இந்த நடைமுறையில் அக்காலத்தில் இலங்கைக்கான இந்திய தூதரகத்தின் சார்பில் அரசியல் விடய ஆலோசகராக பதவியிலிருந்தவர் தற்போதைய இந்திய வெளிவிவகார அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் ஜெயசங்கர். இலங்கையில் பல ஆண்டுகளாக இராணுவரீதியில், சண்டையிட்ட பல்வேறு எதிரும் புதிருமான தரப்புக்களையும் முகாமைத்துவம் செய்து, இந்திய மாநில சுயாட்சிக்கு ஒப்பான நிர்வாக அலகுகளாக இலங்கை மாகாணங்களை மாற்றுவதன்மூலம் தமிழ்நாட்டின் கோடிக்கணக்கான தமிழர்களையும், இலங்கையின் இலட்சக்கணக்கான தமிழ்பேசும் மக்களையும் இலங்கையின் 80 வீதமான சிங்களக் குடித்தொகையையும் திருப்திப்படுத்தி இலங்கைத் தீவில் சமாதானத்தைச் சாத்தியமாக்கி, இலங்கை மீதான வேறு வல்லரசுத் தலையீடுகளை நிறுத்தி, இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியத்தை அமைதி வலயமாக்கி, இந்தியாவின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் இராஜதந்திர உபாயமாகவும் இது அமையுமென இந்திய அரசாங்கமும் அதன் இராஜதந்திரிகளும் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் வடக்கு-கிழக்கை மையப்படுத்தி புலிகள் இயக்கம் எடுத்து முடிவுகளும் தென்னிலங்கையை மையப்படுத்தி ஜே.வி.பி.எடுத்த முடிவுகளும் இந்திய-இலங்கை இராஜதந்திரிகளை செயலிழக்கச் செய்தன. எதிர்பார்க்கைகள் தவிடுபொடியாகின!. நிலைமையோ பிள்ளையார் பிடிக்க குரங்கான கதையாகியது. புலிப்படை இந்திய இராணுவத்தை அடிக்கத் தொடங்கினர். இந்திய இராணுவமும் இந்திய ஆதரவு தமிழ்க்குழுக்களும் புலிகளையும் அவர்களது ஆதரவாளர்களையும் குடும்ப உறுப்பினர்களையும் வேட்டையாடத் தொடங்க, மறுவளமாக புலிகளும் அதே வேலையை தமது எதிர்த்தரப்பினருக்கு செய்யத் தொடங்கினர். ஜே.வி.பி. "இந்திய ஆக்கிரமிப்பு" எனும் கோஷத்தை முன்வைத்து இலங்கை அரசு கட்டமைப்புக்கு எதிராக வன்முறைகளில் இறங்கியது. அங்கேயும்

எதிரும் புதிருமான வேட்டையாடல்கள் நடந்தன. இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கிலும் தெற்கிலும் மேற்கிலும் இரத்த ஆறுகளே ஓடின!

1987, 1988, 1989 காலப்பகுதிகளில் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியான பத்திரிகைகள் ஈழமுரசு, முரசொலி, ஈழநாடு, உதயன் ஆகியவையாகும். இம்மூன்று வருட காலத்தின் முற்பகுதியில் இந்நான்கு பத்திரிகைகளும் வெளிவந்தாலும் எதிரும் புதிருமான ஆயுத அட்டுழியங்களால் ஈழமுரசு, முரசொலி, ஈழநாடு ஆகிய மூன்று பத்திரிகைகளும் இருப்பழிக்கப்பட, இறுதியில் எஞ்சி நின்றவன் 'உதயன்' மட்டுமே!. இத்தகைய இரத்தக்களரிக்குள் 'உதயன்' தன்னைக் காப்பாற்ற முடிந்தது என்றால் உதயனின் ஆத்மாவாகவும், உடலாகவும் இரவு பகல் பாராமல் மழை, வெயில், பனி பாராமல் துணிச்சலுடனும் புத்திக் கூர்மையுடனும் செயலாற்றிய என்.வித்தியாதரன் அவர்களின் 'சுழிச்சோட்டமும், சுழியோட்டலுமே' காரணங்களாகின்றன.

ஈழமுரசு, முரசொலி, ஈழநாடு ஆகிய பத்திரிகைகள் அத்தகைய வன்முறைச் சூழலில் இருப்பழிக்கப்பட்ட நிலையில், அவற்றில் பணியாற்றிய பணியாளர்களும் ஊடகவியலாளர்களும் கொழும்புக்கும் வெளிநாடுகளுக்கும் (உயிரை நினைந்து - உடலைச் சுமந்து தப்பிக்க வேண்டிய கொடுமையான நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது)

எஞ்சி மிஞ்சி இருந்தவர்களில் பெருமாள் ஐயா ஈஸ்வரியம்மா தம்பதியும் ஒன்று. 1988 மார்ச்சில் ஈழநாடு பத்திரிகை காரியாலயம் வன்முறையாளர்களால் குண்டுவைத்து தகர்க்கப்பட்டு, ஈழநாடு மௌனம் கொள்ளச் செய்யப்பட்ட பிறகு, இவர்கள் இருவரும் தொழிலிழந்து நிர்க்கதிக்குள்ளாயினர். இவர்களது வாழ்வாதாரமும் சீவியமும் கேள்விக்குள்ளாயின. ஒரு பெரிய வல்லரசு நாட்டின் தலையீட்டுடன் கூடிய எமது நாட்டின் இரத்தம் தோய்ந்த வரலாறு, எவ்வாறு ஊடகத் தம்பதி பெருமாள் ஐயா - ஈஸ்வரியம்மா இருவரையும் திக்குத் தெரியாத வனாந்தரத்தில் தத்தளிக்க வைத்தது என்பதையும் அவர்கள் தொழில்முறையான ஊடகப் பணியாளர்களாகப் பயணித்த தர்மத்தையும் தியாகத்தையும் அவர்கள் போல அக்காலத்தில் - பாடுகள் பட்ட - கழுவேற்றப்பட்ட - சிலுவை சுமந்த ஊடக மனிதர்களையும் சமகாலத்தில் பல்கலைக் கழகங்களில் "ஊடகம்" படிப்பவர்களும் படிப்பிப்பவர்களும் தற்காலத்தில் ஊடகத் தொழிலாளர்களாகப் பணியாற்றும் இளைஞர் யுவதிகளும் தேடிப்படித்து அறிய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் யாருடைய இரத்தத்திலும் தசையிலும் என்புகளிலும் ஏறிநின்று தாம்

தாம் என்ன என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற சுயமதிப்பீட்டை செய்வதற்கான உள்ளுணர்வு அவரவர் மனச்சாட்சியை உலுக்கும்!

பாருங்கள்! அக்காலத்தில் எஞ்சியிருந்த உதயன் ஊடக முகாமுக்குள், 1989 ஜனவரி மாதத்தில் பெருமாள் ஐயாவின் மனைவி ஈஸ்வரியம்மா விளம்பர மேற்பார்வையாளராக வேலைவாய்ப்புப் பெறுவதற்கு உதயன் நிர்வாகம் சம்மதித்திருந்தது.

அந்த நிலைமை பற்றி ஈஸ்வரியம்மா கூறுகிறார்.

“1989 ஜனவரி மாதம் விளம்பர மேற்பார்வையாளராக உதயன் நிறுவனத்தில் பணியில் இணைந்தேன். ஆனால் அப்போது பெருமாள் ஐயா உதயன் ஆசிரியர் பீடத்தில் பணியாற்ற பெருமாள் ஐயாவுக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படவில்லை. ஏனென்றால் ஒரே குடும்பத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்களை வேலைக்கு எடுப்பதில்லை எனும் நிர்வாகக் கொள்கை அவர்களிடமிருந்தது. பெருமாள் ஐயா நல்ல நூல்களைப் படிப்பதையே தனது தொழிலாக வரித்துக் கொண்டார். குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற நான் மட்டுமே உழைத்தேன். புலிகள் - பிரேமதாசா பேச்சுவார்த்தையும் இந்திய மத்திய அரசு ஆட்சி மாறியதும் இலங்கையிலிருந்து இந்திய இராணுவம் வாபஸ் வாங்கிச் செல்லும் சூழலை தோற்றுவித்தது. பின்னர் 1990 நடுப்பகுதியில் புலிகள் - பிரேமதாச பேச்சுவார்த்தைகளும் முறிந்துபோக மீண்டும் யுத்தம் வெடித்தது. எறிகணை வீச்சுக்களும், விமானத் தாக்குதல்களும் நிறைந்த சூழலில் யாழ் நகரம் யுத்த வலயமாகியது. அது முடிவுக்கு வந்தபின்னர் யாழ் நகரம் சகஜ நிலைமைக்கு திரும்ப முயற்சித்தாலும் தொடர்ந்தும் யாழ்நகர் யுத்த அழிவுகளை எதிர்கொண்டபடியே பயப்பீதியுடன்தான் இயங்கியது. அத்தகைய சவாலான நிலையில் ஒரு பெண்ணாக நானே உழைத்து குடும்பத்தை நகர்த்தினேன். 1994ம் ஆண்டில் உதயன் நிர்வாகம் விளம்பர முகாமையாளராக எனக்கு பதவி உயர்வு தந்து, ரூபாய் 4000 சம்பளமாகவும் வழங்கினார். இதற்கிடையில் பெருமாள் ஐயாவும் 1993 முதல் அராலிப் பாடசாலையொன்றில் ஒப்பந்த அடிப்படையிலான ஆங்கில ஆசிரியராக ஒரு நாளைக்கு இரண்டு மணித்தியாலக் கற்பித்தலுக்கு ரூ.160/- க்கு சென்று வந்தார். என்னுடைய 4000உம் அவர் உழைக்கும் 2000/- உம் நான் அவர், மகன் மூவரையும் காப்பாற்றியது.

“அது போர்க்காலம்! எல்லாம் பன்மடங்கு அதிகரித்த விலை! மகன் நரேனின் கல்விக்கே முதலுரிமை கொடுத்தோம்: ஏனென்றால் எங்களது

எதிர்காலம் இருண்ட சூனியமாகிவிடாமல் வயதான காலத்தில் எங்களைக் காப்பாற்றப்போவது மகனும் அவன் கற்கும் கல்வியுமே என்பதில் திடமாகவிருந்தோம். இதற்கிடையில் 1995 கார்த்திகை மாதத்தில் வலிகாம இடம்பெயர்வு - உதயன் பத்திரிகை நிறுவனம் சரசாலைக்கு இடம்பெயர்ந்து. நாங்களும் தென்மராட்சிக்கு இடம்பெயர்ந்து எங்களைப் பாதுகாக்கவும் எனது தொழிலைப் பாதுகாக்கவும் முனைந்தோம். அங்கேயும் உதயனில் எனது பணியைத் தொடர்ந்தேன். மீண்டும் சில மாதங்களில் இலங்கை அரசாங்கப் படையினர் யாழ் மாவட்டம் முழுவதையும் தமது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவந்த பிறகு, 1996 ஏப்ரலில் யாழ் நகர் திரும்பினோம். தொடர்ந்தும் உதயனில் பணியாற்றினேன். தொடர்ந்தும் பெருமாள் ஐயா புத்தகங்களை வாசிப்பதும் ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகளை செய்வதுமாக இருந்தார். 2000ம் ஆண்டில் வலம்புரிப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பீடத்துடன் இணைந்து பணியாற்றும் வாய்ப்பு பெருமாள் ஐயாவுக்குக் கிடைத்தது. 2001 வரை வலம்புரியில் பணியாற்றினார். அதற்கு முன்னதாகவே 1997ல் வயதாகிப்போன எனது தாயாரைப் பராமரிக்க வேண்டியிருந்ததால் உதயன் நிறுவனத்தின் எனது பணியிலிருந்து முறைப்படியாக விலகிக் கொண்டேன். அவர்கள் எனக்குரிய EPF/ETF ஆகிய நிதிகளையும் பெற்றுத் தந்தனர். 2002இன் பின்னரான இக்காலம் புலிகள் - ரணில் அரசாங்கம், புலிகள் - மகிந்த அரசாங்கம் ஆகியவற்றுக்கிடையில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்த காலம். நோர்வே அனுசரணையுடனான அப்பேச்சுவார்த்தைகள் முறிவடைந்து வன்னியின் போர் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திற்குள் இறுகி வெடித்துக்கொண்டிருந்த 2008/2009 காலப்பகுதியில், உதயன் பத்திரிகை நிறுவனத்திற்கு மும்மொழி ஆற்றலுள்ள பெருமாள் ஐயா போன்ற அனுபவம் மிக்க ஊடகவியலாளர் ஒருவர் 'Editorial Adviser' ஆக தேவைப்பட்டிருக்கிறார். உதயன் முகாமைத்துவம் அப்பதவியை அவருக்கு வழங்கியது. அதற்கு முன்னதாகவே உதயனில் 2004ஆம் ஆண்டிலிருந்து Features Editor ஆக பெருமாள் ஐயா பணியாற்றத் தொடங்கியிருந்தார். அப்பொழுது திருவாளர் கானமயில்நாதன் அவர்கள் உதயனின் பிரதம ஆசிரியராகவும் திரு.என். வித்தியாதரன் அவர்கள் செய்தி ஆசிரியராகவும் உதயனை திறமையாகச் செயற்படுத்தியிருந்தனர். அத்தகைய அனுபவசாலிகளுடன் பெருமாள் ஐயா இணைந்து பயணித்தார். கானமயில்நாதன் ஐயாவுடன் பெருமாள் ஐயா இணைந்து பணியாற்றுவது மிகவும் சிறப்பாக அமைந்தது. ஏனெனில் இருவருமே நீண்டகால நண்பர்கள்; ஒருவரையொருவர்

நன்கு தெரிந்தவர்கள்; அறிந்தவர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் உயரிய மதிப்பும் மரியாதையும் மிக்கவர்கள். பெருமாள் ஐயா ஈழநாட்டின் ஆசிரியர் பீடத்திலிருந்த காலத்தில் கானமயில் ஐயாவும் அங்கு உதவி ஆசிரியராக பணியாற்றியவர். கானத்தாரும் ஈழநாட்டுப் பண்ணையில் பதியப்பட்டவரே. பெருமாள் ஐயாவும் கானத்தாரும் அக்காலத்தில் உதயனில் வாரத்தின் நாள் அட்டவணைப்படி Editorial எழுதுவார்கள். மேலும் ஆங்கிலமொழி மூலமான செய்தி ஆவணங்களும் வெளியீடுகளும் தமிழ்மொழியாக்கம் மூலம் பொருத்தமான தமிழ்மொழி மூலமான செய்தி வடிவங்களுக்கும் பொறுப்பும் பெருமாள் ஐயாவிடமே கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வாறாக 2004 தொடக்கம் 2017 ம் ஆண்டு வரை உதயன் நிறுவனத்தில் சிறப்பாக இயங்கி ஆசிரியராகவும் (Features Editor) ஆசிரியர் பீட ஆலோசகராகவும் பணியாற்றிய பெருமாள் ஐயா 2017ம் ஆண்டில் தனது உடல் - உள ஆரோக்கியம் கருதி உதயனின் ஊடகப் பணியிலிருந்து முறைப்படியாக விலகிக்கொண்டார். மாறிவந்த சூழ்நிலைகள் எவ்வாறாயினும் 1988இல் ஈழநாடு குண்டுவைத்துத் தகர்க்கப்பட்ட பின்பு நான் உதயனில் பணியாற்றியே அவ்வருமானம் மூலம் எனது குடும்பத்தை சமாளித்தேன். பின்னர் பெருமாள் ஐயாவும் அங்கு ஏழு அல்லது எட்டு ஆண்டுகள் பணியாற்றியுள்ளார். எங்கள் வாழ்வின் எல்லாக் காலகட்டங்களும் போல் உதயனில் நாமிருவரும் வேலை செய்த காலமும் எமக்கு ஏராளம் மனப்பதிவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. நன்றிக்குரியவர்களுக்கு நன்றி சொல்லியே ஆகவேண்டும்!.”

“பெருமாள் ஐயா இடைக்காலத்தில் பகுதிநேர ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகளைத் தவிர 1959ம் ஆண்டிலிருந்து 2017ம் ஆண்டு வரை 55 வருடங்கள், கொழும்பில் வீரகேசரியில் தொடங்கி பின்னர் ஈழநாட்டிலும் உதயனிலும் என உதவி ஆசிரியர், வாரமலர் ஆசிரியர், பதில் ஆசிரியர், ஆசிரியர் பீட ஆலோசகர் முதலிய ஆசிரியர் பீடப் பதவிகளில் சோர்வும் அயர்வுமின்றி உற்சாகமாகவும் அர்ப்பணிப்புடனும் பணியாற்றியுள்ளார்...”

பெருமாள் ஐயாவின் பூவுலக வாழ்வின் நிறைவுக் காலகட்டத்தை நோக்கி ஈஸ்வரியம்மா தனது பதிவுகளை பகிர்ந்துகொள்ளும்போது பின்வருமாறு கூறினார்.

“எங்கள் ஒரேயொரு பிள்ளையாகிய மகன் நரேன் யாழ்ப்பாணத்தில் Sri Lanka Telecomஇல் நல்ல பதவிநிலையில் இருக்கிறார். எங்களுக்கு

எவ்வித பொருளாதாரக் கஷ்டங்களும்மில்லாமல் அவர் பார்க்கிறார். நரேன், லாவண்யாவைத் திருமணம் செய்துகொண்டார். காருண்யன், கவிநயா எங்களது பேரக் குழந்தைகளின் பெயர்கள். காருண்யனுக்கு 6 வயது, கவிநயாவுக்கு 3 வயது. காருண்யன், கவிநயா எனும் பெயர்களை பெருமாள் ஐயாவே பேரப்பிள்ளைகளுக்கு சூட்டினார். பெருமாள் ஐயா தனது பேரக்குழந்தைகள் மீது பேரன்பு கொண்டவர். கவிநயா - பெருமாள் கதைக் களமாகவே எங்கள் வீடு நிறைந்திருக்கும். பேரக்குழந்தைகளுடன் சம்பாசனை செய்வதும் அவர்களது மழலை மொழியை காதினிக்கக் கேட்பதுமே அவரது முதுமைக்கால பேரானந்தமாகவிருந்தன. நவம்பர் 17ம் திகதி தனது பேரப்பிள்ளை கவிநயாவின் பிறந்தநாட் கொண்டாட்டம் என்பதால் அதற்கான திட்டமிடலையும் பெருமாள் ஐயா எம்மோடு கதைப்பார். பேரப்பிள்ளை கவிநயா அப்பப்பாவுடன் தனது Birthday பற்றி நெடுகக் கேட்பாள்...”

இக்கட்டத்தில் பெருமாள் ஐயாவின் மருமகள் திருமதி நரேன் லாவண்யா தனது மாமனாரின் (அவர் மாமா என்று கூறாமல் தனது தந்தையாக அப்பா என்றே பெருமாள் ஐயாவை உறவு சொல்லி விபரித்தார்) இறுதி இரண்டு நிறைவு நாட்களையும் பற்றிக் கூறினார். அப்பொழுது எனது கண்ணீர்ச் சுரப்பை கட்டுக்குள்ளே அடக்கிக் கொண்டபோது தொண்டைக்குழிக்குள் கண்ணீர் இறங்கியதன் உப்புக் கரித்தது.

“2019.11.05ம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை அதிகாலை 2.30 மணிக்கு அப்பா (பெருமாள் ஐயா) தான் கவிதைகள் எழுதும் CR கொப்பியில் ஏதோ எழுதிக்கொண்டிருந்ததை அவதானித்தோம். 4ம் திகதி திங்கட்கிழமை இரவு அவர் பெரிதாக நித்திரை கொள்ளவில்லை. 5ம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை அதிகாலை தொடக்கம் எழுதியபடியேயிருந்தார். அதே 5ம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை பிற்பகல் 2.30 மணிக்கு அப்பா நிரந்தரமாக நித்திரையாகிவிடப் போகிறார் என்பதை நாங்கள் எள்ளளவும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஏனெனில் கவிநயாவின் மூன்றாவது பிறந்தநாளைக் கொண்டாடும் ஆர்வமும் விருப்பும் கதையுமாக அப்பா இருந்தார். 2019.11.05 செவ்வாய் பிற்பகல் 2.30 மணிக்கு அப்பா நிரந்தரமாகவே கண்மூடிக் கொண்டார். அன்று அதிகாலை அவர் இருந்து எழுதிக்கொண்டிருந்த மேசையிலிருந்த Pen Holderஇல் மை முடிந்த கறுப்புப் பேனாவோடு மை நிறைந்த நீலப் பேனாவொன்றும் கிடந்தன. CR கொப்பியில் கறுப்பு மையால் கவிதை எழுதத் தொடங்கிய

அப்பா அது தீர்ந்து போனதும் நீல மையால் அக்கவிதையை எழுதி நிறைவு செய்திருக்கிறார். அப்பா இவ்வுலக வாழ்வின் தனது நிறைவு நாளில் நிறைவுக் கவிதையொன்றையும் பிரசவித்துவிட்டே விடைபெற்றிருக்கிறார்.” (பெருமாள் ஐயாவின் மருமகள் லாவண்யா அக்கவிதையை எனக்கு அனுப்பியிருந்தார்.)

உறுதியும் உரமும் அறிவும் ஞானமும் நிறைந்த பெருமாள் ஐயாவின் உடலிலிருந்து அந்த அற்புதமான உயிரை, மரணதேவதை பிடுங்கி எடுத்துக்கொண்டாள். அதற்கு சில மணித்தியாலங்களுக்கு முன்பாக பெருமாள் ஐயா எழுதிய நிறைவுக் கவிதை இதுதான் -

“வண்ணத்துப் பூச்சி”

“பொய்யாம் வாழ்க்கை

என்பதனை

புரிய வைக்கும்

உயிரினம் நீ!

மேனாம் மினுக்கர்

உடையணிந்து

மின்னல் போல்

திரிகின்றாய்!

வனப்பும் வாழ்வும்

விரைவினிலே

அழிந்து போகும்

என்பதனை

உணர வைக்கும்

வகையினிலே

உலகில் வாழ்ந்து

மறைகின்றாய்!”

எஸ்.பெருமாள் - 04.11.2019

டான் தொலைக்காட்சி குழுமத் தலைவர் எஸ்.எஸ்.குகநாதன் மற்றும் ஈழநாடு வாரமலர் மற்றும் இவற்றின் ஊடகவியலாளர்கள் ஏனைய பணியாளர்கள் சார்பில் இப்பதிவை வழங்கியவர் ஊடகவியலாளர் கனகநாயகம் வேல்தஞ்சன் (BA, MPA, Dip.in Journalism)

நினைவகலா நினைவுடன்....

எழுத்தும் வாழ்வும் சமநிலைகொண்ட யதார்த்தவாதியாக சமூகத்தில் வாழ்ந்து வழிகாட்டிய அமரர் பெருமாள் அவர்களின் நினைவகலா நினைவுகள் என்றும் ஊடகத்துறையில் நினைவுகூரப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த நல்ல மனிதரோடு நல்லுறவுடன் பயணித்த நினைவுகள் என்றும் மறக்க முடியாதவையே.

இவர் ஒரு கவிஞனாக, கட்டுரையாளராக, நூலாசிரியராக, பத்திரிகையாளராக பல்பரிமாணம் கொண்டு வாழ்ந்த காலம் மிகவும் நெருக்கடிமிக்கது. தொடர்பூடக வசதிகள் குன்றியபோதும் பலரது நட்புறவாடல்களை தன்வசப்படுத்தி வாழ்ந்ததுடன் எழுத்தை வாழ்வாக்கும் இலக்கை வெளிப்படுத்தும் செயல்வீரராக வெளிப்படுத்தியதால் பலர் மனங்களில் இன்றும் இடம் பிடித்துள்ளார்.

தினசரி செய்திகளை படிக்கின்றோம். அவை உள்ளதை உள்ளபடி சொல்லும் அதில் உண்மைகள் வெளிப்படுத்துவதில் மிகக் கவனம் செலுத்தும் பத்திரிகையாளராக உள்ளதை உள்ளபடி சொல்வதில் மட்டுமல்ல அதில் உண்மையை வெளிப்படுத்தும் நடுநிலையாளராக ஊடகவியலாளர்கள் இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு முன்னுதாரணமாக வாழ்ந்து காட்டும் பண்பை வெளிப்படுத்தி ஊடகத்துறைக்கு பெருமை சேர்த்தவராவார்.

ஒரு படைப்பாளி தான் வாழும் காலத்தில் மட்டுமல்ல தன் வாழ்வின் புனிதத்தால் பொய்யுடல் மறைந்த பின்பும் புகழுடலால் மறையாது என்பதற்கு அவரதும் வாழ்வின் சிறப்புக்களும், படைப்புக்களும் மறைந்த பின்பும் வாழும் என்பதற்கு அவரது வாழ்வும் தான் சார்ந்த குடும்பம், உறவுகள், சமூகம், நாடு என தன் நல்லெண்ண செயல்களால் பதிவாகி அந்நினைவுகள் நிலைத்து வாழும் என்பதைத் தன் வாழ்வால் வெளிப்படுத்தி பலரது வாழ்வுக்கு வழிகாட்டிய செயல்களே இன்றும் என்றும் நினைவுகூரப்படும் செயல்களாகின்றன.

அமரர்.பெருமாள் ஐயாவின் பெரும்தனம் அவரோடு நட்புறவு கொண்டவர்களும் உறவுகளும், நண்பர்களும் நல்லாரை காண்பதும் நன்றே நல்லோருடன் உறவாடியதும் நன்றே என்ற நினைவுகளை

நினைவுடன் வாழக் கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களுக்காக இறைவனுக்கு நன்றி கூறி, அவரது ஆத்மா சாந்தி பெற இறையாசீர் வேண்டுகின்றேன்.

செ.யோசப்பாலா,

செயலாளர்,

கத்தோலிக்க கலை இலக்கிய வட்டம்.

யாழ்ப்பாணம்.

பெரும்பேறு பெற்றவர் பெருமாள்

ஈழத்திருநாட்டின் இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் றக்குவான எனும் கிராமத்தில் அமரர்களான சின்னக்கண்ணு - சின்னம்மா தம்பதியினருக்கு இளைய மகனாக 1933ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 21ஆம் நாள் பிறந்தார். தம் குலதெய்வ பக்தியால் பெற்றோர் இவருக்கு பெருமாள் என நாமமிட்டனர். இவருக்கு முன்பதாக பிறந்த மூத்தோர்களாக ஒரு சகோதரனும் ஒரு சகோதரியும் இருந்தனர்.

பெருமாள் தமது ஆரம்ப மற்றும் இடைக்கால கல்வியை தாம் பிறந்த ஊரிலுள்ள றோமன் கத்தோலிக்க பாடசாலையிலும் உயர் கல்வியை அதே ஊரிலிருந்த மத்திய கல்லூரியிலும் ஆங்கிலமொழி மூலம் பயின்றார்.

மாணவப் பருவத்திலேயே எழுத்துத் துறையிலிருந்த ஆர்வமிகுதியால் பல ஆக்கங்களை பத்திரிகைகளிலும், பாடசாலை சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவரச் செய்தார். உயர் கல்வியை முடித்துக்கொண்டதும் அமரர் தொண்டமானின் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் யூனியனின் லிகிதராகக் கடமையாற்றினார். அதன் பின்னர் 1950களில் கொழும்பு வீரகேசரி பத்திரிகை நிறுவனத்தில் உதவி ஆசிரியராக இணைந்து கொண்டார். சில வருடங்களின் பின் வீரகேசரி நிறுவனத்தில் ஏற்பட்ட வேலைநிறுத்தம், கதவடைப்பு போன்ற குழப்பங்களால் 1961இல் தலைநகரை விட்டு தன் சகாக்களுடன் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார்.

அந்நேரத்தில், யாழ்ப்பாணத்தில் வாரமலராக வெளிவந்து கொண்டிருந்த ஈழநாடு பத்திரிகை நாளேடாக பரிணமித்திருந்தது. அந்நேரம் கே.பி.ஹரன், இராஜ அரியரத்தினம் மற்றும் எஸ்.எம். கோபாலரத்தினம் ஆகியோருடன் இணைந்து அப்பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்கு உழைத்தார். உதவி ஆசிரியராக பதவியேற்ற பெருமாள் தனது உழைப்பின் காரணமாக ஈழநாடு வாரமலர் ஆசிரியராகவும், பதில் ஆசிரியராகவும் பல பதவிகளை வகித்தார்.

ஈழநாடு பத்திரிகையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில் 1980ஆம் ஆண்டு அதே நிறுவனத்தில் கடமையாற்றிய அராலி வடக்கைச் சேர்ந்த அமரர்களான சுப்பிரமணியம்- பொன்னம்மா தம்பதிகளின்

இளைய மகளான ஈஸ்வரியை திருமணம் செய்து 1981ஆம் ஆண்டு ஒரு ஆண் மகவுக்கு தந்தையானார். மகன் தற்போது ஸ்ரீலங்கா ரெலிகொம் நிறுவனத்தின் யாழ் கிளையில் பணியாற்றி வருகிறார்.

பத்திரிகைத்துறையில் அன்னாரது படைப்புக்கள் யாவும், பன்னீரன், பேனா, வர்ணம், எஸ்.பி. மற்றும் ரம்யன், ரெங்கன் போன்ற புனை பெயர்களைத் தாங்கியே வெளிவந்தன.

ஈழநாடு பத்திரிகையின் வாரமலர் ஆசிரியராக பணியாற்றிய காலப்பகுதியில் பல எண்ணிக்கையான எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், கட்டுரையாளர்கள், சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் என பன்முகத் திறமை கொண்டவர்களை உருவாக்க உதவியுள்ளார். இவரிடம் செய்தித் துறையில் பயிற்சி பெற்ற பலர் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் ஊடகவியலாளர்களாகவும் எழுத்தாளர்களாகவும் விளங்கிவருகின்றனர்.

ஈழநாடு தாக்குதலுக்குள்ளாகி நிறுவனம் இயங்காத நிலையில் 1990களின் முற்பகுதியில் வட்டுக்கோட்டை வள்ளியம்மை வித்தியா லயத்தில் மூன்று ஆண்டுகள் பகுதி நேர ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

1990களில் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம் இதழியல் கற்கைநெறி என்ற அலகொன்றை ஆரம்பித்தபோது அதில் ஊடகவியல் வளவாளர்களில் ஒருவராகக் கலந்துகொண்டு விரிவுரைகளையும் பயிற்சிகளையும் மேற்கொண்டு பல இளைஞர்கள், யுவதிகள் பயன்பெற உதவியுள்ளார்.

நாட்டில் போர் தீவிரமடைந்திருந்த காலத்தில் பத்திரிகையாளர்கள் பலரும் கொழும்புக்கும் வெளிநாடுகளுக்கும் அவசரமாக வெளியேறிய நிலையிலும் குடும்பத்தோடு மக்களோடு மக்களாக நிலைமைகளை எதிர்கொண்டவர்.

பத்திரிகைத்துறையில் தாம் பெற்ற அனுபவங்களை இனிவரும் இளைய, எதிர்கால பத்திரிகையாளர்களும் அறிந்து பயன்பெற வேண்டும் என்ற நோக்கில் 2002ஆம் ஆண்டு “பத்திரிகைத்துறை - சில நினைவுக்குறிப்புகள்” என்ற பெயரில் தனது முதலாவது நூல் ஒன்றை வெளியிட்டார்.

2004ஆம் ஆண்டு உதயன் நிறுவனத்தில் இணைந்து கொண்டார்.

அரசியல் கட்டுரைகள், ஆங்கில பத்திரிகை செய்திகளை மொழி பெயர்த்தல், ஆசிரிய தலையங்கம் மற்றும் கட்டுரைகள், செய்திகளையும் வடிவமைத்தும் ஆசிரிய ஆலோசகராகவும் இங்கு பணியாற்றினார். பத்தாண்டுகளுக்கு மேல் உதயன் நிறுவனத்தில் பணியாற்றி 2017ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில் ஓய்வு பெற்றார்.

2016ஆம் ஆண்டு “நடந்தபடி தேடுவோம்” என்ற கவிதைத் தொகுப்பையும், 2017இல் “யாருக்குச் சொந்தம் இந்தக் குழந்தை யாருக்குச் சொந்தம்” என்ற கவிதை நூலையும், 2018ஆம் ஆண்டு “எத்தனை காலம்தான் ஏமாற்றுவார்” எனும் சிறுவர்களுக்கான வில்லிசை நூலினையும் வெளியிட்டார்.

அவரது இலக்கியப் படைப்புகள் மூலம் ஆற்றிய சேவையினைப் பாராட்டி நல்லூர் கலாசாரப் பேரவை 2017ஆம் ஆண்டு ஊடகத் துறைக்கான “கலைஞானச்சுடர்” எனும் விருது வழங்கி கௌரவித்தது. இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் 2017ஆம் ஆண்டு ஊடகத்துறைக்கான “கலாபூஷணம்” அரசு விருதும் பெற்றார். இவற்றோடு “வாழ்நாள் சாதனையாளர்”, உதயன் ஊடக விருது, சிறந்த பத்திரிகையாளர் விருது மற்றும் 50 வருட கால இலக்கியப் பணியும் ஊடகப் பணியும் நேர்மையுடன் ஆற்றியமைக்கான விருது தெல்லிப்பழை கலை இலக்கியக் கழகத்தின் நூறாவது ஆண்டு விழாவில் 2019.01.26 அன்று வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார்.

பெருமாள் அவர்கள் ஒரு சிறந்த ஆற்றுகையாளராக மாத்திரமல்ல எதிர்வுகூறும் மனிதனாகவும் தீர்க்கதரிசியாகவும் காணப்பட்டிருக்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனெனில் மரணத்தை எவராலும் அறிய முடியாது, ஆனால் தான் மரணிப்பதற்கு முன்னரே எல்லோரும் ஒரு நாள் இந்த பூமியை விட்டு செல்வார்கள் என்ற கருத்தின் ஊடாக தனது மரணத்தையும் தெரிவித்துவிட்டமைதான் அவருடைய தெய்வீக சக்தியையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இந்த விடயம்தான் அவரை தெய்வீக மனிதனாக அடையாளம் காட்டி நிற்கின்றது. அவரின் இறுதிக் கவிதை இந்நூலின் பின்அட்டையில் பிரசுரமாகியுள்ளது.

பெருமாள் ஜீவராசிகளிடத்தில் பேரன்பு மிக்கவர். குறிப்பாக பறவைகளிடத்தில் அதீத அன்பும் காதலும் கொண்டவர். இவற்றினை அவர் எழுதிய கவிதை வரிகளினூடாக நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

குயில், காகம் போன்றவற்றினை அவதானித்து கவிதை எழுதியமை குறிப்பிடத்தக்கது. பறவைகள் கூடு கட்டும் அழகையும், அவை பாடும் அழகையும் ரசிப்பது மட்டுமல்ல தனது பேரக் குழந்தைகளுக்கும் காட்டி மகிழ்வார். ஜீவகாருணியம் உள்ள மனிதர்.

முதுமைப் பருவத்தில் தமது இரு பேரக் குழந்தைகளை வெகுவாக நேசித்து அன்புடனும் ஆதரவுடனும் பழகி அவர்களுக்கு நற்பழக்கங்களையும், சிறுவர்களுக்கான கதைகளையும் பாடல்களையும் கற்றுக் கொடுத்து வந்தார்.

அவரது எண்ணம் போலவே தனது இறுதிப் பயணத்தையும் அமைதியாக வென்றார். 2019ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை 5ஆம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை பிற்பகல் 2.30 மணியளவில் தனது மகனின் வீட்டில் அவரது மார்பிலேயே சாய்ந்து தன் குலதெய்வமான நாராயணனின் பாதங்களையடைந்தார்.

பெருமாள் அவர்கள் எட்டு வருடங்களுக்கு முன்னரே சுயமாகத் தீர்மானித்து ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டதற்கமைய அன்னாரின் பூதவுடல் யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீட மாணவர்களின் ஆய்வுக்காக அன்று மாலை 5.30மணியளவில் கையளிக்கப்பட்டது.

அமைதியாக வாழ்ந்த பெருமாள் அவர்களின் இறுதி நிகழ்வும் ஆர்ப்பாட்டம் இன்றி அமைதியாக நடைபெற்று முடிந்தது.

மரணம் வாழ்வின் முடிவல்ல.

சுரீதி!

சுரீதி!

சுரீதி!

ஊடக உலகம் போற்றி வணங்கிய நாடறிந்த பெருமானே நம் பெருமாள்

இலங்கையின் ஊடகப் பரப்பில் அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக ஊடக தர்மத்தைப் பேணிய மூத்த எழுத்தாளர் அமரர் எஸ்.பெருமாள் ஆவார். மும்மொழி வல்லுநராகவும், மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் சிறுகதை படைப்பாளராகவும், கவிஞராகவும் ஊடக நிர்வாக ஆசிரியராகவும் செய்தி பொறுப்பாசிரியராகவும் பல ஊடகங்களில் கடமை புரிந்து ஏனைய சகபாடிகளுக்கு முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்த பெருமகனாவார். முதுபெரும் பத்திரிகையாளராக மிளிர்ந்தார். வீரகேசரி, ஈழநாடு, உதயன் ஆகிய முன்னணிப் பத்திரிகைகளிலும் மொத்தமாக 55 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்த பெருமாள் 2017ஆம் ஆண்டில் ஓய்வுபெற்றார். அவரது அனுபவங்கள் உதயனுக்கு வரமாகின.

அரைநூற்றாண்டுப் பயணம்

1950களில் வீரகேசரிப் பத்திரிகை ஆசிரிய பீடத்தை அலங்கரித்த இவர் 1960களில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த ஈழநாடு பத்திரிகையில் அப்போது கடமையாற்றிய கே.பி.ஹரன், இராஜ அரியரத்தினம், எஸ்.எம். கோபாலரத்தினம், ந.சபாரத்தினம் ஆகியோருடன் மெச்சத்தகுந்தவாறு உச்சமாகப் பணிபுரிந்தார். பின்னர் உதயனோடு வலம் வந்தார். இலக்கியம், கவிதை, கட்டுரை, சமயம், சிறுகதை, நாவல், சிறுவர் பகுதி, பொழுதுபோக்கு, அரசியல், தத்துவம், சிறுவர் முதியோர் பெண்கள் தினம், வரலாறு, பேட்டிகள், போட்டிகள், தேர்தல்களம், இந்து கிறிஸ்தவ இஸ்லாமிய சகவாழ்வு, சிங்கள ஆங்கில தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்கள் எனப் பன்முகப் படைப்புகளுக்குச் சொந்தக்காரராகத் திகழ்ந்தார். இதன் பேறாக ஊடகங்களில் பெருமாள் ஒரு பிரம்மராகப் போற்றப்பட்டார். ஆலோசகராகவும் பேறு பெற்றார். பன்னீர், பன்னீரன், பி.எஸ்.பி., பேனா, வர்ணம், ரம்யன், கோகுலன் ஆகிய புனை பெயர்களில் ஏராளமான ஆக்கங்களை கவினுறவும் காத்திரமாகவும் தந்துள்ளார்.

சொற்களின் பாவனையும் பராமரிப்பும் அதற்குள் பொதிந்து இருக்கும் அர்த்தமும் ஆழமும் அவற்றினை பொருத்தமான இடத்தில் கையாளுகின்ற வனப்பும் வார்ப்பும் அவரது படைப்புகளுக்கு வசீகரம்

செய்யும். சிறப்பாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட விடயம் எதுவாயினும் அதன் அத்திபாரத்திலிருந்து படிப்படியாகக் கட்டி வந்து அதிசய முகடு வைப்பார். அது ஆக்கத்துக்கு நல்வாக்குத் தரும். அதேவேளை பத்திரிகா தர்மவாசனை இழையோடும்படியாக தமது அரைநூற்றாண்டு கால ஊடக அனுபவங்களை எதிர்காலத்தில் இத்துறையில் ஈடுபடக்கூடியவர்களான வளர்ந்துவரும் ஊடகவியலாளர்களுக்காக நூல் ஒன்றினையும் படைத்து ஊடக ஒப்புரவாளர் பதவிக்கு வரமும் வாழ்த்தும் பெற்றுள்ளார்.

பறைசாற்றும் படைப்புக்கள்

“நடந்தபடி தேடுவோம்” என்ற கவிதை நூலும் “யாருக்கும் சொந்தம் இந்தக் குழந்தை யாருக்குச் சொந்தம்” என்ற கவிதைத் தொகுப்பும், “ எத்தனை காலம்தான் ஏமாற்றுவார்” என்ற சிறுவர்களுக்கான வில்லுப்பாட்டு நூலும் மிகவும் பிரசித்தமானவையாகும். இதைவிட இன்னும் பல படைப்புக்கள் வெளிவரக் காத்திருந்தன. அவற்றுள் முக்கியமானவை பெயரிடப்படுகிறது.

தமிழ் இனம் தோற்றம் பெற்று உய்யும் வழி, வாடா கண்ணா வாயைத் திற, வாருங்கள் வணங்கிடுவோம், எங்கே போறீங்க?, சமர்ப்பணம், குழந்தைகளுக்காக, பூனைக்குட்டி, சறுக்கல் ஆடுவோம், குட்டிகளின் குரல், ஏறும்பே ஏறும்பே, கிளி அக்கா கிளி அக்கா, கோழியும் குஞ்சும், தங்கை ஆடப் போகிறாள், யானை மாமா, கண்டு கொள்ளாயோ, அம்மா சுடும் தோசை, விசனம் இல்லாத காகம், ஆடும் மயிலே, குரலில் ஏன் சோகம் ஆகிய கையெழுத்துப் பிரதிகள் அச்சேறுவதற்காகத் தயார் நிலையில் அமரரால் பேணப்பட்டிருந்தன. பொதுவாக தேசவியல், பொதுவியல், சிறுவர் இயல், தமிழ் இயல், இறையியல், ஊடகவியல், அழகியல், அரசியல் ஆகிய சாராம்சங்கள் தொனிக்கும் கருவூலங்கள் இவருக்கு வாலாயமாயின. இளைஞர்களை அழைக்கும் பாங்கு இது.

“விண்ணைக் குடையும் அறிஞர்களே இந்த

மண்ணைக் குடைவோம் வாருங்கள்

திண்ணை தூங்கும் இளைஞர்களே பயிர்

பண்ணை அமைக்க முயலுங்கள்”

மிகவும் இரக்க சுவாவம் கொண்டவராக பெருமாள் தனது இதயத்தை எம்மிடம் ஒப்படைத்து தனது பாரத்தைக் குறைக்கின்றார். உள்ளத்தை ஊடுருவுகிறது.

“வீதியின் ஓரத்தில் ஒரு மரத்தடியில்
அவன் நின்றிருந்தான் அநாதரவாக
கன்னங்கரிய மேனி அணிந்திருந்த
காற்சட்டையும் வெறும் பீத்தல்

யாருக்குச் சொந்தம்

இந்தக் குழந்தை

யாருக்குச் சொந்தம்?

பெற்றோர் யார் என்றும் தெரியாது,
பெயரும் கூட இன்னதென்று தெரியாது
ஊர் எதுவென்றால் (பாவம்) புரியாது
பேச்சும்கூட சரியாகப்பேச வராது”

அனுபவங்கள் பல கண்டு அனுபவித்த பேறதனால் ஆற அமர
இருந்து அனைவரையும் பாத்திரங்களாக்குகின்றார்.

எங்குற்றனை இறைவா?

எவரை யான் நம்புவது?

பல பேரும் உன்பேரைச் சொல்லியே ஏய்க்கிறார்கள். இவர்களை
என்னால் எதிர்க்கவும் முடியவில்லை. அது ஏனென்றும் புரியவில்லை.
அரசியல் முதல்கொண்டு ஆன்மிகம் வரை நேர்மையாய் செயல்படுதல்
இலையென்ற நிலை இங்கு நிலைபெற்றுவிட்டதுவே என் செய்வன்
யான் இறைவா?

புதுக்கவிதையின் வருகையோடு கவிதைக்கு யாப்பு தேவையில்லை
என்றாகிவிட்டது. கவிதை இன்று கட்புலமாகிவிட்டது. பெருமாளின்
கவிதைக்குள்ளும் ஓசை நயம், தாளலயம், மனோலயம் நிரம்பி வழிகிறது.

“கோதை குலமகளைக்

குடினுக்குள் அடைத்துவிட்டு

சீதை சிறப்பியல்பைச்

செப்பித் திரிபவர்கள்

பேதைப் பிறவிகளாம் - பேர்”

‘குண்டுச் சத்தம் கேட்குதோ!

குலை நடுங்க வைக்குதோ

அந்தரித்துப் போன பிள்ளை
ஆரைத் தேடி அழுகுதோ”

அவரது அந்தரமும் ஆதங்கமும் வேரோடி மலையத்திலும் ஆழப் பாய்ந்துள்ளன. தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கண்ணீர் அவர் பிறந்த இரத்தினபுரி வரை நனைந்து உருக வைத்துள்ளது. பெரும்பாலான சிறுகதைகள் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சமன் செய்துள்ளது. அடுக்களை அக்கினிப் பூக்களை மலரச் செய்து வாசமாக்கி விடுதலையடையச் செய்துள்ளது.

ஊடகப் படைப்புலகின் பிரம்மனாகி நின்ற பெருமையால் கலாபூஷணம், கலைஞானச் சுடர், வாழ்நாள் சாதனையார் விருது, உதயன் ஊடக விருது, சிறந்த பத்திரிகையாளர் விருது யாவும் அவரை அலங்கரித்தன. தாம் இப்பூமியில் வரமாகி வாழ்ந்த கடமையை முடித்துக்கொண்டு கடந்த 5ஆம் திகதி செவ்வாயன்று ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளாக விண்ணுலகு பயணமானார். உதயனும் தலைவணங்கி அஞ்சலி செலுத்தினான்.

கே.எஸ்.சிவஞானராஜா

நன்றி: உதயன் 13.11.2019

முத்த ஊடகர் பெருமாள்

ஈழத்து பத்திரிகை உலகின் பரிமாணம்

ஊடகத்தின் ஆரம்பப்புள்ளி பத்திரிகை. அது ஒரு காலத்தின் கண்ணாடி. அந்த விம்பத்தின் மறுவடிவமே கணனி ஊடான சமூக வலைத்தளங்கள் என்றால் மிகையல்ல.

அச்ச ஊடகம் இன்று இலத்திரனியல் ஊடகமாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. பத்திரிகை மின்னிதழாக மாற்றம் காண்கிறது. தகவல் தொழில்நுட்பம் பரிணாம படிநிலையில் உயர்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது. இந்த வேளையில் அச்ச ஊடகத்தில் செயல்பட்டவர்களும் இயங்கியவர்களும் அவர்களின் எழுத்துகளும் திரும்பி பார்க்கப்பட வேண்டும். ஈழநாடு பத்திரிகையும் இறுதிவரையும் அச்ச ஊடகமாக இயங்கி பல ஊடகர்களை உருவாக்கியுள்ளது. இந்தப் பண்ணையில் புடம் போடப்பட்டவர்தான் பி.எஸ்.பெருமாள் என்ற முத்த ஊடக வியலாளர். 1957ஆம் ஆண்டில் பத்திரிகை துறையில் காலெடுத்து வைத்து வீரகேசரியில் உதவி ஆசிரியரானார். செய்திகள் தயாரிப்பது உருவாக்குவது, செம்மைப்படுத்துவது, கட்டுரை எழுதுவது, ஆசிரிய தலையங்கம் தீட்டுவது, செய்திகளுக்கு தலைப்பிடுவது என பத்திரிகை பணிகள் அனைத்தும் இவருக்கு அத்துப்படி.

பெருமாள் பத்திரிகை ஆசிரியருக்கு மேலாக ஒரு ஆக்க இலக்கிய கர்த்தா. அவர் எழுதிய சிறுகதைகள், கவிதைகள், மாதாந்த சஞ்சிகைகள் வாரமலர்களில் வெளிவந்திருக்கின்றன.

மொழிபெயர்ப்பிலும் வல்லவர். ஈழநாடு வாரமலருக்காக ஆங்கில மொழியிலிருந்து பலவற்றை மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ் என மொழிப்புலமை பெற்றவர்.

ஈழநாடு ஆசிரிய தலையங்கம் தொகுக்கப்பட்டு “ஊரடங்கு வாழ்வு” என நூல் வடிவில் தமிழியல் வெளியீடாக வெளிவந்தது. பெருமாளின் எழுத்துகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன என்பது பலருக்குத் தெரியாது. பத்திரிகை உலகில் பெருமாள் அவர்களின் வரிகளுக்கு மாண்பு இருந்தது என்பதை தெளிவுபடுத்தவே இந்த சம்பவத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

எழுதுவதோடு நிற்காமல் இலக்கிய கூட்டங்களிலும் கலந்துகொண்டு

நயம்மிக்க கருத்துகளை கூறுவார். 1990களில் யாழ் இலக்கிய வட்டம் பெருமாள் அவர்களின் பத்திரிகை துறை அனுபவங்களைப் பற்றி உரையாற்றுமாறு அழைப்பு விடுத்தது. அந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி பத்திரிகைத் துறையில் தனது பட்டறிவு முழுவதையும் பகிர்ந்து கொண்டார்.

மூத்த ஊடகர் பெருமாள் அவர்களின் மறைவுக்கு சமூக வலைத்தளங்கள் ஊடாக உலகெங்கும் வாழும் தமிழ் ஊடகர்கள் தமது அஞ்சலிகளை வெளியிட்டுள்ளனர். ஈழநாடு பணியாளன் என்ற வகையிலும் பெருமாள் அவர்களின் ஊடகப் பயணத்தில் பயணித்தவன் என்ற உரிமையிலும் உணர்வுடன் எனது அஞ்சலிகளை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

என்.கே.துரைசிங்கம்

நன்றி: உதயன் - 13.11.2019

மனிதத்தைக் காண்பித்த மாமனிதர்

தொடர்பாடல் வசதிகளும் நவீன இயந்திர சாதனங்களும் இல்லாதிருந்த காலகட்டத்தில்தான் ஊடகத்துறையின் தேவையும் அவசியமும் காத்திரமாக காணப்பட்டது.

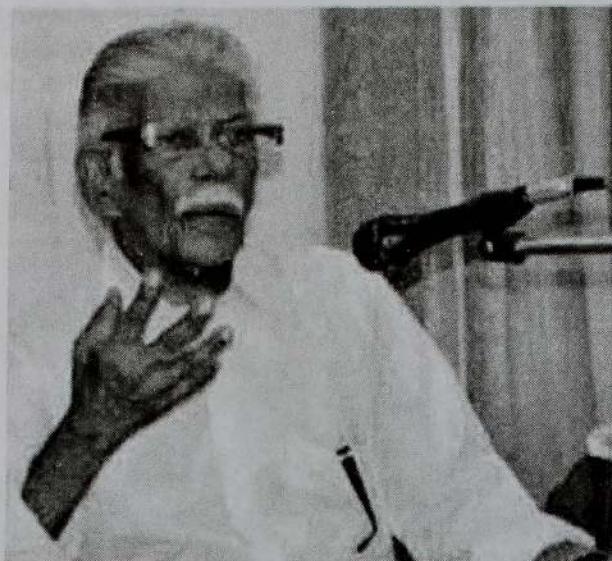
ஒரு காலகட்டத்தில் யுத்தங்களும் அவலங்களும் கிளர்ச்சிகளும் காணப்பட்ட காலகட்டத்தில் ஊடகவியலாளர்களின் சேவை மிக அத்தியாவசியமானதாக காணப்பட்டது. அந்த காலகட்டத்திலேதான் மிகுந்த பொது நோக்கோடு தன்னை முழுமையாக ஊடகத்துறையில் ஈடுபடுத்தி மக்களின் தேவைகளுக்கு மிகுந்த பொறுப்போடு பணியாற்றிய பெருமைக்குரியவர் பெருமாள் அவர்களாவார்.

பெருமாள் அவர்கள் கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை போன்ற ஆக்கங்களை எழுதி இலக்கிய பணிகளையும் ஆற்றியுள்ளார். இவருடைய இலக்கியங்கள் எல்லாமே காருணியமும், கருணையும், உணர்வும் கொண்ட எல்லார் மனதையும் தொட்டு நிற்பதாகவும் காணப்படுகின்றன. இயற்கையை இரசிப்பதும், ஜீவராசிகளில் இரக்கம் காண்பிப்பதும், ஏழைகளுக்காக இரங்குவதும் இவரது மனிதநேய பண்பை காட்டுகிறது.

“செத்தும் கொடுத்தான் சீதக்காதை” என்ற மனிதநேயம் மிக்க உயர் பண்பை இவரிலே உலகம் கண்டது. தான் இறப்பதற்கு 8 வருடங்களுக்கு முன்னரே தானே தன்னுடைய உடலை மருத்துவ பீட ஆய்விற்காக ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டமை அவரது உயர்ந்த பண்பைக் காட்டுகிறது. மனிதம் அருகிப் போகும் இந்த காலகட்டத்திலே ஒரு மனிதம் வாழ்ந்த செய்தி மனதைக் குளிர வைக்கின்றது. அவர் மரித்தாலும் அவர் ஆக்கங்களும் அவர் விட்டுச் சென்ற அவர் நினைவுகளும் என்றும் வாழும். அவரது ஆத்ம சாந்திக்காக பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மீரா அருள்நேசன்
முன்னாள் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்
தமிழ்த்துறை
யாழ்ப்பாணக் கல்வி வலயம்

Veteran journo Perumal no more

**By ANANTH
PALAKIDNAR**

Veteran journalist P. S. Perumal passed away at the age of 86 in Jaffna on Tuesday. His body was handed over to the Jaffna Medical Faculty, on Tuesday evening itself, by his family, according to his last wishes.

P. S. Perumal was born in Rakwana and became a journalist, joining 'Seithi' Tamil news paper, published in Kandy, after leaving school at a very young age. He later joined 'Virakesari', a Tamil news paper in Colombo, in the late fifties. When the Jaffna's regional news paper 'Eelanadu' was started in 1959 he joined it and served under the editorship of veterans such as the late K P Haran, S M Gopalaratnam.

When late Jaffna Hindu College Principal and educationist N. Sabaratnam became

the Editor-in-Chief of 'Eelanadu', Perumal served as Managing Editor supported by his contemporaries in journalism, the late K. G. Mahadeva, S. Sabaratnam (Sasi Barathi), K. Yoganathan, K. Mahalingasivam (Mali) E.K. Rajagopal and E. Kanthaswamy.

With his wide contacts, the soft spoken Perumal was trilingual and translated some of the English classics into Tamil.

When the 'Eelanadu' news paper was closed down in the late nineties, he joined 'Uthayan' news paper in Jaffna as its consultant editor.

During the past several years, he spent retirement conducting media classes as well as continuing with his writing. According to his last wishes, his body was handed over to the Jaffna Medical Faculty after a private funeral on Tuesday evening.

P. Shanmuganathan,

Dr. Subramaniam Road,
Kanderodai,

Chunnakam. (Sri Lanka)

e-mail: shan021939@yahoo.com

Phone: 0212240427

Mobile: 0776315965

பொ.சண்முகநாதன்,

(சண் அங்கிள்)

டாக்டர் சுப்பிரமணியம் வீதி,

கந்தரோடை,

சுன்னாகம்.

07-11-2019

17.11.2019, உதவன் காலத்தில் மடமன்றம்
அதன் பின்னரும் என்னால் யுக சபை
எழுத்துவக நண்பர் மெருமாளின் மறைவு குறித்து
மிகக் கவனம் செலுத்தினேன். மறைவு செய்தி
கிடைத்தபோதே அவரின் சூதுடன் வாழ்வு/மறைவு
க் காலம் மறைவு பித்திரத்தை கவனிக்கும்படி
உமையின் அறிவுக்கொப்பம் மெருமாளின் அவர்களை
சிந்தி அன்பு செய்து கொடுப்பதில் போய்விட்டது

மெருமாளின் எழுத்துவக மணி மகத்தானது -
தனித்துவமானது. அவரின் சூதுடன் என்னும்
வாழ்வு.

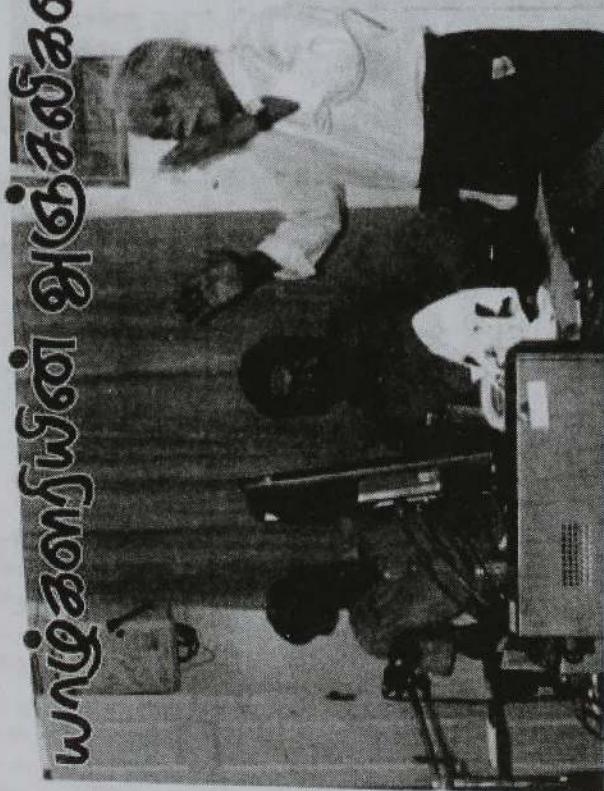
அவரின் மறைவால் சூதுவகத்திற்கும் உங்கள்
அனைவருக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத்
தொடரவில்லை. அவரின் சூதுடன் சாத்திரக்கார
சிறைவணைப் பிராந்திக்கிறோம்.

அன்புடன்,

பொ.சண்முகநாதன்

வாமும்போதும், வாழ்ந்த பின்பும் கல்வி புகட்டும் கலாயு ஷணம் எஸ்.பெருமாளுக்கு

யாழ்களரியின் ஜஞ்சலிகள்

யாழ்களரியின் ஆலோசகர்களில் ஒருவரான கலாயு ஷணம்பெருமாள் அவர்கள் 05.11.2019 அன்று காலமானார். தமிழ் பத்திரிகை உலகில் நீண்ட காலம் பணியாற்றிய எஸ்.பெருமாள் 1933ஆம் ஆண்டு திரட்சுபுரவில் பிறந்தார். பத்திரிகைத்துறை ஆர்வம் காரணமாக வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராகவும், 1961ஆம் ஆண்டு சமுதாடு பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். சமூகநாடு வாரமலரின் ஆசிரியராகவும் பதவியில் உயர்ந்தார்.

உதயன்
பத்திரிகையில்
ஊழல்
பணியாளர்
2017ஆம்
ஆண்டு ஓய்வு
பெற்றார்.
1.1.2018
அன்று
யாழ்ப்பாணம்
கோட்டை
முனியப்பர்
கோவில்
முன்றலில்
வெளியீடு
செய்யப்பட்ட யாழ்களரி யாதப்
பத்திரிகையின் ஆலோசகராக
மரணமாகும் நாள் வரை

ஆர்வமுடன் பங்காற்றியிருந்தார். பங்குனி 2018 யாழ்களரி இதழில் "களரியின் மாசிமாத இதழ் பற்றிய என்னுடைய கருத்து" எனும் ஆக்கம் பிரசுரமாகியது. ஆடி-2018 களரி 07வது இதழில் தமிழாட்சி மாநாட்டில் ஐனார்த்தனன் நேறிய நிகழ்வு எனும் அவரது ஆக்கத்தை பத்திரிகையாளர் பெருமாளின் மணப்பதிவு எனும் தலைப்பிட்டு பிரசுரித்திருக்கின்றோம்.

அண்மையில் பல்கலைக்கழக ஊடக கல்வி மாணவர்களுக்கான பெருமாள் அவர்களின் அலுவலக பகிர்வை ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அதன் ஒளிப்படங்களையே மேலே காணலாம்.

யாழ்பல்கலைக்கழக மருத்துவமனை மாணவர்களின் ஆய்வுக்காக அன்னாரது பூதவுடல் அவரின் அறிவுறுத்தல்களையே 13 A/3 புறாடிவேன், அரியாலையில் உள்ள குடும்பத்தினர்களால் கையளிக்கப்பட்டது.

வாமும்போதும், வாழ்ந்தபின்பும் கல்விபுகட்டும் கலாயு ஷணம் எஸ்.பெருமாள் அவர்களுக்கு யாழ்களரியின் அஞ்சலிகள் என்றும் உரித்தாகட்டும்.

விக்கேசரி

மூத்த பத்திரிகையாளர் பெருமாள் காலமானார்

Published by Daya on 2019-11-06 10:24:00

தமிழ் பத்திரிகைத் துறையில் நீண்டகாலமாக பணியாற்றிய மூத்த ஊடகவியலாளர் பி.எஸ்.பெருமாள் என அழைக்கப்படும் சின்னக்கண்ணு பெருமாள் தனது 86ஆவது வயதில் காலமானார்.

இரத்தினபுரியில் 1933 ஆம் ஆண்டு பிறந்த அவர் மாணவராக இருந்த காலப் பகுதியிலேயே பத்திரிகைத் துறையில் ஆர்வம் மிகுந்த இருந்தார். வீரகேசரி பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராகத் தனது பத்திரிகைத்துறையை ஆரம்பித்தார்.

பின்னர் 1961 ஆம் ஆண்டு ஈழநாடு பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராகத் தனது

தமிழ் பத்திரிகைத் துறையில் நீண்டகாலமாக பணியாற்றிய மூத்த ஊடகவியலாளர் பி.எஸ்.பெருமாள் என அழைக்கப்படும் சின்னக்கண்ணு பெருமாள் தனது 86ஆவது வயதில் காலமானார்.

இரத்தினபுரியில் 1933 ஆம் ஆண்டு பிறந்த அவர் மாணவராக இருந்த காலப் பகுதியிலேயே பத்திரிகைத் துறையில் ஆர்வம் மிகுந்தவராக இருந்தார்.

55 வருடங்களாகப் பத்திரிகைத் துறையில் பணியாற்றியவர் தனது 84 ஆவது வயதில் 2017 ஆம் ஆண்டு பத்திரிகைத் துறையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

இந்திலையில் அவரின் இறுதி விருப்பம் அவரது உடல் வயதில் காலமானார்.

இந்திலையில் அவரின் இறுதி விருப்பம் அவரது உடல் வயதில் காலமானார்.

ஆய்வுக்காக மருத்துவ பீடத்திற்குத் தயாரிக்கப்பட்டபின் குறிப்பிடத்

பணியாற்றிய மூத்த ஊடகவியலாளர் பி.எஸ்.பெருமாள் என அழைக்கப்படும் சின்னக்கண்ணு பெருமாள் தனது 86ஆவது வயதில் காலமானார்.

இரத்தினபுரியில் 1933 ஆம் ஆண்டு பிறந்த அவர் மாணவராக இருந்த காலப் பகுதியிலேயே பத்திரிகைத் துறையில் ஆர்வம் மிகுந்தவராக இருந்தார். வீரகேசரி பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராகத் தனது பத்திரிகைத்துறையை ஆரம்பித்தார்.

பின்னர் 1961 ஆம் ஆண்டு ஈழநாடு பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராகத் தனது பணியினை தொடர்ந்தார். அங்கு சிறிது காலத்திலேயே ஈழநாடு வாரமஞ்சரியின் ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார்.

அதன் பின்னரான காலப் பகுதியில் உதயன் பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியராகவும், ஆசிரிய ஆலோசகராகவும் பணிபுரிந்தார்.

55 வருடங்களாகப் பத்திரிகைத் துறையில் பணியாற்றியவர் தனது 84 ஆவது வயதில் 2017 ஆம் ஆண்டு பத்திரிகைத் துறையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

ஈழநாடு முன்னாள் ஆசிரியர் பெருமாள் காலமானார்

யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்த இவர், இரத்தினபுரியில் பிறந்தார். 1933 ஆம் ஆண்டு பிறந்த இவர், மாணவராக இருந்த காலப் பகுதியிலேயே பத்திரிகைத் துறையில் ஆர்வம் மிகுந்தவராக இருந்தார்.

55 வருடங்களாகப் பத்திரிகைத் துறையில் பணியாற்றியவர் தனது 84 ஆவது வயதில் 2017 ஆம் ஆண்டு பத்திரிகைத் துறையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

இந்திலையில் அவரின் இறுதி விருப்பம் அவரது உடல் வயதில் காலமானார்.

இந்திலையில் அவரின் இறுதி விருப்பம் அவரது உடல் வயதில் காலமானார்.

ஆய்வுக்காக மருத்துவ பீடத்திற்குத் தயாரிக்கப்பட்டபின் குறிப்பிடத்

கிழமை
அவர் இறந்தார். அவரின் ஆய்வுக்காக

அசைபோட ஒரு விடயம் செய்திப் பத்திரிகைகளும் அவை புரியும் பணிகளும்

அமரர் எஸ்.பெருமாள் உதயன் நிறுவனத்தில் கடமையாற்றிய காலப்பகுதியில் அன்னாரால் சூரியகாந்தி சஞ்சிகையில் (உதயன் ஞாயிறு பத்திரிகை) எழுதப்பட்ட “அசைபோட ஒரு விடயம்” தொடரிலிருந்து ஒரு பகுதி.

நன்றி “உதயன்”

ஊடகத் துறையின் சுதந்திரம்

அந்தக் காலத்தில் போக்குவரத்து இடையூறுகள் தொடர்பாடல் வசதிக் குறைபாடுகள், நவீன இயந்திர சாதனங்கள் இல்லாமை போன்ற பிரச்சினைகளை உள்ளூர் பத்திரிகைகள் எதிர்நோக்க நேர்ந்தமை ஒருபுறமிருக்க, உள்ளூர் வர்த்தகர்களின் ஆதரவும் மிகக் குறைவாகவே காணப்பட்டது. ஒரு பத்திரிகையை ஆர்வத்தின் காரணமாக அல்லது சேவை மனப்பான்மையில் ஆரம்பித்துவிடலாம். ஆனால் அதனை நிரந்தரமாக நடத்துவதற்கு மக்கள் ஆதரவு மட்டும் இருந்தால் போதாது விளம்பரதாரர்களின் ஆதரவும் முக்கியம்.

இதில் மூன்று முக்கிய நிலைகளை நாம் அவதானிக்கலாம். முதலில் ஒருவர் பத்திரிகையை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதற்கான அடிப்படை வசதிகள், ஆளணி மற்றும் விநியோகத்துக்கான அடிப்படைகளை அவர் உருவாக்கிக் கொள்வது முக்கியம். இதில் அவர் என்ன நோக்கத்துக்காக அதனை ஆரம்பிக்கிறார் என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியது. நாம் இங்கு பொது நோக்கத்தைக் கொண்டவர்களைப் பற்றியே குறிப்பிடுகின்றோம். அந்தப் பத்திரிகை பொது மக்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய செய்திகளையும் கருத்துக்களையும் கொண்டதாக இருப்பதுடன் பிரதேசம் முழுவதும் மூலை முடுக்குகள் தோறும் செல்லும் வகையில் விநியோக முறை செய்யப்பட வேண்டும்.

இரண்டாவது மக்கள் ஆதரவு, மக்கள் ஆதரவு என்பது அந்தப் பத்திரிகையை பொதுமக்கள் விரும்பிப் படிக்கிறார்கள் என்ற நிலை ஆகும். அதாவது மக்கள் ஆதரவு இருக்கும்போது, பத்திரிகை பட்டிதொட்டிகளில் எல்லாம் பேசப்படுவதாகவும் இருக்கும், கிடைப்பதாகவும் இருக்கும். அவ்வாறான ஒரு நிலைமையில்தான் விளம்பரங்களை எதிர்பார்க்க முடியும். பத்திரிகையின் விற்பனை அதிகரிக்கும்போது விளம்பரங்கள் அதனைத் தேடி வரும் என்பார்கள். இதுவே மூன்றாவது நிலை.

விற்பனையின் மூலம் வரும் வருமானம் பொதுவில் அச்சிடுவது, விநியோகிப்பது, காகித முதலீடு முதலியவற்றை ஈடுசெய்யக்கூடியதாய்க் கூட இருப்பதில்லை. அதனால்தான் பத்திரிகையின் ஆயுள் - அதன் நீடித்த நிலைப்பாடு விளம்பரங்களிலேயே தங்கியிருக்கின்றது.

அந்தக் காலத்தில் அரசியல் போராட்டங்கள் விறுவிறுப்படைந்திருந்த அளவுக்கு அரசுத் துறையினரின் கெடுபிடிகளும் தீவிரமாகவே காணப்பட்டன. அதனால் அடிக்கடி செய்தித் தணிக்கை மற்றும் அரச அதிகாரிகளின் நெருக்குதல்களும் அதிகமாகவே இருந்தன. இந்த நிலையில் தணிக்கை செய்யப்பட்ட செய்திகளையும், அரச வெளியிடும் அறிக்கைகளையும் மட்டுமே வெளியிட வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை உள்ளூர் பத்திரிகைகளுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. இது உள்ளூர்ப் பத்திரிகையின் வளர்ச்சியைப் பெருமளவில் கட்டுப்படுத்தியது.

எழுபதுகளில் தென்னிலங்கையில் சேகுவரா கிளர்ச்சி தீவிரமடைந்திருந்த சமயத்தில் தணிக்கை மிக மோசமாக நடைமுறையில் இருந்தது. அதனால் கிளர்ச்சி பற்றிய செய்திகளைக் கொழும்புப் பத்திரிகைகள் வெளியிட்ட அளவுக்குக் கூட உள்ளூர் பத்திரிகையால் வெளியிட முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பாகும் அரசின் அறிக்கைகளை மட்டுமே பிரசுரிக்க முடிந்தது. அதனால் கிளர்ச்சி பற்றிய விரிவான செய்திகளை மக்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வழங்க முடியாமையால் பத்திரிகை பெரிதும் பாதிப்புக்குள்ளானது. ஆனால் அதற்கு பிந்திய ஒரு காலகட்டத்தில் குடாநாடு முழுவதும் அரசு இயந்திரம் முடக்கப்பட்டு பொலிஸ் தரப்பு செயலிழந்து இராணுவமும் கோட்டை மதில்களுக்குள் அடக்கப்பட்ட நிலைமை ஒன்று தோன்றியபோது உள்ளூர் பத்திரிகைகளுக்கு பெரும் வரவேற்பு ஏற்படலாயிற்று.

அதேசமயம் பல பத்திரிகைகளும் தோன்றி வெற்றிகரமாகச் செயற்படத் தொடங்கியிருந்தன. தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் ஆங்காங்கே அடிக்கடி இடம்பெற்ற சம்பவங்களை விவரமாக வெளியிடக்கூடிய வாய்ப்பு இந்தப் பத்திரிகைகளுக்குக் கிடைத்தது. கொழும்பிலிருந்து வந்த பத்திரிகைகளில் அவை வெளிவந்தாலும் அந்தப் பத்திரிகைகள் காலம் தாழ்த்தியே தமிழ்ப் பகுதிகளில் கிடைப்பதாய் இருந்தது ஒருபுறமிருக்க, காலப்போக்கில் அவை முற்றாகவே தடைப்பட்டுவிட்டன. இந்தக் காலத்தில் அரசின் தணிக்கை முறை கெடுபிடிகளும் செல்லாக் காசாகிப் போய்விட்டன. இதேசமயம் உள்ளூர் விளம்பரதாரர்களும் இங்கே பிரசுரமாகும் பத்திரிகைகளிலேயே அதிக விளம்பரங்களை வெளியிடலானார்கள்.

இந்த நிலைமையில் இந்திய அமைதி காக்கும் படையினரின்

வருகை மீண்டும் உள்ளூர் பத்திரிகைகளின் இயல்பான செயற்பாட்டை பெரிய அளவில் பாதிக்கலாயிற்று. அந்தக் காலத்தில் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் கை ஓங்கியிருந்தமையால் அவர்களின் செயற்பாடுகளை அறிந்துகொள்ள மக்கள் பெரிதும் விரும்பினார்கள். ஆனால், அவை வெளியிடப்படுவதை இந்தியப்படை விரும்பவில்லை. பத்திரிகை காரியாலயங்களைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொள்ள முயன்றது. அது ஒருபுறமிருக்க அந்தக் காலத்தில் செல்வாக்குடன் இருந்த ஈழநாடு பத்திரிகையை இந்திய இராணுவம் தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக்கொள்ளும் முயற்சியில் ஏனைய பத்திரிகை நிறுவனங்களுக்கும் இடையூறு விளைவித்தார்கள். அதன் விளைவு ஈழநாடு புலிகளின் தாக்குதலுக்குள்ளானது. இலங்கையில் உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கி அது முடிவடைந்த காலம்வரையில் ஊடகத்துறையினர் அனுபவித்த தாக்கங்கள் மற்றும் அவை எதிர்கொண்ட சவால்கள், அவைகளையும் மீறி இன்றைய நிலை தோன்றியமைக்கான வரலாறு தனியாக ஆராய்ந்து விரிவாக எழுதப்பட வேண்டிய விடயம்.

பத்திரிகைச் சுதந்திரம்

பத்திரிகைச் சுதந்திரம் என்பது ஊடக சுதந்திரத்துக்குள் அடங்குவதாகும். மக்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக செய்திகளையும் அவை தொடர்பான விடயங்களையும் வெளியிட்டு வருகின்ற அமைப்புக்களை சாதனங்களை ஊடகம் என்கிறார்கள். பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி, தொலைபேசி, தொலைநகல் போன்றவை இதில் அடங்கும்.

இவைகளில் செய்திப் பத்திரிகைகளே இலங்கை - இந்தியா போன்ற நாடுகளில் அதிக சக்தி வாய்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. சகல தரப்பு மக்களையும் சென்றடையும் வாய்ப்பை பத்திரிகைகளே பெற்றுள்ளன.

ஒரு மனிதன் தான் எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறான் என்பதை அவனுடைய கண்கள்தான் உணர்த்துவதாய் உள்ளன. அதேபோல் ஒரு சமுதாயம் எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிய செய்திகள் அவசியமாகின்றன என்கிறார் டேம் ஒபேதா வெஸ்ட் என்கின்ற பிரிட்டிஷ் எழுத்தாளர். ஒரு சமுதாயத்தின் சமூக, அரசியல், கலை, கலாசாரப் போக்குகளை அந்த சமுதாயத்திலிருந்து வெளிப்படும் செய்திகளில் இருந்தே புரிந்து கொள்ளலாம். அதனால்தான் இன்றைய செய்திகள்

நாளைய வரலாறு என்று கூறப்படுகின்றது.

துப்பாக்கி முனையில் ஆட்கள் கடத்தப்படுகிறார்கள், எவர் எவரோ இனந் தெரியாதவர்களால் சுட்டு அல்லது வெட்டிக் கொல்லப்படுகிறார்கள். அரசியல் அராஜகம் தலைவிரித்தாடுகிறது. நீதிமான்கள் வாய் திறக்காமல் மௌனம் காக்கிறார்கள். உயர்நிலைப் பதவிகளில் இருப்பவர்கள் மனமறிய பொய் பேசுகிறார்கள். பத்திரிகையாளர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள், கடத்தப்படுகிறார்கள், கொலையும் செய்யப்படுகிறார்கள்.

இவ்வாறான செய்திகள்தான் ஒரு சமுதாயம் அல்லது நாடு எந்தத் திசை நோக்கிச் செல்கின்றது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்ற அறிகுறிகளாகும். இதைத்தான் அந்த எழுத்தாளர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். ஊடகங்கள் குறிப்பாக செய்திப் பத்திரிகைகள் எங்கே சுதந்திரமாக இயங்க முடிகின்றதோ அங்கே ஜனநாயகம் தழைத்தோங்குகின்றது என்பது கருத்தாகும். புதிதாக சுதந்திரம் அடைந்த நாடுகள் பலவற்றில் ஊடக சுதந்திரம் முடக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடக்கூடியது. ஆனால் இந்தியா போன்ற நாடுகளில் ஊடகத் துறை செழிப்புறப் பேணப்படுவதை பார்க்க முடிகின்றது. சிறிய மாநில பத்திரிகைகளும் கூட அரசுகளின் விளம்பரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. கிராமிய மட்டத்திலான பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளுக்கு அரசுகள் வழங்கும் இந்தவித ஊக்குவிப்பானது அவைகள் நின்று நிலைக்கவும் கிராமிய மக்களுக்கு சேவைகளைப் புரியவும் உதவுகின்றது. அதுமட்டுமன்று, அரசுகளின் அறிவித்தல்கள், கிராமிய மட்டங்களில் வசதி குறைந்த மக்களுக்காக மேற்கொள்ளப்படும் திட்டங்கள், சேவைகள் போன்றவைகள் அறிக்கைகள் மூலமும் விளம்பரங்கள் வாயிலாகவும் இலகுவில் போய்ச் சேருவதற்கு உதவுகின்றது.

இந்தவிதமான அரசுத் தரப்பு செயற்பாடுகளால் மூன்று தரப்புக்கள் பயனடைவதைக் கவனிக்கலாம்.

1. அரசுகளின் கிராமிய மற்றும் பின் தங்கிய மக்களுக்கான சேவைகள், சலுகைகள் மற்றும் உதவிகள் பற்றிய அறிவிப்புக்கள், பணிப்புரைகள் போன்றவை இலகுவாக சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கும் போய்க் கிடைக்கின்றன. இது அரசு தரப்பின் நோக்கம் நிறைவேற உதவுகிறது.

2. இந்த அறிவித்தல் மற்றும் விபரங்கள் யாருக்குச் சென்றடைய வேண்டுமோ அவர்களுக்கு (பின்தங்கிய கிராமிய மக்களுக்கு) இலகுவாகச் சென்றடைகின்றது. அவர்கள் அதன்மூலம் பயனடைகிறார்கள்.
3. இந்த அறிவித்தல்கள் மற்றும் பணிப்புரைகள் அரசுகளால் விளம்பர ரூபத்தில் வழங்கப்படும்போது அவைகளை வெளியிடும் பத்திரிகை நிறுவனம் அரசுகளிடமிருந்து உரிய காலத்தில் தனக்குரிய வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறது. இந்தச் செயற்பாடுகள் இலங்கையில் கடந்த காலத்தில் முறையாக நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை.

ஊடக சுதந்திரம் மற்றும் அதன் தொழில்சார் கண்ணியம்

யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு பத்திரிகையைத் தினசரியாக ஆரம்பித்த காலத்திலும் சரி அதற்குப் பிறகும் கூடப் பல காலம் வரை இலங்கை அரசு, அரசு சார்ந்த பத்திரிகைகளைத் தவிர வேறு பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரங்களை வழங்குவதில்லை என்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வந்திருந்தது. அதேபோன்று வர்த்தக மற்றும் வேறு தொழில்சார் நிறுவனங்களும் கூட கொழும்பிலிருந்து வெளியாகும் பத்திரிகைகளையே ஆதரித்து வந்தன. இந்த நிலைமை வெகுகாலம் வரை நீடித்தது. பிராந்திய மற்றும் சிறிய பத்திரிகைகளும் மக்களைச் சென்றடைகின்றன. விரிவான விற்பனைக்கு உள்ளாகின்றன. அவைகளை மக்கள் விரும்பி வாங்கி வாசிக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை தோன்றும்வரை இது நீடித்தது.

தேசிய மட்டத்தில் பெரிய அளவில் விற்கப்படும் பெரிய பத்திரிகைகளுக்கு மட்டுமே விளம்பரங்களை வழங்குவது என்ற ஒரு கோட்பாட்டை அரசு ஒன்று கடைப்பிடிக்குமானால் வர்த்தக மற்றும் தொழில்சார் நிறுவனங்களும் அதே வித கொள்கையை மேற்கொள்ளும்போது சிறிய பத்திரிகைகளால் வரக்கூடிய நன்மைகள் நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் கிடைக்காமல் போய்விடுகின்றன. அந்த நிலையில் பெரிய பத்திரிகைகள் தமது விளம்பரதாரர்களின் கருத்துக்களுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாகின்றன. இன்னொரு விதமாகக் கூறுவதானால் பெரிய பத்திரிகைகள் தமது போசகர்களான பெரிய விளம்பரதாரர்களின் கொள்கை சார்ந்த தமது கருத்துக்களை மக்கள் மீது திணிக்கும் நிலையும் ஏற்படக்கூடும். பக்கம் சாராத தன்மையை எதிர்பார்க்க முடியாமல் போகும். அதனால்தான் அரசுகளும் சரி பெரிய நிறுவனங்களும் சரி ஜனநாயக விழுமியங்களை முன்னெடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நலநோக்கில் நாட்டில் மாகாண மட்டங்களில் தோன்றி உண்மையான பணிகளில் பாகுபாடுகள் இன்றிச் செயற்படுகின்ற சிறுபத்திரிகைகளுக்கும் விளம்பரங்களை வழங்கி அவை நீடித்து பணியாற்ற உதவும் வகையிலான கொள்கைகளை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுகின்றது.

பத்திரிகை சுதந்திரம்

இந்தச் சொற்றொடருக்கு பங்க் அன் பென்னல் (Funk and fennel) ஆங்கில அகராதியில் பின்வரும் கருத்து வழங்கப்பட்டுள்ளது.

சட்டங்களால் வழமையாகத் தடை செய்யப்படுகின்ற ஒழுக்கக்கேடுகள், இராஜதுரோகம் மற்றும் அவதூறுகள் போன்றவற்றைத் தவிர்த்து தணிக்கை மற்றும் அரசின் வேறுவிதமான தலையீடுகள் இன்றி சுயேச்சையாக வெளிப்படுத்தும் உரிமை.

காலதேச வர்த்தமானங்களுக்கு ஏற்ப இந்த விடயங்களில் பத்திரிகைகள் தங்களுக்குத் தாங்களே சொந்தக் கட்டுப்பாடுகளை (சுயதணிக்கை) ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றன. இலங்கையில் பெரும்பாலான பத்திரிகைகளும் இவ்வாறு சுயதணிக்கை முறையை கடைப்பிடிக்கின்றமை கண்கூடு. அந்த வகையில் பத்திரிகைகள் கடைப்பிடிக்கக்கூடிய சில ஒழுக்க முறைகளை இலங்கைப் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் அவையானது வெளியிட்டுள்ளது. சில முக்கிய அம்சங்கள் அடங்கிய ஒழுக்கக் கோவை ஒன்றைத் தயாரித்து பத்திரிகைகள் கடைப்பிடிப்பதற்கென வழங்கியுள்ளது. இந்த தொழில்சார் நடைமுறை ஒழுக்கக் கோவையானது இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழுவினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் ஒருசில அம்சங்களை மட்டும் இங்கு நாம் பார்க்கலாம்.

தொழில்சார் கண்ணியம்

பத்திரிகைகளும் பத்திரிகையாளர்களும் தமக்கென வலுவான கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கவும் அவைகளை வெளிப்படுத்தவும் சுதந்திரமுடையவர்கள். அதேவேளை அவர்களின் கருத்துக்கள் தொடர்பாகவும் கவனம் செலுத்துவதுடன் சமூகப் பொறுப்புணர்வை பிரதிபலிக்கவும் முயற்சி செய்தல் வேண்டும்.

இந்தக் கோவை தனிமனிதனின் உரிமையை பாதுகாப்பதோடு பொதுமக்களது அறிந்துகொள்ளும் உரிமையையும் நிலைநாட்டுகிறது. இது எழுத்தளவில் மட்டுமன்றி உணர்வு பூர்வமாகவும் மதிக்கப்பட வேண்டும். தனிமனித உரிமைகள் தொடர்பாக அது பேரம் பேசுவதில் இறங்குவதாகக் குறுகிய முறையிலோ பொதுமக்கள் தொடர்பாகப் பிரசுரங்களைத் தடுக்கும்வகையில் செயற்படுவதாக பரந்த முறையிலோ இதற்கு அர்த்தம் கற்பிக்கலாகாது.

1. செய்திகளையும் செய்திப் படங்களையும் மிகச் சரியாகவும் திரிபுகள் இன்றியும் வெளியிடுவதற்கு ஊடகங்கள் எல்லா விதத்திலும் நியாயபூர்வமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.
2. ஒரு செய்தி அறிக்கையானது அதன் விடய உள்ளடக்கத்தில் பிழையானது என ஆசிரியர்களால் கண்டுபிடிக்கப்படுமிடத்து பிழைதிருத்தம் அல்லது மன்னிப்புக் கோரல் பாதிக்கப்பட்டவரின் விருப்பம் இல்லாத நிலையிலன்றி உடனடியாகவும் பொருத்தமான வகையிலும் உரிய முக்கியத்துவத்துடன் பிரசுரிக்கப்பட வேண்டும்.
3. தனிப்பட்டவர்கள் அல்லது நிறுவனங்கள் தொடர்பான உண்மையற்ற அறிக்கைகள் அவர்களின் நற்பெயரை, கண்ணியத்தை, கௌரவத்தை, உணர்வுகளை, இரகசியத்தை மற்றும் தொழிலைப் பாதிப்பதாக இருக்கும்பட்சத்தில் அவர்கள் பதிலளிப்பதற்கு நியாயமான போதுமான வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். விடயத்தின் உண்மைநிலை தொடர்பான முறைப்பாட்டாளரின் கருத்துக்கு உட்பட்டதாகவே பதில் இருக்க வேண்டும். சரியற்ற தன்மையைத் திருத்துவதற்கு மேலதிகமாக நீடிக்கலாகாது.
4. முறைப்பாட்டாளரின் பதிலுக்குப் பத்திரிகை நிறுவனம் அல்லது பத்திரிகையாளர் தவறுக்காக மன்னிப்பு அல்லது கவலை தெரிவிப்பதைத் தவிர்த்துப் பதிலளிப்பதாயிருந்தால் பாதிப்புக்குள்ளானவர் அதற்குப் பதிலளிக்க மேலும் ஒரு சந்தர்ப்பம் வழங்கத் தயாராய் இருக்க வேண்டும்.
5. தகவல்களைத் தரும் நம்பகமான மூலங்கள் வேறுவிதமாக அனுமதி வழங்கும்வரை ஒவ்வொரு பத்திரிகையாளரும் அவர்கள் பற்றிய இரகசியங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய தார்மீகப் பொறுப்புடையவர் ஆவார்.
6. குற்றச் செயல்கள் அல்லது குற்ற வழக்குகள் தொடர்பான செய்திகள், விடயத்தில் சட்டப்படியும் பொது நலத்தை உத்தேசித்தும், இருவகையிலும் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தால் அன்றி பின்வருவனவற்றை பிரசுரிக்கலாகாது.
 - பாலியல் குற்றச்சாட்டில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பெயர்கள்.
 - 16 வயதுக்கு உட்பட்டவரும் அதற்கு முன் குற்றம் புரியாதவருமான இளம் நபர் ஒருவர் குற்றச் செயல் ஒன்றில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருக்கிறார் என்று தெரிந்திருந்தும் அவர் பெயரை வெளியிடுதல்.

- குற்றம் சாட்டப்பட்ட அல்லது குற்றவாளியான ஒருவரின் உறவினர்களின் பெயர்களைச் சம்மதம் இன்றி வெளியிடுதல்.
7. ஒரு பத்திரிகையாளர் தெரிந்துகொண்டோ அல்லது வேண்டுமென்றே இன அல்லது சமய குரோதச் செயல்களை அல்லது வன்முறைகளை வளர்க்கலாகாது.
- ஒரு நபரின் இனம், நிறம், சமயம், பால் அல்லது உடல் அல்லது மனநோய் அல்லது வேறு குறைபாடுகள் தொடர்பாக பாரபட்சமான அல்லது அவதூறான முறையில் கருத்து வெளியிடுவதைப் பத்திரிகைகள் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.
 - வெளியிடப்படும் விடயத்துக்கு நேரடியாக சம்பந்தப்பட்டிருந்தால் தவிர ஒரு நபரின் இனம், சாதி, சமயம், பால்நிலை மூலம் உடல் அல்லது மனநோய் அல்லது குறைபாடுகள் பற்றிய விபரங்களை வெளியிடலாகாது.
8. தனிப்பட்டவர்களின் சொந்த வாழ்க்கை அவர்களின் வீடு, ஆரோக்கியம், கடிதத் தொடர்புகள் முதலியவற்றை மதிப்பதற்குப் பத்திரிகைகள் விசேட கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். அவர்களின் சம்மதம் இன்றி இந்த இரகசியம் காக்கும் உரிமையில் தலையிடுவதாயின் அதற்கு ஏதாகிலும் மேம்பட்ட பொதுநலனை நியாயப்படுத்தக் கூடியதாய் இருக்கும்.
9. இரகசியம் காக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கான நியாயமான காரணம் இருக்கும் நிலையில் தனியாருக்கு உரிய அல்லது பொதுவான இடங்களில் ஆட்களை அவர்களின் சம்மதம் இன்றி தொலைதூர வில்லைகளை அல்லது கமராக்களைப் பயன்படுத்தி படம் எடுப்பதானது பொதுநலனை உத்தேசித்து அன்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாது.

புகைப்படப் பத்திரிகையாளர்கள் உட்படப் பத்திரிகையாளர் எவரும், அச்சுறுத்தல் அல்லது இடைஞ்சல் புரிதல் அல்லது தவறான பிரதிநிதித்துவம் அல்லது தந்திரோபாயம் முதலியவற்றைப் பிரயோகித்து தகவல்களை அல்லது படங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள எத்தனித்தலாகாது. பொதுநலனை உத்தேசித்து மற்றும் வேறு வழியில் பெற்றுக்கொள்வது சாத்தியமில்லை என்ற நியாயப்படுத்தும் நிலையில் அன்றி தொலைதூர வில்லைகள் கொண்ட கமராக்கள் அல்லது ஒட்டுக் கேட்கும் கருவிகளைப் பயன்படுத்தலாகாது.

மக்கள் கருத்தை உருவாக்கும் சக்தி

பத்திரிகைகளில் குறிப்பாக நாளாந்தம் மற்றும் வாராந்தப் பத்திரிகைகளுக்கு மேற்கு நாடுகளில் மிகுந்த மதிப்பும் மரியாதையும் அளிக்கப்படுகின்றது. அவைகள் வெளியிடும் செய்திகள் பெரும்பாலும் புலனாய்வுச் செய்திகளாகவும் செய்தி வெளியிடும் தன்மையில் அவை கைக்கொள்ளும் புதுமைகளாலும் மக்கள் அவைகளை விரும்பிப் படிக்கிறார்கள்.

இவைகளை விடப் பத்திரிகைகள் பொது விடயங்களில் குறிப்பாக அரசியல் தொடர்பானவற்றில் அவை வெளியிடும் விமர்சனங்கள் மக்கள் மத்தியில் விரிவாகப் பேசப்படுபவையாக அமைந்துவிடுகின்றன. அதனால் பொதுமக்களின் அபிப்பிராயம் அல்லது கருத்துக்களைப் பதவியிலிருக்கும் அரசுக்கு ஆதரவாகவோ அன்றில் எதிராகவோ உருவாக்கிவிட அந்தப் பத்திரிகைகளால் முடிகின்றது. அதிகாரத்தில் அமர்ந்துள்ள அரசொன்றைத் தமது செய்திகளாலும் விமர்சனங்களாலும் மக்கள் கருத்தைத் திரட்டி அந்த அரசைப் பதவியிலிருந்து இறக்கிவிடும் சக்தி அவைகளுக்கு இருக்கின்றது.

மக்கள் கருத்தை உருவாக்கும் சக்தி

இவ்வாறான ஒரு நிலைமை அங்கு காணப்படுவதற்கு அங்குள்ள ஆட்சி முறைகளும் மக்கள் ஆட்சி அதாவது ஜனநாயக விழுமியங்கள் அங்கு மேலோங்கியிருப்பதும் ஒரு காரணம் எனலாம். ஆட்சிக்கு எதிராகக் கருத்து வெளியிடும் பத்திரிகைகள் தண்டிக்கப்படுவதில்லை. விமர்சனத்துக்குள்ளாகும் நபர்களோ அரசுகளோ பத்திரிகை நிறுவனங்கள் மீது தாக்குதல் நடத்துவதில்லை. தாக்குதல் நடத்திவிட்டுத் தப்பிக்கொள்வதில்லை. அவ்வாறு செய்யும் நபர்களை அரசு தரப்பினர் மறைமுகமாகப் பாதுகாத்துப் பதவிகளும் பவுசுகளும் அளிப்பதில்லை.

அதேபோல் பத்திரிகைகளும் தமது நிலையறிந்து பொறுப்புடனும், நாடு - மக்கள் - ஜனநாயகம் என்ற கரிசனைகளைப் பேணிக்கொண்டும் பணியாற்றுகின்றன. அதனால் தான் மேற்கு நாடுகளில் பத்திரிகைத்துறையை 4ஆவது அமைப்பு அல்லது பீடம் (Fourth Estate) என்று அழைக்கிறார்கள். இங்கிலாந்தில் மக்கள் அவை,

பிரபுக்கள் அவை மற்றும் சமயபீடம் என்பவற்றுக்கு அடுத்தபடியாகப் பத்திரிகைத் துறை உயர்வாக மதிக்கப்படுகின்றது. மக்கள் கருத்தை உருவாக்கும் சக்தியாகப் பத்திரிகைத்துறை விளங்குவதால், அவைகள் கூறுவதையும் அரசில் இருப்பவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்ற மரபு அங்கு காணப்படுகின்றது. அரசியல் மட்டத்தில் அதனால்தான் அதற்குப் பாதுகாப்பு இருந்து வருகின்றது. ஆனால் மேற்கு நாடுகளில் பத்திரிகைத்துறை இந்த அளவில் ஓர் உன்னதமான நிலையை அடைவதற்குப் பல்வேறு போராட்டங்களையும் தியாகங்களையும் செய்தே இருக்கின்றன. அவை வேறு கதை.

பத்திரிகைத்துறை மேற்கு நாடுகளில் எவ்வளவு வெளிப்படையாகவும், சுயேச்சையாகவும் பணியாற்றுகின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு அமெரிக்காவில் இடம்பெற்ற ஒரு சம்பவத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவார்கள்.

1978ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலில் நிக்ஸன் என்பவர் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றிருந்தார். இந்தத் தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதற்கு நிக்ஸன் ஊழல் புரிந்திருந்தார் என்பதை வோஷிங்டன் போஸ்ட் பத்திரிகை வெளிப்படுத்தியது. அதற்கான ஆதாரங்களையும் முன்வைத்து அந்தப் பத்திரிகை கண்டித்து எழுதத் தொடங்கியது.

இங்கு என்றால் என்ன நடந்திருக்கும்?

நம் நாடுகளில் என்றால், என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க முடியாமல் இருக்கின்றது. அந்தப் பத்திரிகை நிறுவனம் பாதுகாப்புப் படையினரால் முகமுடி அணிந்த புலனாய்வாளர்களால் இரவு வேளையில் தீ வைத்து கொளுத்தப்பட்டிருக்கும். ஊழியர் துப்பாக்கிக் குண்டுகளுக்கு இரையாகி இருப்பார்கள். அரசு சார்ந்த ஊடகங்கள் தம்மால் முடிந்தளவு அந்தப் பத்திரிகைக்கு எதிராகப் பரப்புரைகளைச் செய்திருக்கும். அந்தப் பத்திரிகை தாக்கப்பட்டமைக்கு, நியாயம் கற்பித்தும் செயற்பட்டிருக்கும். அதாவது அந்தப் பத்திரிகையை இருந்த இடம் இல்லாமலே செய்திருப்பார்கள்.

அமெரிக்காவில் நடந்தது என்ன? அந்தப் பத்திரிகை உண்மைகளை வெளிக்கொண்டு வந்தமைக்காகப் பாராட்டப் பெற்றது. குற்றம் நடந்திருப்பதை ஒப்புக்கொண்டு அதிபர் நிக்ஸன் பதவி விலகினார். மக்கள் மத்தியில் பத்திரிகைக்கு மதிப்பு பன்மடங்கு அதிகரித்தது. அதுதான் ஊடக சுதந்திரம், ஜனநாயக விழுமியங்களைத் தற்காத்து நிற்கும் ஒரு துறையாக அங்கு பத்திரிகைத்துறை மதிக்கப்படுவதை

இதிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம். இதைத்தான் ஊடக சுதந்திரம் என்றழைக்கிறார்கள்.

சர்வாதிகாரம் இராணுவ ஆட்சி, தனி ஒரு கட்சி ஆட்சி மற்றும் ஏகாதிபத்தியம் நிலவுகின்ற நாடுகளில் பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை கிஞ்சித்தும் எதிர்பார்க்க முடியாது. அவ்வாறு பத்திரிகைகள் செயற்பட்டாலும், அவை ஆட்சியாளர்களின் ஊதுகுழல்களாகவே காணப்படும்.

ஜனநாயகத்தின் பேரால் தேர்தல்களை நடத்தி ஆட்சியைக் கைப்பற்றியதன் பின், அவசரகாலச் சட்டங்கள் மற்றும் இராணுவச் சட்டங்களைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு அவைகளின் கீழ் நடைபெறும் ஆட்சிகளிலும் பத்திரிகைச் சுதந்திரம் என்பது முயற்கொம்பே. வடகொரியா, பர்மா, சீனா இன்னும் இவை போன்ற பல நாடுகளில் பத்திரிகைச் சுதந்திரம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. உலகின் மூன்று வீதத்துக்கும் அதிகமான மக்கள் இந்த நாடுகளில் வாழ்கின்றனர் எனக் கணிக்கப்படுகின்றது. ஜனநாயகம் என்றால் என்ன என்பதையே அறியாதவர்களாய் இந்த நாடுகளில் மக்கள் வாழ்கிறார்கள்.

ஜனநாயகம் என்பது மக்களால் தெரிவு செய்யப்படும் பிரதிநிதிகளால் நடத்தப்படும் ஆட்சிமுறை என்றே கருதப்படுகின்றது. அதனால் மக்களின் கருத்துக்களை வெளியிடவும் ஆட்சியாளர்களின் செயற்பாடுகளை மக்கள் அறிந்து கொள்ளவும் செய்திப் பத்திரிகைகள் தேவைப்படுகின்றன. இவ்வாறான ஆட்சி முறை இல்லாத நாடுகளிலும், செய்தி ஏடுகள் வெளியிடப்படுகின்றன. அரசின் அறிவித்தல்கள் மற்றும் அதன் செய்திகளை வெளியிடுவதும் அரசுக்கான பரப்புரைகளை மேற்கொள்வதுமே இவைகளின் பணியாகக் காணப்படுகின்றது.

ஜனநாயகம் நிலவும் மேற்கு நாடுகளிலும் கூட பத்திரிகைத் துறையானது எடுத்த எடுப்பில் இன்றைய நிலையை அடைந்துவிடவில்லை என்றே கருதப்படுகின்றது.

இன்று 4வது இடத்தில் வைத்துப் போற்றப்படுகின்ற பத்திரிகைத் துறையானது பல்வேறு விதமான இடையூறுகளையும் எதிர்ப்புகளையும் எதிர்கொண்டே இன்றைய நிலைக்கு உயர்ந்துள்ளது. பிரிட்டனில் பத்திரிகைத்துறை வளர்ந்த விதம் பற்றி எழுதுகையில் டேனிஸ் தோமஸ் என்ற எழுத்தாளர் “வரிகளும் தணிக்கையும்” என்ற தமது கட்டுரையில்

கூறுவதாவது:

மேல்மட்டம் விரும்பாத நிலை

பத்திரிகைகளுக்குப் புகழும் செல்வாக்கும் அதிகரித்து வருவதை மேல்மட்ட வர்க்கத்தினரால் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. கீழ்நிலையாளர்கள் (உழைக்கும் மக்கள் அவ்வாறுதான் அழைக்கப்பட்டனர்) அரசியலிலும் சமகால விவகாரங்களிலும் அதிக அக்கறை காட்டும்படியாக ஊக்கமளிக்கப்படுவதில் உள்ள அபாயத்தை அவர்கள் உணரலானார்கள். அதனால் வரிகளைச் சுமத்தி பத்திரிகைகளின் விலைகளை அதிகரிப்பதன் மூலம் ஏழை மக்களின் கைகளுக்குப் பத்திரிகைகள் இலகுவில் சென்றடைவதைத் தடுக்க நடவடிக்கைகளை விரைந்து எடுக்கலானார்கள்.

1712ஆம் ஆண்டு ஒரு பத்திரிகைத் தாளுக்கு ஒரு பெனி வீதம் வரி விதிக்கப்பட்டது. 18ஆம் நூற்றாண்டில் இந்த வரி படிப்படியாக அதிகரிக்கப்பட்டது. 1815ஆம் ஆண்டளவில் 4 பென்ஸ் அளவில் வரி அதிகரிக்கப்பட்டது. 1855ஆம் ஆண்டுவரை இது நீடித்தது. இந்த இடைக்காலத்தில் பல நல்ல பத்திரிகைகள் வெளிவர முடியாமல் நின்றுவிட்டன.

அதே காலத்தில் இடம்பெற்ற இன்னொரு சம்பவம் பற்றியும் டெனிஸ் தோமஸ் எழுதுகிறார்.

நாடாளுமன்ற நிகழ்வுகளைப் பத்திரிகைகள் பிரசுரிக்கலாகாது என்று தடை விதிக்கப்பட்டிருந்த காலம் அது. மக்கள் அவை (House of Commons) பிரபுக்கள் சபை (House of Lords) களில் இடம்பெறும் வாதப்பிரதிவாத நிகழ்வுகள் பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்படுவது அக் காலத்தில் தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறான தடைகளை மீறிச் செயற்பட்ட பத்திரிகை ஆசிரியரும் உரிமையாளர்களில் ஒருவருமான வில்க்ஸ் கைது செய்யப்பட்டார். டெனிஸ் தோமஸ் அது பற்றி எழுதியிருப்பதாவது:

மிடில் செக்ஸ் ஜேர்னல் என்ற பத்திரிகையில் நாடாளுமன்றச் செய்திகளை வெளியிட்டிருந்தார் வில்க்ஸ். அவரது நண்பரான அந்த நகர மேயருக்கும் அந்தப் பத்திரிகையில் அக்கறை இருந்தது. இதில் சம்பந்தப்பட்டிருந்த பிரசுரிப்பாளர்கள் மூவரும் நகர நீதிபதிகளின் முன் விசாரணைக்கு நிறுத்தப்பட்டனர்.

இவர்களில் ஒருவர் கில்ட் ஹால் (Guild Hall) நீதிமன்றின் முன்னிலையிலும் மற்ற இருவரும் மேன்ஸன் ஹவுஸ் (Mansion House) நீதிமன்றிலும் விசாரிக்கப்படவிருந்தார்கள். ஆனால் தங்கள் மீதான வழக்கை முன்கூட்டியே நகராண்மைக் கழகத்தின் முன் விசாரிக்கப்படுவதற்கு வில்க்ஸ் ஏற்பாடு செய்து கொண்டார்.

நகராண்மைக் கழக உறுப்பினர்கள் வில்க்ஸின் ஆதரவாளர் என்பதுடன் அவரும் அதில் ஓர் உறுப்பினராகவே இருந்தார். இந்த நிலையில் விசாரணை ஆரம்பமானபோது தாமும் ஒரு விசாரணையாளராக அமரும் வாய்ப்பு அவருக்கு இருந்தது. எனவே குற்றம் சுமத்தப்பட்டிருந்த மூன்று பத்திரிகை பிரசுரிப்பாளர்களும் விடுதலை செய்யப்பட்டதில் ஆச்சரியம் என்ன இருக்கிறது?

பத்திரிகைகளின் தோற்றுவாய்

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இங்கிலாந்தில் பத்திரிகைகள் இக்கட்டான சூழ்நிலைகளில்தான் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. ஆனால் அவை அதிகார வர்க்கத்துக்கும் முழுமையாகப் பணிந்துபோய் விடவில்லை. ஜோன் வில்க்ஸ் என்பவர் தொடர்பாக அந்தக் காலத்தில் இடம்பெற்ற சம்பவம் ஒன்று மிகச் சுவாரஷ்யமானது. அவர் சம்பந்தப்பட்ட செய்தியொன்றை நாம் ஏற்கனவே பார்த்துள்ளோம். டெனிஸ் தோமஸ் அந்த நிகழ்வைப் பற்றி எழுதுவதாவது:

வில்க்ஸ் ஒரு கவர்ச்சியான மனிதர். அரசியலில் ஆர்வம் கொண்ட அவர், தமது சொந்தப் பணத்தையே செலவு செய்தார். அந்த வகையில் த நோர்த் பிரிட்டன் என்ற பெயரில் வாராந்தப் பத்திரிகையொன்றை ஆரம்பித்து நடத்தலானார். பிரதமர் பூட்ஸ் பிரபுவின் அரசின் மீது அவ்வப்போது தாக்குதல் நடத்திவந்தார்.

ஒருமுறை அமைச்சரவையின் ஓர் உறுப்பினரோடு அவருக்கு மோதல் ஏற்பட்டது. நாடாளுமன்றில் அரசர் நிகழ்த்திய உரையின்மீது கடுமையான விமர்சனம் ஒன்றை த நோர்த் பிரிட்டன் பத்திரிகையில் வெளியிட்டிருந்தார். இது ஓர் அவதூறான செயல், மக்களைத் துரோகமான காரியங்களில் ஈடுபடும்படியாகத் தூண்டும் முயற்சி என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது. பத்திரிகை தூக்குத் தண்டனை நிறைவேற்றும் பணியாளரால் எரிக்கப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருந்தது. குற்றமிழைத்த பத்திரிகைப் பிரதியை வெளியிட்டார்கள் என்று வில்க்ஸும் வேறு நாற்பது பேரும் கைது செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால், சட்டநுட்பமொன்றை வைத்து வில்க்ஸ் தம் வாதத்தை நிகழ்த்தினார். குற்றப் பத்திரிகையில் சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளிகளின் பெயர்கள் குறிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்பது அவர் தரப்பு வாதமாகவிருந்தது. வழக்கை விசாரித்த பிரதம நீதியரசர் வாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு வில்க்ஸையும் அவரது 40 ஊழியர்களையும் விடுதலை செய்தார். தவறான கைதுக்காக அவர்களுக்கு இழப்பீடும் வழங்கப்பட்டது. வில்க்ஸ் திடீர் புகழுக்குரிய வீரரானார். அரசியலிலும் பிரமுகரானார்.

அந்தக் காலத்தில் செய்திகள் எவ்வாறு முக்கியத்துவம் கொடுத்து

பிரசுரிக்கப்பட்டன என்பதற்கு ஓர் உதாரணம், 1815ஆம் ஆண்டு மோர்னிங் குரோனிக்ஸ் என்ற பத்திரிகையில் நெப்போலியன் போனபார்ட் தோற்கடிக்கப்பட்டிருந்த செய்தியை பின்வருமாறு பிரசுரித்திருந்தது.

போனபார்முன் முழுமையான தோற்கடிப்பு

வெலிங்டன் பிரபுவினால் சாதிக்கப்பட்டுள்ள மிகவும் ஒளிமயமானதும் முழுமையானதுமான வெற்றியை அறிவிப்பதற்காக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம். அது பிரித்தானியர்களின் பெயரின் மகிமையைச் சதாகாலமும் உயர்ந்த நிலையில் வைத்திருக்கும் விடயம். கடந்த இரவு பதினொன்றரை மணிக்கு வெவோலி பிரபுவின் புதல்வரான கேர் பேர்சி, பிரபு பார்தேர்ஸ்டின் காரியாலயத்துக்கு வந்து சேர்ந்தபோது வெலிங்டன் பிரபுவிடமிருந்து கிடைத்திருந்த கடிதங்களைத் தம்முடன் கொண்டு வந்திருந்தார். அதில் 15ஆம் திகதியிலிருந்து 19ஆம் திகதி வரை இடம்பெற்றிருந்த சம்பவங்களின் விபரம் அடங்கியிருந்தது. கடந்த ஞாயிறன்று உக்கிரமான சண்டை பற்றிய தகவலும் அடங்கியிருந்தது. அதில் பிரெஞ்சுப் படைகள் முழுமையாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டுள்ளன. அதில் இருநூற்றுப்பத்துப் பீரங்கிகளும் வெற்றிச் சின்னங்களும் இழக்கப்பட்டுள்ளன.

செய்திப் பத்திரிகைகள் தோன்றிய விதம்

பொதுவில் இன்றைய தலைமுறையினருக்கு அதுவும் பத்திரிகைத்துறை குறித்து ஆர்வமுள்ளவர்கள் அந்தத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள இளம் வயதினருக்கு இந்தத் தலைப்புப் பயனுள்ளதாகவே இருக்கும். இன்னும் பலர் இதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டு பல விடயங்களை அறிந்து கொண்டிருக்கலாம்.

அறிஞர் டெனிஸ் தோமஸ் எமக்குத் தரும் விவரங்கள் சில வருமாறு:

முதலில் செய்திப் பத்திரிகையாவன (அக்காலத்தில் அவ்வாறு அவை அறியப்பட்டிருக்கவில்லை) ஆதிகால ரோமர் காலத்தில்தான் நடைமுறையில் இருந்துள்ளன. அந்தக் காலத்தில் ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் படைகள் மோதிக்கொண்ட சந்தர்ப்பங்களில் ரோமர் சாம்ராஜ்யம் முழுவதிலும் அமைந்திருந்த மாகாணங்களின் ஆளுநர்களுக்கு அந்தச் சண்டைகளின் விவரங்கள் அவ்வப்போது அனுப்பப்படுவது வழக்கத்தில் இருந்துள்ளது. அவை உண்மையில் அச்சடிக்கப்பட்டவையாக இருக்கவில்லை.

ரோமர்கள் வேறு எத்தனையோ துறைகளில் முன்னேறியிருந்தாலும் அச்சக் கலையை அவர்கள் கண்டுபிடிக்கவில்லை. 15ஆம் நூற்றாண்டில் ஜேர்மன் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த சில பிரதேசங்களில் சிறிய அளவிலான செய்தித்தாள்கள் சுற்றோட்டத்தில் இருந்துள்ளன.

1566ஆம் ஆண்டளவில் வெனிஸ் அரசானது (அப்போது அது சுதந்திர நாடு) கட்டளை ஒன்றைப் பிறப்பித்தது. பொது அறிவித்தல்கள் எழுத்தில் பொது இடங்களில் ஒட்டப்பட வேண்டும். அவ்விடங்களில் அவைகளை வாசிக்க விரும்புவர்கள் ஒரு சிறு நாணயத்தை அல்லது கசட்டாவை (Gazetta) செலுத்தியாக வேண்டும் என்பதே அந்தக் கட்டளை. எனவே அந்த அறிவித்தல்கள்தான் பிற்காலத்தில் கசட்ஸ் (Gazette) என்று அழைக்கப்படலாயின.

அச்சக்கலை கண்டுபிடிக்கப்பட்டதன் பின்னர் இது ஐரோப்பா முழுவதும் பரவியது. கசட் என்பது இன்றும் அரசு வெளியிடும் சட்டபூர்வ அறிவித்தல்களைக் குறிக்கின்றது. வர்த்தமானி என்று தமிழில் கூறுகின்றோம்.

முதல் ஆங்கிலப் பத்திரிகை

முதலாவது ஆங்கிலப் பத்திரிகையானது வீக்லி நியூஸ் என்பதாகும். 1622ஆம் ஆண்டில் நதேனியல் பட்லர் (Nathaniel Butler) என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது. இதைத் தொடர்ந்து த லண்டன் வீக்லி கரன்ட் பத்திரிகை அதே ஆண்டில் வெளிவந்துள்ளது. இவை முக்கிய செய்திகள் குறைவாகவும் வாசிப்பதற்குக் கடின நடையாகவும் காணப்பட்டுள்ளன. பின்னர் வந்த இரு சகாப்தங்களிலும் மேர்க்குரி என்ற பெயரில் பல சஞ்சிகைகள் வெளியாகியுள்ளன.

வளர்ச்சியின் மூன்று கட்டங்கள்

மேற்குலகில் செய்திப் பத்திரிகை வளர்ச்சியை மூன்று கட்டங்களாக வகுத்துக் கூறுகின்றது பிரித்தானிய கலைக் களஞ்சியம் (Encyclopedia Britannica) அவை வருமாறு:

முதற்கட்டம் அங்குமிங்குமாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த முன்னோடிப் பத்திரிகைகள் மெதுவாக ஒழுங்குமுறையிலான பத்திரிகைகளாக வெளிவரத் தொடங்கின.

இரண்டாம் கட்டம் ஓரளவு ஒழுங்குமுறையாக வெளிவந்த போதிலும் பத்திரிகைகள் (சஞ்சிகைகள்) ஒடுக்குமுறைகளுக்குள்ளாகிய

நிலையிலேயே வெளிவந்தன. தணிக்கை மற்றும் அனுமதி பெறவேண்டிய நிலைமைகளுக்கும் உள்ளாகின.

முன்றாம் கட்டம் இந்தக் காலகட்டத்தில் நேரடியான தணிக்கை முறை நீக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் கட்டுப்படுத்தும் செயற்பாடுகள் வரிவிதிப்புக்கள் கை இலஞ்சம் மற்றும் வழக்கு விசாரணைகள் என்று தொடரவே செய்தன. அதன் பிறகு ஓரளவு சுதந்திரம் நிலவத் தொடங்கியது. 18ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் பிரித்தானிய பத்திரிகைகள் முதிர்ச்சி நிலையின் முதல் கட்டத்தை அடையத் தொடங்கியிருந்தன.

1691ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு அஞ்சல் துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியானது பத்திரிகைகள் நாளேடுகளாக வெளிவருவதைச் சாத்தியமாக்கியது. இந்த வகையிலான முதல் முயற்சியாக டெய்லி கரன்ட் என்ற பெயரில் ஒரு தனிப் பிரதி (தாள்) பத்திரிகை தினசரியாக வெளிவந்தது. (1702 -1735) இதில் பெரும்பாலும் வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளில் வெளியாகும் விடயங்கள் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டன. ஒரு பக்கத்தில் மட்டுமே விடயங்கள் அடங்கியிருந்தன.

பத்திரிகைத் தணிக்கை இங்கிலாந்தில் நடைமுறையில் இருந்த 1662 முதல் 1695 வரை லண்டன் கசட் என்பதைத் தவிர செய்திப் பத்திரிகை என்று சொல்லும்படியாக வேறு எந்த செய்தித்தாளும் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. அந்தப் பத்திரிகையும் கூட அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளேயே இருந்துள்ளது.

வரலாற்று ஆசிரியரான மெக்காலே (Macaulay) அந்தப் பத்திரிகை பற்றி எழுதும்போது, நாடு எதை அறிய வேண்டும் என்று இராஜாங்க செயலர் விரும்புகின்றாரோ அதைத் தவிர வேறு ஒன்றுமே அந்தப் பத்திரிகையில் இடம்பெற்றிருக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை அன்றைய நிலைமையை விளக்குவதாக உள்ளது.

ஊடகத்துறையின் பாதுகாப்பு

அரசு இரகசியங்களை பத்திரிகைகள் வெளியிடுவது சட்டவிரோதம். ஆனால் அந்த இரகசியங்களை கூடியவரை தேடிப்பிடித்து வெளியிடுவது பத்திரிகைகளின் கடமை. எப்பொழுதுமே மறைக்கப்படும் இரகசியங்களை ஆதாரபூர்வமாக வெளியிடுவதற்கு பத்திரிகையாளர்களுக்கும் பத்திரிகைகளுக்கும் ஆர்வம் உண்டு. அதுபோல் அவ்வாறான செய்திகளை வாசிப்பதற்கு வாசகர்களுக்கும் ஆர்வமுண்டு.

இந்த நிலையில் அரசின் இரகசியங்கள் கசியாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது அரச அதிகாரிகளின் பொறுப்பு இருந்தும் அவை கசியுமானால் அதனை சேகரித்து ஒரு பத்திரிகையாளன் வெளியிடுவானானால் அது அவனது திறமையையே காட்டுவதாக இருக்கும். அவ்வாறான பத்திரிகையாளனுக்கு பத்திரிகையாளர்கள் மத்தியில் மதிப்பும் மரியாதையும் உண்டு.

இவ்வாறு ஓர் அரசு தனது பின் தேவைக்காக மறைத்து வைக்கும் இரகசியத் தகவல் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துவிடும்போது அதிகாரிகள் மற்றும் ஆட்சியாளர்கள் அதிர்ச்சியும் ஆத்திரமும் கொள்வது இயற்கை. சில சமயம் செய்தியை வெளியிட்ட செய்தியாளன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவும் முனைவார்கள். அவ்வாறான செய்தியை அவன் எவ்வாறு எவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டான் என்பதை அறிவதில் அவர்களுக்கு அவசரமும் ஆவலும் ஏற்படுவதுண்டு.

தகவல் அறியும் உரிமை, சட்டம் எதுவும் நம் நாட்டில் இல்லை என்பதால் பத்திரிகையாளர்களுக்கு போதிய பாதுகாப்பு இல்லை என்பதை மறைக்க இயலாது.

2004ஆம் ஆண்டு ரணில் விக்கிரமசிங்கவின் ஐ.தே.க.அரசு பதவியில் இருந்தபோது தகவல் அறியும் சுதந்திரம் என்பதாக ஒரு சட்டமுன்வரைபை அறிவித்திருந்தது. நல்லதோர் சட்டமென அநேகர் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருந்த நிலையில் அந்த முன்வரைவு நாடாளுமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை. அந்தக் காலகட்டத்தில் பதவியிலிருந்த ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளால் நாடாளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டு தேர்தல் நடந்ததால் ரணில் விக்கிரமசிங்க

அரசு கவிழ்ந்தது. அந்த சட்ட வரைவும் கிடப்பில் போய்விட்டது. உன்னதமான அந்த சட்ட முன்வரைவு தொடர்பாக எதுவுமே பேசாமல் இருக்கும் இன்றைய அரசு ஊடகங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான ஒழுக்கநெறி சட்டமுன்வரைவு பற்றி இப்போது ஆலோசித்து வருவதாக அறிவித்துள்ளது.

சமீப காலத்தில் ஊடகத்துறையும் உடகவியலாளர்களும் பலத்த சேதங்களுக்குள்ளாகியிருப்பதை எவரும் மறுக்கமாட்டார்கள்.

இந்தத் தாக்குதல்கள் யாரால் எந்த பின்னணியில் நடத்தப்பட்டன என்பது பற்றி பொதுமக்கள் மத்தியில் பலத்த சந்தேகங்கள் உண்டு. இவைகள் பற்றி விசாரணைகள், விளக்கங்கள், அறிவிப்புகள், ஆணைகள் எல்லாம் வெளிவந்தன. குற்றவாளிகள் இனங்காணப்பட்டுவிட்டார்கள். வெகுவிரைவில் பிடிபடுவார்கள் என்று பரபரப்பான அறிவிப்புகளும் வெளிவந்தன. எல்லாமே வெறும் புஸ்வாணம்.

ஊடகங்களை ஊடகவியலாளர்களை பாதுகாப்பதற்கு அரசால் புதிதாக சட்டம் ஏதும் கொண்டுவரப்படுமானால் வரவேற்கக்கூடியதாக இருக்கும். பத்திரிகையாளர்களையும் பத்திரிகைத் துறையினையும் பாதுகாப்பதற்கு வலுவான சட்ட ஏற்பாடுகள் இருப்பது அவசியம். ஊடகத்துறைக்கு ஒழுக்கநெறி சட்டங்களைப் பற்றி ஆராயும் அரசு முதலில் ஊடகவியலாளர்களையும் ஊடகத்துறையையும் பாதுகாப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். வோஷிங்டன் போஸ்ட் பத்திரிகையின் ஆசிரிய பீடத்தினர் அண்மையில் ஊடகவியல் தினத்தையொட்டி வெளியிட்டிருந்த சிறு கட்டுரையின் தமிழ் வடிவத்தை இங்கு தருகின்றேன்.

அதிகார வர்க்கம் பத்திரிகைத்துறை சமச்சீர் செயற்பாடு

ஒரு ஜனநாயக அமைப்பில் சுதந்திரப் பத்திரிகைத் துறைக்கு ஒரு மென்மையான சமச்சீர் தன்மை இருக்க வேண்டும். முதல் (அரசமைப்பு) திருத்தம் என்பதன் கருத்து என்னவென்றால் ஊடகவியலாளர்கள் இடைஞ்சல்கள் எதுவுமின்றி விசாரணைகள் மேற்கொள்வதற்கான உரிமை இருக்க வேண்டும் என்பதாகும். சில தேசிய பாதுகாப்பு தகவல்களை அரசு இரகசியமாகப் பாதுகாத்துக் கொள்ள சட்டரீதியில் உரிமை இருக்கலாம் ஆனால் இதில் ஒரு மோதல் பிணக்கு ஏற்பட்டுவிடுமானால் அது தொடர்பான சமச்சீர் நிலை பின்வருமாறு கையாளப்பட வேண்டும். இரகசியங்களை தேடித் துழாவுவதற்கு

ஊடகங்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் அவைகளை பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டியது அரசில் இருப்பவர்களின் பொறுப்பு. ஊடகங்களுக்கு அந்த தகவல் கிடைத்து அது வெளியிடப்படுமானால் அது பாதகமான விளைவுகளுக்கு காரணமாகலாம். எனவே அரசானது இரகசியம் வெளியிடப்பட்டுவிட்டதாக வழக்காடவும் செய்யலாம். ஆனால் பொதுவில் ஊடகங்கள் தேடலுக்கு உரித்துடையவைகளே.

இதுவரை காலமும் அமெரிக்காவின் 1917 ஒற்றுக் கேட்டல் சட்டத்தின் கீழ் எந்தவொரு பத்திரிகை நிருபர் மீதும் வழக்குத் தொடரப்படவில்லை, செயற்பாட்டில் இருந்துள்ள சமாந்திரத் தன்மையின் பிரதிபலிப்பாகும் இது.

இந்த சமாந்திரத் தன்மையானது தேசிய பாதுகாப்பு இரகசிய கசிவு ஒன்று தொடர்பான புலனாய்வில் சமஷ்டி புலனாய்வுப் பிரிவினர் சத்தியக் கடதாசி ஒன்றை நீதிமன்றில் தாக்கல் செய்ததன் மூலம் குழப்பியடிக்கப்பட்டது. அந்த அமைப்பின் சிறப்பு முகவர் பி.றோயஸ் என்பவர் ஜேம்ஸ் றோசன் என்ற நிருபரின் மின் அஞ்சல்களை ஆராய்வதற்கு ஆணையொன்றை வழங்குமாறு நீதிமன்றத்திடம் கேட்டிருந்தார். பொக்ஸ் நியூஸ் நிறுவனத்தின் சிறப்பு வோஷிங்டன் நிருபரான றோசன் விசேட தரத்திலான குறித்த செய்தி கசிந்தமைக்கு இணை சதிகாரராக மற்றும் உதவியாளராக மற்றும் அனுசரணையாளராக இருந்துள்ளார் என்ற அடிப்படையில் இந்த கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்த குற்றவியல் ஆய்வின் நோக்கம் என்னவாக இருந்தது என்பது தெளிவானது. 2009ஆம் ஆண்டு இந்த இரகசியத் தகவல் கசிவு நிகழ்ந்த சமயம் ஸ்டீபன் ஜின் வூகிம் என்பவர் ராஜாங்க அமைச்சில் ஆயுதங்கள் தொடர்பான நிபுணராக கடமையில் இருந்துள்ளார். வடகொரியா தொடர்பான புலனாய்வுத் தகவல்கள் கசிவாகியிருந்தன.

இவ்வாறு இணை சதித்திட்டக்காரர் என்று குற்றஞ்சாட்டப்படுவதற்கு அந்த பத்திரிகையாளர் என்னதான் செய்துவிட்டார். சமஷ்டி புலனாய்வாளரைப் பொறுத்தவரை அவர், “தகவலை பெறுவதற்காக அதைக் கேட்டுப் பெற்றார் மற்றும் தனது செய்தி மூலகர்த்தாவுக்கு ஊக்கமூட்டினார்” என்பவை குற்றச் செயல்களாக இருக்கலாம். இதைப் பெறுவதற்காக முகஸ்துதியில் ஈடுபட்டார். மேலும் கிம் என்பவரின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவதிலும் ஈடுபட்டார் என்பதும் குற்றச்சாட்டுகளாகும். துரதிர்ஷ்டவசமாக சோதனையிடுவதற்கான

ஆணையில் நீதிவான் கையெழுத்திட்டு அனுமதி வழங்கினார்.

றோசன் மீது வழக்கு தொடரப்படவில்லை. போஸ்ட் நிருபர் அன் மரிமோஷ் புலனாய்வு சத்தியக் கடதாசியை பத்திரிகையில் வெளியிட்டதையடுத்து நீதித்துறை திணைக்களம் எந்த ஒரு நிருபர் மீதும் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்படவில்லையென்றும் இந்த விடயத்தில் மேலதிக குற்றச்சாட்டுகள் எதையும் முன்னெடுக்க விரும்பவில்லை என்றும் அறிவித்தது.

பத்திரிகையாளர்கள் தமது பணிகளை செய்யும்போது சட்டரீதியான ஆபத்தை எதிர்நோக்கலாகாது என்று அதிபர் பராக் ஒபாமா அதையடுத்து அறிவித்தல் ஒன்றை விடுத்தார்.

ஒபாமா நிர்வாகமானது அவருக்கு முன் பதவியிருந்தவர்களை விட அதிகமான குற்றவியல் தகவல் கசிவு புலனாய்வுகளை நடத்தியுள்ளது. இதில் கவலைக்குரிய ஒருவித சாய்வுப் போக்கு காணப்படுகின்றது. அரசு செயற்படுவதற்கு இரகசியங்கள் இருக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் அளவுக்கு மீறிய இரகசிய தகவல் வகைப்படுத்தலானது சமீப காலத்தில் மிக அளவு கடந்து போய்விட்டது.

இரகசிய தகவல்கள் எல்லாவற்றையும் வெளியிடுவது குற்றச் செயல்களாக கட்டுப்படுத்தப்படுமானால் தகவல்களின் வெளிப்பாட்டை முடங்கச் செய்வதாகிவிடும்.

ஒருவேளை நீதித்துறையினரின் இது தொடர்பான கொள்கையை சட்டவாளர்கள் வாசித்தறிய தவறியிருக்கலாம். செய்திகளை புலனாய்வு செய்து வெளியிடுவதற்கான நிருபர் ஒருவருக்கு இருக்கும் உரிமையானது பத்திரிகைத் துறையினருக்கு இருக்கும் உரிமையைவிட விரிவானதன்று. சர்ச்சைக்குரிய பொது விடயங்களை கூடிய வரை இயன்ற மட்டும் விரிவாகத் தேடி வெளியிடும் ஒரு நிருபரின் கடமைப் பொறுப்பில் இடைஞ்சல் ஏற்படுத்துவதாக அரசின் வழக்கு தாக்கல் செய்யும் அதிகாரங்கள் பயன்படுத்தப்படவுள்ளது என்று அதில் கூறப்பட்டுள்ளது.

செய்திப் பத்திரிகைகளும் அவை புரியும் பணிகளும்

செய்திகளுக்காகப் பத்திரிகைகளா அல்லது பத்திரிகைகளுக்காகச் செய்திகளா என்றவாறு ஓர் அன்பர் ஒரு செய்தியாளரைப் பார்த்துக் கேள்வியொன்றைக் கேட்டார். குதர்க்கமான இந்தக் கேள்விக்கு செய்தியாளரும் குதர்க்கமாகவே பதில் சொன்னார். நான் சேகரிக்கும் செய்திகள் யாவற்றையும் நான் பணிபுரியும் பத்திரிகைக்காகவே சேகரிக்கின்றேன் அதனால் என் போன்றவர்களின் செய்திகளுக்காகவே எமது பத்திரிகை பிரசுரிக்கப்படுகின்றது என்பதுதான் உங்கள் கேள்விக்கு விடையாக இருக்க முடியும் என்றார் செய்தியாளர்.

பொதுவில் பார்த்தால் செய்திகளைப் பிரசுரிக்கவே செய்திப் பத்திரிகைகள் வெளியிடப்படுகின்றன என்பது சரியாகவே தோன்றுகின்றது ஆனால் எல்லாவிதச் செய்திகளையும் பத்திரிகைகள் வெளியிடுவதில்லை. தாங்கள் வெளியிடக்கூடியவை என்று கருதும் பொருத்தமானவற்றை மட்டுமே தெரிந்தெடுத்து வெளியிடுகின்றன.

சமூகத்தில் நகர்ப்புறங்களில் நாட்டில் மற்றும் உலக மட்டத்திலும் நிகழ்கின்ற சம்பவங்களின் முக்கியத்துவத்தைப் பொறுத்து அவை பத்திரிகைச் செய்திகள் ஆகின்றன. ஆனால் இந்த மாதிரிச் செய்திகளை எல்லாம் பத்திரிகைகள் சேகரித்து வெளியிட வேண்டிய காரணம் என்ன என்பது ஒரு பொருத்தமான கேள்வியே.

மக்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும், அவர்கள் அறிந்துகொள்ள விரும்புவார்கள் என்பது மட்டுமல்ல சமூகத்திலும் நாட்டிலும் நகரிலும் ஏன் உலக மட்டத்திலும் கூட நடைபெறுகின்ற நிகழ்வுகளைப் பற்றி அறிந்து மக்கள் குறிப்பாக இளைய சமூகத்தினர் தெளிவுபெற வேண்டும். விடயம் புரிந்தவர்களாய்த் திகழ வேண்டும் என்பதற்காகவே செய்திகளைப் பத்திரிகைகள் வெளியிடுகின்றன. ஆகவேதான் பத்திரிகைகள் செய்வது ஒரு மகத்தான மக்கள் பணியாகக் கருதப்படுகின்றது. அந்த வகையில் பத்திரிகைகளின் கடமையும் பொறுப்பும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அதனால் செய்திகளை வெளியிடும்போதும் அவை குறித்த கருத்துக்களை முன்வைக்கும்போதும் ஒரு சில கட்டுப்பாடுகளையும்

வரைமுறைகளையும் ஒழுக்கங்களையும் பின்பற்ற வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

பொதுவில் பார்த்தால் செய்திகள் பத்திரிகைகளுக்காக உருவாவதில்லை அவை தம்பாட்டிலேயே நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. பத்திரிகைகள் தான் அவைகளில் தங்களுக்கு வேண்டியவை வேண்டாதவையென்று தரம் பிரித்துத் தெரிவு செய்து பிரசுரிக்கின்றன என்பது தெளிவாகும். இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் மூன்று தினசரிப் பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன. இவை தவிர கொழும்பிலிருந்தும் தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களப் பத்திரிகைகள் இங்கு வருகின்றன.

ஒரு காலத்தில் ஒரே ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை கூட அச்சடித்து விநியோகிப்பது மிகமிகக் கடினமாக இருந்த ஒரு பிரதேசத்தில் இப்பொழுது பல பத்திரிகைகள் அச்சடிக்கப்படுவதற்கும் விற்பனையாவதற்கும் முடிகிறதென்றால் அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்க வேண்டும்.

முதல் முக்கிய காரணம் மக்களின் வாசிப்புப் பழக்கம். குறிப்பாகப் பலவிதமான செய்திகளையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வம் அதிகரித்திருப்பதாகும். இரண்டாவது மக்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய அறிய விரும்புகின்ற விடயங்களை இந்தப் பத்திரிகைகள் தேடி வழங்குகின்றமையாகும்.

மூன்றாவது அவ்வாறான செய்திகளை இலகுவாக பெற்றுக்கொள்ளவும் பிரசுரித்து விநியோகிக்கவும் நவீன தொழில்நுட்பங்களும் இயந்திர சாதன வசதிகளும் இலகுவில் கிடைக்கின்றன. இவை தவிர வேறு பல காரணங்களும் இருக்கலாம்.

ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியிலும் பின்னர் அறுபதுகளின் பிற்பகுதியிலும் பிரதேசப் பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்து நடந்துவதற்குப் பலர் எடுத்த முயற்சிகள் வெறும் பரீட்சார்த்த முயற்சிகளாகவே தோல்வியில் முடிந்தன. அந்தக் காலத்தில் கொழும்பிலிருந்து வந்த பத்திரிகைகள் பெரிய அளவினதாகவும் முழுநாட்டின் மற்றும் உலகச் செய்திகளை விரிவாக வழங்குவையாகவும் இருந்தமை ஒருபுறமிருக்க அவைகளையே வாசித்துப் பழகிப் போன வாசகர்களுக்கு புதிய, சிறிய மற்றும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட செய்திகளைக் கொண்ட உள்ளூர் பத்திரிகைகள் திருப்தியளிப்பதாக இருக்கவில்லை. இந்த நிலையில்தான் அந்தக்

காலத்தில் தோன்றிய ஈழகேசரி என்ற பத்திரிகை நிலைத்து நீடிக்க முடியாமல் போயிற்று என்ற கருத்தும் உண்டு.

பிற்காலத்தில் கே.சி.தங்கராஜா சகோதரர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஈழநாடு பத்திரிகைக்கு பின்புலம் சற்று பலமாக இருந்தமையால் பல்வேறு இக்கட்டுக்களைத் தாண்டி 25 வருடங்களுக்கு மேல் அதனால் நின்றுபிடிக்க முடிந்தது. நிறுவனர் கே.சி.தங்கராஜா அந்தக் காலத்தில் வாழைச்சேனை கடதாசிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவராக இருந்தமையால் யாழ்ப்பாணத்தில் பத்திரிகை அச்சடிக்கும் தாள்களை அவர்களால் இலகுவாகப் பெற முடிந்திருக்கலாம். மேலும் அப்போது ரைம்ஸ் பத்திரிகை நிறுவனத்தின் பணிப்பாளர்களில் ஒருவராக அவர் இருந்து பெற்றிருந்த அனுபவம் யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்துவதற்கு உதவியாகவும் இருந்திருக்கலாம்.

அந்தப் பத்திரிகை தினசரி செய்திப் பத்திரிகையாக விரிவாக்கப்பட்டபோது உள்ளூரில் அரசியல் சூழ்நிலைகள் சூடு பிடித்ததுடன் தமிழரசுக் கட்சியினர் ஆரம்பித்திருந்த சத்தியாக்கிரகப் போராட்டமும் விறுவிறுப்படைந்திருந்தது. அதனால், உள்ளூரில் நிகழ்ந்த அரசியல் நிகழ்வுகளை உடனுக்குடன் அந்தப் பத்திரிகையால் வெளியிடக்கூடியதாய் இருந்தது.

அதனால் அன்றாடம் நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள கொழும்புப் பத்திரிகைகள் வரும்வரை மக்கள் காத்திருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கவில்லை. உள்ளூர் பத்திரிகைக்கு பெரும் வரவேற்பும் ஏற்பட்டது.

அத்துடன் கொழும்பு வீரகேசரியில் பணிபுரிந்து பின்னர் அங்கு நடந்த போராட்டம் காரணமாக வெளியேறியிருந்த ஆசிரிய பணியாளர்கள் மற்றும் ஒப்புநோக்குனர்கள், அச்சுக் கோர்ப்போர், பக்கம் போடுவோர் என்று பலபல பேர் இங்கு வந்து சேர்ந்தமையால் பத்திரிகையைத் தரமாக வெளியிடக் கூடியதாக இருந்தது. மேலும் ஏற்கனவே ஈழகேசரியில் பணிபுரிந்து அனுபவமும் பிரபல்யமும் பெற்றிருந்த ராஜ் அரியரத்தினம் அவர்களும் மற்றும் வீரகேசரியிலிருந்து விலகியிருந்த கே.பி.ஹரனும் முறையே ஆசிரியர், நிர்வாக ஆசிரியர்களாகப் பதவி ஏற்றுக் கொண்டிருந்தமையும் வீரகேசரியிலிருந்து வந்திருந்த எஸ்.எம். கோபாலரத்தினம் செய்தி ஆசிரியராகத் துடிப்புடன் பணியாற்றியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

செய்திப் பத்திரிகையின் இதயம் எது?

உண்மையில் சொல்வதானால் 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில்தான் மேற்கில் குறிப்பாக பிரிட்டனில் செய்திப் பத்திரிகைத் துறையானது மிக வேகமாக வளரத் தொடங்கி புரட்சிகரமான சாதனைகளை நிகழ்த்தியது. அத்துடன் அந்தக் கால கட்டத்திலேயே பல்வேறு விதமான கட்டுப்பாடுகளையும் எதிர்ப்புக்களையும் எதிர்கொண்டது. இந்த நிலைமைகளை ஆக்ரோசமாக எதிர்த்துப் போராடிய பத்திரிகையாளர்களும் தோன்றினார்கள். அதுமட்டுமல்ல வாசிக்கும் மக்களும் கல்வி மற்றும் அறிவுத்துறையில் முன்னேறியிருந்தமையால் வெறும் செய்திகளை மட்டுமன்றி செய்திகள் மீதான விமர்சனங்களையும் விரும்பி வாசிக்கலானார்கள்.

இந்த நிலைமையில் விசித்திரமான கொள்ளை, கொலைகள் மற்றும் நீதிமன்ற வழக்குகள், உயர்குடி மக்கள் வாழ்க்கை தொடர்பான செய்திகளைத் தேடி பிரசுரித்துக்கொண்டு பத்திரிகை விற்பனையை அதிகரித்துக் கொள்வதில் ஒருவகை பத்திரிகைகள் ஈடுபட்டிருந்த அதே சமயம் அரசியல்வாதிகள், அரசியல் விவகாரங்கள் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பான விமர்சனங்களையும் கடும் கண்டனங்களையும் வெளியிடுவதில் பின்னிற்காத பத்திரிகைகளும் வளரவே செய்தன. அவைகளுக்கென்று வாசகர்களும் இருந்துள்ளார்கள்.

அந்தவகையில் பார்க்கையில் ஒரு பிரபல்யமான மக்கள் ஆதரவு பெற்ற பத்திரிகைக்கு குற்றச் செயல்கள், காதல் விவகாரங்கள், நீதிமன்றங்களில் இடம்பெறும் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டும் அல்லது இளம் சந்ததியினரைக் கிளர்ந்தெழச் செய்யும் செய்திகள் அவசியமில்லை என்றே தோன்றுகின்றது.

19ஆம் நூற்றாண்டின் பொலிற்றிக்கல் ரெஜிஸ்டர் (Political Registers- அரசியல் பதிவேடு) என்ற பெயரில் வில்லியம் கொப்பெற் என்பவர் பத்திரிகையொன்றை நடத்தியுள்ளார். அவர் தமது பத்திரிகையில் மேற்கண்டவாறு உணர்ச்சிமயமான செய்திகளுக்கு இடம்கொடுக்காமல் சமகால விவகாரங்கள் தொடர்பான கடும் கண்டன விமர்சனங்களை மட்டுமே வெளியிட்டு வாரம் 50000 பிரதிகளை விற்பனை செய்துள்ளார். இது அந்தக் காலத்தில் மாபெரும் சாதனையாகக் கருதப்பட்டது.

பொலிற்றிக்கல் றெஜிஸ்ரர் பற்றியும் அதன் ஆசிரியர் கொப்பெற் பற்றியும் சுவாரஷ்யமான பல தகவல்கள் உண்டு.

அந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த வெற்றிகரமான அரசியல் விமர்சக பத்திரிகையாளராக அவர் கணிக்கப்பட்டுள்ளார். அவர் சுய கல்வியில் உயர்ந்தவர். ஒரு விவசாயின் மகன். கிராமப் புறத்திலேயே வளர்ந்தவர். ஆரம்ப காலத்தில் துண்டுப் பிரசுரங்கள் வெளியிடுபவராக அவர் பிரசித்தி பெற்றிருந்தார். பீட்டர் போர்க்குபைன் என்ற புனை பெயரில் எழுதி வந்துள்ளார்.

1802ஆம் ஆண்டு த வீக்லி பொலிற்றிக்கல் றெஜிஸ்ரர் முதன் முதலில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அடுத்து வந்த 30 ஆண்டுகாலம் கொப்பெற் அந்தப் பத்திரிகையின் பக்கங்களைத் தாமே நிரப்பி வெளியிட்டு வந்துள்ளார்.

அப்போதைய பிரதமர் பிட்சின் அரசைக் கடுமையாகத் தன் எழுத்துக்களால் சாடி வந்துள்ளார். கொப்பெற் அந்தக் காலத்தில் உருவாகி வந்த மாற்றங்களுக்கான தீவிரவாதக் கொள்கைகளை தீவிரமாக ஆதரிப்பவராக விளங்கியுள்ளார்.

அந்தக் காலத்தில் கிளர்ச்சியாளர்கள் ஐந்து பேருக்கு தடியால் அடித்துத் தண்டனை வழங்கப்பட்டிருந்தது தொடர்பாக கொப்பெற் கடும் கண்டன விமர்சனங்களை வெளியிட்டிருந்தார். அதன் மீது அவருக்கு 2 ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை வழங்கப்பட்டிருந்தது. ஆரம்பத்தில் பொலிற்றிக்கல் றெஜிஸ்ரருக்கு பெரும் வரவேற்பு இருக்கவில்லை. என்றாலும் காலம் செல்லச் செல்ல மக்கள் கூடும் இடங்களில் அது ஆர்வத்துடன் வாசிக்கப்பட்டது.

செய்திப் பத்திரிகைகள் மீது கடுமையான வரி விதிப்புக்களை ஆட்சியாளர்கள் மேற்கொண்டதால் தமது பத்திரிகையில் செய்திகளைப் பிரசுரிப்பதை நிறுத்திவிட்டார் கொப்பெற். அதன்மூலம் செய்திப் பத்திரிகை என்ற பட்டியலில் இருந்து விடுபடுவது அவர் நோக்கம். செய்திகளை விடுத்து அவை பற்றிய விமர்சனங்களை வெளியிடத் தொடங்கினார்.

பத்திரிகையில் என்ன இருக்கிறது?

முறையாக சகல வசதிகளோடும் வெளிவருகின்ற பத்திரிகை ஒன்றை வாசகர் ஒருவர் கையில் எடுத்து விரித்துப் பார்த்தால் அதில்

அவரை வாசிக்க செய்யவும், பார்த்து ரசிக்கவும், சிந்திக்க வைக்கவும் எந்தெந்த பொருளை எங்கெங்கே வாங்கலாம்? ஊரில் உலகத்தில் என்னென்ன நடைபெறுகின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளச் செய்யவும், கவர்ச்சியான தலைப்புக்கள், படங்கள், கேலிச்சித்திரங்கள், செய்திக் கட்டுரைகள் என்று பல அம்சங்களை பார்க்கலாம். இவை அனைத்துக்கும் காரணமாய் இருப்பவர்கள்தான் பத்திரிகையாளர்கள். உலகம் முழுவதும் இடம்பெறும் சம்பவங்களை சேகரித்து தொகுத்து, சீராக்கி, மக்கள் அறிய வேண்டியவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதற்கான தலைப்புக்கள், வர்ணனைகள், வர்ணமெருகூட்டல்கள் என்று இன்னோரன்ன நுட்பங்களைக் கையாளும் பத்திரிகையாளர்கள் மற்றும் அவர்கள் பணிசெய்யும் முறைகளையும் மட்டும் இனி நாம் சுருக்கமாகப் பார்க்கலாம்.

பத்திரிகை நிறுவனத்தின் இதயம்

ஒரு பத்திரிகை நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு பணிபுரியும் விநியோகப் பணியாளரிலிருந்து பத்திரிகையின் உரிமையாளர் வரை அனைவருமே ஏதோ ஒரு வகையில் முக்கியமானவராக இருப்பார். பத்திரிகை நிறுவனம் எனும்போது அங்கே பல்வேறு பிரிவுகள் இருக்கும். எந்த ஒரு தொழில் நிறுவனத்திலும் காணக்கூடிய விடயம்தான் இது. என்றாலும் இங்கே அந்த நிறுவனத்தின் இதயம் என்பது போன்ற ஒரு பகுதி உண்டு. அதுவே ஆசிரியர் பகுதி என்று அல்லது ஆசிரிய பீடம் என்று அழைக்கப்படுவது. இன்னும் சரியாகச் சொல்வதானால் செய்திப் பத்திரிகை யொன்றில் இதயம் என்பது ஆசிரிய பீடத்தின் செய்திப் பிரிவு அல்லது செய்தி அறைதான்.

ஆசிரிய பீடத்தில் பல பிரிவுகள் இருப்பதைக் காணலாம். பெரிய பத்திரிகைகளில் ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் தனித்தனியே தலைவர்கள் அல்லது முகாமைத்துவ அதிகாரி ஒருவர் இருப்பார். இந்த ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் தனியான அறைகள் உண்டு. அவ்வாறானதே செய்தி அறை அல்லது செய்திப் பிரிவு ஆகும். பத்திரிகைக்கான செய்திகள் யாவும் இந்தப் பிரிவுக்கே வந்து சேர்கின்றன. அவைகளின் தரம் மற்றும் முக்கியத்துவம் முதலியவற்றைக் கொண்டு பத்திரிகை பகுதி பகுதியாகத் தயாரிக்கப்படும்.

செய்தி என்றால் எதைக் குறிக்கும்?

மக்கள் விரும்பி அறிய விரும்புவவைகள் யாவும் செய்திகள்தான்.

ஆனால் பத்திரிகைகள் வெளியிடுவதற்கான செய்திகள் மக்கள் விரும்புகின்றமை மட்டுமல்ல அந்தப் பத்திரிகையின் கொள்கையின்படி சில வகையான செய்திகள் தவிர்க்கப்படுவதும் உண்டு. சில சமயம் சில செய்திகள் அதிக முக்கியத்துவம் பெறுவதுமுண்டு. இது விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டிய விடயம். அதனால் அதை மேலும் விரிக்காமல் தவிர்ப்போம்.

பொதுவில் ஊரில் உலகில் மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் நிகழ்கின்ற சம்பவங்கள்தான் செய்தியாகின்றன. ஆனால் எல்லாச் சம்பவங்களும் பத்திரிகை செய்தியாகிவிடமாட்டா. ஒரு விடயத்தை மட்டும் பார்ப்போம்.

ஒரு கிராமத்தில் பெரியவர் ஒருவர் திடீரென்று இறந்துபோகிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்தக் கிராமத்துக்கு அது ஒரு பெரிய செய்தியாக இருக்கலாம். ஆனால் அது பத்திரிகை வாங்குகின்ற அனைத்து மக்களும் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய விடயமாக கருதப்படமாட்டாது. பெரிய தேசியப் பத்திரிகைகளில் அதனை பெரிதுபடுத்தி பிரசுரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. வேண்டுமானால் அந்த ஊர் அமைந்துள்ள பகுதிக்கு என்று அச்சாகும் பிரதிகளில் அது உரிய இடம்பெறலாம். அந்த ஊர் மக்கள் அல்லது அவரின் உறவினர்கள் அதனை பத்திரிகையின் சகல பிரதிகள் பதிப்புகளிலும் வெளிவரும் வகையில் பணம் செலுத்தி அந்தச் செய்தியை விளம்பரமாக வெளியிடச் செய்வது சாத்தியமாகவிருக்கும். ஆனால் அதே பெரியவர் ஒரு பிரபல்யமான அரசியல்வாதி, ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அல்லது ஓர் அமைச்சர் அல்லது நாட்டு மக்கள் மத்தியில் தன் சேவைகளின் காரணமாக மதிப்பும் மரியாதையும் பெற்றவர் என்றால் அவரது மறைவுக்கு பத்திரிகைகள் வழங்கும் முக்கியத்துவம் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதைக் கூறத் தேவையில்லை.

செய்திகள் எவ்வாறு கிடைக்கின்றன?

செய்திகளை பத்திரிகை நிறுவனங்கள் பல்வேறு முறைகளில் பெற்றுக் கொள்கின்றன. இரண்டு முறைகள் முக்கியமானவை. ஒன்று அந்தந்தப் பத்திரிகைகள் தங்களுக்குரிய செய்திகளை வழங்குவதற்கென்றே பணியாளர்களை நியமித்துக் கொள்கின்றன. இரண்டாவது பத்திரிகைகள் மற்றும் ஊடகங்களுக்கு செய்தி வழங்குவதற்கென்றே முகவர் நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அவ்வாறான நிறுவனங்கள் உலகம் முழுவதும் காணப்படுகின்றன. அவ்வாறு வெகுகாலமாக செயற்படும் ஒரு நிறுவனமாக ரொய்டர் (Reuter) என்பதைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால்

இன்றைய காலகட்டத்தில் செய்திப் பத்திரிகைத்துறையானது நவீன தொழில்நுட்பத்துக்கு உள்ளாகியிருப்பதால் செய்தி நிறுவனங்களும் பத்திரிகைகளும் இணையத்தளங்கள் மூலம் செய்திகளை பதிவிறக்கம் செய்து கொண்டு விரைவாகச் செய்திகளை வழங்கும் வாய்ப்பையும் பெற்றுள்ளன.

எனவே முக்கிய பல விடயங்களுக்காக இணையங்களில் தங்கியுள்ள பத்திரிகை நிறுவனங்கள் எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு முன்னதாக பத்திரிகையைப் பிரசுரித்து மக்கள் கைகளுக்கு சென்றடையச் செய்ய வேண்டிய நிலையில் உள்ளன. இதில் பத்திரிகைகளுக்கிடையில் செய்திகளை முன்கூட்டியே வெளியிடுவதில் போட்டி ஏற்படுகின்றது. போட்டியில்லாத பட்சத்தில் ஒரே சமயத்தில் பல பத்திரிகைகளிலும் ஒரே செய்தி ஒரே மாதிரியான முறையில் காணப்படுவதுண்டு. ஆனால் சில பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் இணையத்தளங்களில் இருந்து செய்திகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் அவைகளை வழங்கும் முறையில் மாற்றங்களை அல்லது தமக்குரிய பாணிகளைக் கையாள்வதன் மூலம் தமது செய்திக்கு ஒரு கிராக்கியை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்.

இணையத்தளங்களில் வரும் செய்திகள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்படுபவையாகவே காணப்படுகின்றன. சில சமயங்களில் இணையத்தள மொழிபெயர்ப்பு தவறாக இருக்கும்பட்சத்தில் அதே தவறு அதனை எடுத்துக் கையாளும் பத்திரிகைகளிலும் காணப்படுவதுண்டு. அதனால்தான் அவ்வாறான தவறுகள் செய்திகளில் ஏற்படாவண்ணம் இணையத்தில் கிடைக்கும் செய்திகளை ஆங்கில மூலத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொள்ள முக்கியமான பெரிய பத்திரிகைகள் அதற்கெனத் தகுதிவாய்ந்தவர்களை நியமித்துக்கொள்கின்றன.

நிருபர்கள் புரியும் பணிகள்

இணையத்தளத்தில் வரும் செய்திகள் பெரும்பாலும் வெளிநாட்டு மற்றும் தூர இடங்களில் நடைபெறும் சம்பவங்கள் பற்றிய தகவலாகவே காணப்படுவதுண்டு. ஆனால் உள்நாட்டு மற்றும் உள்ளூர் செய்திகள் பத்திரிகை நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படும் நிருபர்கள் மற்றும் செய்தியாளர்கள் மூலமே கிடைக்கின்றன. இவர்கள் பத்திரிகைக் காரியாலயங்களுக்கு நேரடியாக வந்து செய்திகளை வழங்குபவர்களாய் இருப்பர். இவர்கள் தூர இடங்களில் இருப்பவர்களானால் தம் செய்திகளைத் தொலைபேசி, தொலைநகல் மற்றும் மின்அஞ்சல் போன்ற வசதிகளைப் பயன்படுத்தி வழங்குவார்கள்.

செய்தியாளர்கள் அல்லது நிருபர்கள்

பெரிய பத்திரிகைகளில் பணிபுரியும் செய்தியாளர்கள் பல இடங்களுக்கும் சென்று செய்தி சேகரிப்பவர்களாய் இருப்பார்கள் என்பதுடன் தாம் பெற்றுக் கொள்ளும் செய்திகளை அவ்வப்போதே தமது பத்திரிகைக் காரியாலயத்துக்கு வழங்க வேண்டிய நிலையில் இருப்பார்கள். சில செய்திகள் வெளியூர் பதிப்புகளுக்கு முக்கியமானவையாக இருக்கும். இன்னும் சில கடைசிப் பதிப்பில் அதாவது பத்திரிகை அச்சடிக்கப்படும் நகருக்குரிய செய்தியாக இருக்கும். எந்தெந்தப் பதிப்பு முதலில் அச்சடிக்கப்படுகிறது என்பதைச் செய்தியாளர்கள் அறிந்து வைத்திருப்பர். ஆகையால் அந்தவகையில் அந்தந்தப் பதிப்புக்குரிய விடயங்களை அதற்கேற்ற முறையில் வழங்குவர்.

கொழும்பிலிருந்து வெளியாகும் பெரிய முக்கிய பத்திரிகைகள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு என்ற ஒரு பதிப்பும் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலைக்கென்று ஒரு பதிப்பும் மலையகத்துக்கு ஒரு பதிப்பும் என்று அச்சிடுவதுடன் இறுதியில் கொழும்பு நகருக்கென்று ஒரு பதிப்புமாகப் பல பதிப்புகளை வெளியிடுகின்றன.

ஒரு பதிப்பில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும் ஒரு விடயம் இன்னொரு பதிப்பில் முக்கியமற்றதாக இருக்கலாம். சில சமயம் அந்தச் செய்தியே மற்றப் பதிப்புக்களில் நீக்கப்பட்டுவிடும். உதாரணமாக:

மலையகத்தில் ஒரு தோட்டக் குழுவினின் உறுப்பினர்கள் விவரம்

மலையகத்துக்குரிய பதிப்பில் ஒரு செய்தியாக வெளியானாலும் யாழ்ப்பாணத்துக்குரிய பதிப்பில் அந்தச் செய்தி இடம்பெற வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதாகும். அந்தநேரம் முழுநாட்டுக்குமே முக்கியத்துவமான விடயம் சகல பதிப்புக்களிலும் இடம்பெற்றிருக்கும்.

பத்திரிகை செய்தியாளர்கள் அல்லது நிருபர்கள் அந்தந்த பத்திரிகைகளிலேயே சம்பள அடிப்படையில் பணிபுரிபவர்களாகவும் இருக்கலாம். சிலசமயம் பல பத்திரிகைகளுக்குச் செய்திகளை அல்லது கட்டுரைகளை வழங்கும் சுயேச்சைப் பத்திரிகையாளர்களாகவும் இருக்கலாம். இவர்கள் பத்திரிகை ஆசிரியரின் அல்லது செய்தி ஆசிரியரின் அனுமதி அல்லது பணிப்புரையைப் பெற்று வெளியில் குறித்த இடங்களுக்குச் சென்று செய்திகளைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். அவ்வாறு பெற்றுக் கொள்ளும் செய்திகளை அவர்கள் பத்திரிகைக் காரியாலயத்துக்குத் தொலைபேசியில் கூறுவார்கள். குறிப்பு முறையில் அவர்கள் வழங்கும் செய்திகளை அங்குள்ள அனுபவமிக்க உதவி ஆசிரியர்கள் கேட்டுக் குறிப்பெடுத்துக்கொண்டு அதை விரிவாக எழுதித் தலைப்பிட்டுப் பயன்படுத்துவார்கள். சிலசமயம் செய்திகளை தொலைநகல் மூலமும் நிருபர்கள் அனுப்புவதுண்டு. பெரும்பாலானவர்கள் காரியாலயத்துக்கு நேரில் வந்து செய்திகளைத் தாமே எழுதிக் கொடுப்பார்கள். அவைகளில் தேவையான திருத்தங்களைச் செய்வதும் தலைப்பிடுவதும் உதவி ஆசிரியர்களின் பணியாகும்.

நிருபர்கள் பத்திரிகை வெளியாகும் ஊரில் மட்டுமன்றி வெளியூர்களில் இருந்தும் செயற்படுவதுண்டு. அப்படியானவர்கள் வேறு தொழில்களில் இருந்துகொண்டே செய்தியாளர் பணியை ஆர்வம் மற்றும் மேலதிக வருமானம் கருதி செய்பவர்களாகவும் இருப்பர். பெரிய பத்திரிகைகளைப் பொறுத்தவரை முக்கிய நகரங்களில் தமக்கென நிருபர்களை நியமித்திருப்பார்கள். வெளிநாட்டுத் தலைநகரங்களில் முக்கிய மாநாடுகள் போன்ற நிகழ்வுகள் இடம்பெறும்போது பத்திரிகைகள் தமது சொந்தச் செலவில் நிருபர்களை அங்கு அனுப்பி செய்திகளைப் பெறுவதும் உண்டு.

பிறநாட்டு தலைநகரங்களில் முகாமிட்டிருக்கும் செய்தியாளர்கள் அந்த நாடுகளில் நிகழும் திடீர் சம்பவங்கள், அரசியல் பிரச்சினைகள் போன்றவற்றைத் தத்தமது பத்திரிகைகளுக்கு ஏற்றமுறையில் எழுதி அனுப்புவார்கள்.

வெளிநாடுகளில் போர் நடக்கும்போது போர்முனைகளுக்குச் செய்தி சேகரிக்கும் வகையிலும் பெரிய பத்திரிகைகள் தமது செய்தியாளர்களை அனுப்புவதுண்டு.

சிறிய பத்திரிகைகளைப் பொறுத்தவரை இந்த மாதிரிச் செய்திகளைச் சர்வதேசச் செய்தி நிறுவனங்களிடமிருந்தே பெற்றுக்கொள்கின்றன.

ஆசிரிய பகுதியின் பிரிவுகள்

முன்பே சொன்னதுபோல் பத்திரிகைக் காரியாலயங்களில் அலுவலக நிருபர்கள் அல்லது செய்தியாளர்கள் பணியில் அமர்த்தப்பட்டு இருப்பார்கள். இவர்கள் எங்காவது திடீர் சம்பவங்கள் நிகழும்போது அந்த இடங்களுக்கு உடனடியாகச் சென்று தமது பத்திரிகைக்குச் செய்திகளை எடுத்து வருவார்கள்.

செய்தியாளர்களில் சிறப்பு நிருபர்கள் அல்லது நிபுணத்துவ நிருபர்கள் இருப்பார்கள். இவர்கள் குறிப்பிட்ட சில துறைகளில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களாக இருப்பர்.

அரசியல், விளையாட்டுத் துறைகளில் சிறப்புப் பயிற்சியும் அறிவும் உள்ளவர்கள் அவை சார்ந்த செய்திகளைக் கையாள்வார்கள். அந்தத் துறைகளுக்கென சிறப்புப் பிரிவுகள் இருக்கும். அந்தப் பிரிவுகளுக்குத் தலைமை வகிக்கும் ஒருவரும் இருப்பார். இதேபோன்று ஏனைய விடயங்கள் தொடர்பான பிரிவுகளும் விசேட செய்தியாளர்களும் இருப்பார்கள். ஆனால் எல்லா விடயங்களையுமே கையாளும் திறமையுள்ள செய்தியாளர்களே பெரும்பாலானவர்கள். இப்படியானவர்களே சிறிய பத்திரிகைகளில் திறமுடன் செயற்படுபவர்கள்.

செய்திகளுக்கு அப்பால்

செய்திகளுக்கு அப்பால் கட்டுரைகள், தலையங்கங்கள், சிறப்பு அம்சங்கள் மற்றும் பத்திகள் என்று எழுதும் பத்திரிகையாளர்களும் உண்டு. இவர்களில் சிலர் வெளியில் இருந்து விசேட ஏற்பாட்டில் விடயதானங்களையும் கட்டுரை மற்றும் அம்சங்களையும் வழங்குபவர்களாய் இருப்பர்.

தலையங்கம்

தலையங்கம் என்பது செய்திகள் தொடர்பில் ஒவ்வொரு பத்திரிகையும் அதன் கொள்கைகளுக்கேற்ப எழுதப்படும் கருத்தைக் குறிக்கும். இது பொதுவில் அந்தப் பத்திரிகையின் ஆசிரியரால் எழுதப்படுவது. பெரிய

பத்திரிகைகளில் ஆசிரியர் தலையங்கம் எழுதுவதற்கென்று ஒரு குழுவே
 செயற்படும். சில பத்திரிகைகளில் தலையங்கம் எழுதுநர் என்ற பதவியும்
 உண்டு. எதுவானாலும் தலையங்கத்தில் எழுதப்படும் விடயங்களும்
 கருத்துக்களும் அந்தப் பத்திரிகையின் கொள்கை சார்ந்ததாகவே
 அமையும். அதற்கு பிரதம ஆசிரியரே பொறுப்பாளராவார்.

ஆசிரியர் தலையங்கமும் பத்தி எழுத்தும்

ஒரு பத்திரிகையின் ஆசிரியர் தலையங்கம் என்பது அந்தப் பத்திரிகையின் கொள்கை கோட்பாடுகளுக்கு அமைவாக எழுதப்படுவது. அதன் ஆசிரியரே அதற்குப் பொறுப்பானவராக இருப்பார் என்பதை ஏற்கனவே பார்த்தோம்.

சில சமயங்களில் ஆசிரியரின் கருத்து பத்திரிகையின் பொதுவான கொள்கைக்கு முரண்படுமானால் அந்த ஆசிரியர் அந்தப் பத்திரிகையில் தொடர்ந்து பணிபுரிவது இயலாமல் போகும். ஒன்றில் அந்த நிறுவனத்திலிருந்து அவர் விலகிவிடுவார் அல்லது நிறுவனம் அவரைப் பொறுப்பிலிருந்து நீக்கிவிடும். பெரும்பாலும் கொள்கை தொடர்பான சிக்கலான பிரச்சினைகள் ஏற்படும்போது அந்தப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் (ஆசிரியர்கள்) மற்றும் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் (நிர்வாகிகள் உரிமையாளர்கள்) ஒன்று கூடி அந்தப் பிரச்சினை தொடர்பாக ஆராய்ந்து ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுத்து அதன் பிரகாரம் ஆசிரியர் தலையங்கங்களை பிரதிபலிக்கச் செய்வதற்கு முடிவெடுப்பார்கள். பொதுவில் இதில் சிக்கல் எதுவும் ஏற்படுவதில்லை. ஆனால், பொதுவான நிலைப்பாட்டுக்கு உடன்பட மறுக்கும் அல்லது முரண்படும் ஆசிரியர் அந்தப் பத்திரிகையில் தொடர்ந்து பணிபுரிவது சாத்தியமில்லை.

இதைவிட கோட்பாடுகள், பத்திரிகையின் முக்கிய பணிகளில் உள்ளவர்களுக்கே குறிப்பாகச் செய்தி ஆசிரியர், ஆசிரியர், பிரதம ஆசிரியர் மற்றும் உயர்நிலை ஆலோசகர்கள் போன்றவர்களுக்கே பொருந்தும். ஆனால், கீழ்நிலையில் செய்தி சேகரிப்பாளர்கள், உதவி ஆசிரியர்கள் போன்றவர்களுக்குப் பொருந்தாது. அவர்கள் பத்திரிகையின் கொள்கை கோட்பாடுகளுக்கு உட்படுபவர்களாய் இருப்பதில்லை. பத்திரிகைக்குரிய செய்திகளை சேகரித்து வழங்குவது செய்தியாளர்களின் பொறுப்பு. அவைகளை நெறிப்படுத்தியும், திருத்தியும் தவிர்க்க வேண்டியவைகளைத் தவிர்த்தும் கவர்ச்சியான தலைப்புகளிட்டும் பிரசுரிக்கச் செய்வது உதவி ஆசிரியர்களின் பொறுப்பு. அவர்களுக்குரிய ஆலோசனை வழிகாட்டல்களை பிரதம ஆசிரியர் மற்றும் செய்தி ஆசிரியர் போன்றோர் வழங்குவர்.

இருந்தாலும் செய்தி சேகரிப்பவர்களும் நிருபர்களும் தாம் பணிபுரியும் பத்திரிகையின் கொள்கை மற்றும் அவைகளின் போக்கை அவதானித்து வைத்துக் கொள்வார்களானால் அதற்கேற்ப தமது செய்திகளைத் தேடுவது மற்றும் எழுதுவதில் சிறப்பாகவும் இலகுவாகவும் செயற்பட முடியும்.

இது பெரும்பாலும் பல பத்திரிகைகளுக்கு ஒரே சமயத்தில் செய்தி மற்றும் ஆக்கங்களை வழங்குபவர்களான சுதந்திரப் பத்திரிகையாளர்களுக்கே அதிக பயனுள்ளதாய் இருக்கும். ஏனென்றால் ஒரே செய்தியை அதன் வழங்குமுறையில் வெவ்வேறு முறைகளை கையாளும் பத்திரிகைகள் உண்டு. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒரு செய்தியை நாம் குறிப்பிடுவதுண்டு. அதாவது:

யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின்போது தமிழ்நாட்டிலும், இலங்கையிலும் வாழ்கின்ற குறவர்களின் மொழி பற்றிய அறிஞர் ஒருவரின் கட்டுரை வாசிக்கப்பட்டு, அதன் மீது விவாதம் நடைபெற்றது. கொழும்பு பத்திரிகைகள் இரண்டுக்கு செய்தி அனுப்பியவரான அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபலமாக விளங்கிய செய்தியாளர் இரண்டு பத்திரிகைகளுக்கும் அவ்வந்தப் பத்திரிகைகளின் போக்கு வழங்கு முறைகளுக்கு ஏற்ப அந்தச் செய்தியைத் தயாரித்து அனுப்பியிருந்தார்.

ஒரு பத்திரிகையில் மாநாட்டில் நடந்த விவாதங்கள் விரிவாக அதற்குரிய முறையில் எழுதப்பட்டிருந்த செய்தி, மற்றப் பத்திரிகையில் அந்த விவாதத்தில் வெளியான விசித்திரமான அம்சங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதப்பட்டிருந்தது. முதல் பத்திரிகை வீரகேசரி மற்றப் பத்திரிகை மித்திரன். தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் குறவர் மொழி பற்றியும் ஆராய்ச்சி என்பதாக மித்திரனில் அதற்குத் தலைப்பு இடப்பட்டிருந்தது.

அதனை எழுதியிருந்த பத்திரிகையாளர். அந்தக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் பெயர் பெற்றவராக விளங்கியவரான செல்லத்துரையாவார். அந்தப் பத்திரிகையாளரின் திறமைக்கும் அனுபவத்துக்கும் கூட அந்தச் செய்தி வழங்கப்பட்டிருந்த முறைகள் எடுத்துக்காட்டாக இருந்தன.

ஆசிரியர் தலையங்கம் எவ்வாறு எழுதப்படுகிறது என்பது ஓர் அர்த்தமுள்ள கேள்விதான். குறிப்பாக எழுதும் ஆசிரியரின் அனுபவம்

மற்றும் திறமை, கையாளும் மொழிநடை போன்றவை முக்கியம் பெறுகின்றன. ஆசிரியர் தலையங்கத்துக்காகவே சில வாசகர்கள் குறிப்பிட்ட சில பத்திரிகைகளை வாங்குவதுண்டு. ஒரு காலத்தில் (அப்பொழுது ஆங்கிலம் மட்டுமே அரசு கரும மொழியாகவிருந்தது. ஆங்கிலத்திலேயே பெரும்பாலான பாடங்களும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டன) ஆங்கிலபாடம் போதிக்கும் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளை வாங்கிப் படிக்குமாறு குறிப்பாக அந்தப் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர் கருத்துக்களை வாசிக்குமாறும் பணிப்பார்கள். அவைகளில் வரும் கருத்துக்கள், கையாளப்பட்டு இருக்கும் மொழிநடை மற்றும் பல விடயங்கள் வாசகர்களுக்குப் பயனுள்ளவையாக இருந்ததுண்டு.

வித்தியாசம் வேண்டும்

சில பத்திரிகைகளில் இந்தக் காலத்தில் தலையங்கத்துக்கும் பத்தி எழுத்துக்கும் வித்தியாசம் காண்பது கடினமாக இருக்கின்றது. பொதுவில் சில பத்திரிகைகளில் சில பத்திரிகைகளில் ஆசிரியர் தலையங்கமும் பத்தியும் ஆசிரியராலேயே எழுதப்படுவதுண்டு. ஆனால், இரண்டுக்கும் பலவகையில் வேறுபாடு உண்டு. விடயம் ஒன்றாகவிருக்கலாம். ஆனால் அதன் வழங்குமுறையில் நிறையவே வித்தியாசம் தொனிக்க வேண்டும்.

இதனை அந்தக் காலத்தில் கே.பி.ஹரன் மிகச் சிறப்பாகக் கையாண்டிருந்தார். வீரகேசரியில் அவர் இருந்தபோது ஊர்க்குருவி என்றொரு பத்தி வரும். அதன் மொழிநடை மற்றும் அதில் இடம்பெறும் நகைச்சுவை சிலேடைகள் யாவும் உருசிகரமாகவிருக்கும். அதேசமயம் அவர் எழுதும் ஆசிரியர் தலையங்கம் ஆழமான கருத்துக்கள், வாசிப்பவரை சிந்திக்க வைக்கும் மொழியாற்றல் நிறைந்ததாகக் காணப்படும். ஊர்க்குருவி எழுதுபவர்தான் ஆசிரியர் தலையங்கமும் எழுதுகிறாரா என்று கேட்கத் தோன்றும். அது அவருக்கு கைவரப் பெற்றிருந்த திறமை.

பிற்காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் ஈழநாடு பத்திரிகையில் நிர்வாக ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றிருந்த காலத்திலும் ஆசிரியர் தலையங்கத்துடன் “ஐயாறன் எழுதுவது” என்ற பத்தியையும் எழுதி வந்தார். அப்போதும் அதேவிதமாக இரண்டுவித மொழிநடைகளை அவரால் வெளிப்படுத்த முடிந்தது. இவ்வளவுக்கும் அவர் எழுதிய தலையங்கங்களின் சொல்லாட்சியானது மிக மிக எளிமையானது. எவரையும் புண்படுத்தாமல் தாம் எண்ணிய கருத்தை ஆணித்தரமாக

அதேசமயம் எளிமையாக எழுத்தில் வடிப்பதென்பது எளிதான விடயமல்ல.

ஈழநாடு பத்திரிகையில் ஆசிரியராக இருந்த எஸ்.எம். கோபாலரத்தினமும் அதேவகையில் ஆசிரியர் தலையங்கத்தையும் ஊர்சுற்றி என்ற பத்தியையும் எழுதி வந்துள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்று சில தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் ஆசிரியர் தலையங்கம் எது? பத்தி எழுத்து எது என்பதே தெரியாமல் இருக்கிறது. பத்தியில் எழுத வேண்டிய மொழிநடை மற்றும் உத்திகளை ஆசிரியர் தலையங்கத்திலும் தலையங்கத்துக்குரியதை பத்தியிலும் எழுதுகிறார்கள். இவைகளின் வேறுபாட்டை வாசகர்களாலும் புரிந்துகொள்ள முடியாதிருக்கிறது. இந்தக் குன்றுபடிகளைத் தமிழ் பத்திரிகைகளில் மட்டும்தான் காணமுடிகிறது.

எழுதுவதற்குப் பேனையும் பேப்பரும் கிடைத்துவிட்டால் தாம் எழுதுவதையெல்லாம் மக்கள் வாசித்தாக வேண்டும் என்று எழுதுகிறவர்களின் போக்கு இது. ஆசிரியர் தலையங்கம் சில சமயம் எதிர்கால வரலாற்று ஆவணமாகக்கூட பயன்படுத்தப்பட முடியும். இந்தக் காலத்தில் எழுதப்படுபவைகள் பின்னொரு காலத்தில் ஆய்வுகளுக்குள்ளாகும் வாய்ப்புண்டு. அதனால் தலையங்கங்களை எழுதும் ஆசிரியர்கள் பொறுப்புடன் நடப்பதுடன் அதனை அவதானமாகவும் கையாள வேண்டும். எழுத்தில் எதையும் வடித்துவிடலாம் என்பதல்ல. எதை எங்கே எவ்வாறு புகுத்துவதென்பது முக்கியம். இதைப் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் இந்த நிலை கிடையாது. ஆசிரியர் தலையங்கம் என்பதை ஏதோ அரசியல் காழ்ப்புடன் எழுதப்படும் விடயமாக அவர்கள் மேற்கொள்வது குறைவு. எதுவானாலும் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் தாம் காணும் கனவுகள், கற்பனைக் கதைகளையெல்லாம் தொடர்களாக அவர்கள் எழுதுவதில்லை. பத்திகளே அவ்வாறு நகைச்சுவை, விகடம், அங்கதம் என்று சுவைபட எழுதப்படுகின்றது. ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளை வாசிப்பவர்களுக்கு மட்டுமே இது புரியும். தலையங்கமானது பத்திரிகையில் வருகின்ற ஏனைய கட்டுரைகள், பத்திகள் மற்றும் இன்னோரன்ன விடயங்களுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருக்கும்படி எழுதுவதென்பது சுலபமன்று. நிச்சயமாக நிறையவும் இதற்குப் பயிற்சி வேண்டும்.

ஈழநாடு பத்திரிகையின் பிற்கால பொறுப்பாசிரியராக இருந்தவரான என்.சபாரத்தினம் (முன்னாள் இந்துக் கல்லூரி அதிபர்) இதில் சிறப்புடன் விளங்கியமை நினைவு கூரத்தக்கது. அவரது தலையங்கங்களை அறிஞர்கள் பலர் விரும்பி வாசித்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு நாளேடு

பத்திரிகைகளில் குறிப்பாக ஆசிரியர் பகுதியில் பணிபுரியும் மூத்த பத்திரிகையாளர்களை ஆசிரியர் என்றே அழைக்கிறோம். ஒரு காலத்தில் பத்திரிகை ஆசிரியர்களை தமிழில் பத்திராதிபர்கள் என்று அழைத்தார்கள். காலப்போக்கில் அது பத்திரிகை ஆசிரியர் என்று ஆயிற்று.

ஆங்கிலத்தில் எடிட்டர் (Editor) என்பார்கள். இதன் நேரடி மொழிபெயர்ப்பு பதிப்பிப்பதற்காக விடயங்களைத் தயார் செய்பவர் என்றிருக்கிறது. பாடசாலை ஆசிரியர்களையே நாம் பெரும்பாலும் ஆசிரியர் என்கிறோம். பத்திரிகையின் பிரதம பதிப்பாளர் அல்லது பத்திரிகையின் வெளியீட்டுக்கான சகல அம்சங்களுக்கும் பொறுப்பாளராக இருப்பவரை பத்திரிகை ஆசிரியர் என்கின்றோம். நூல் எழுதுபவரை நூலாசிரியர் என்பதுபோல் பத்திரிகைக்குப் பொறுப்பானவரை பத்திரிகை ஆசிரியர் என்கின்றோம்.

அன்றாடம் கிடைக்கின்ற புதிய தகவல்களை அவைகளின் தரம் நோக்கி உரியவித முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிடச் செய்வதற்கு மேலாக வாசகர்கள் விரும்பி வாசிக்கும் அல்லது அவர்களுக்கு அன்றாடம் தேவையான விடயங்களையும் பத்திரிகைகள் வழங்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக தினப்பலன், சந்தை விலைவாசிகள், நீதிமன்றங்களில் அன்றைய தினம் விசாரணைக்கு வரும் முக்கிய வழக்குகள். இவை போன்றவை இன்னும் உண்டு. அவை அவைகளுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் அவைகளைக் கவனிப்பார்கள். கேலிச்சித்திரம் வரைபவர்கள், கட்டுரை மற்றும் செய்திக்குரிய படங்களைப் பதிவிறக்கம் செய்பவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இதைவிடப் பத்திரிகையின் பக்கங்களை வடிவமைப்பவர்களும் முக்கியமானவர்களே.

செய்தி ஆசிரியர்

இவர்களைத் தவிர, செய்திப் பிரிவில் முக்கிய பொறுப்புக்களில் உள்ளவர்களில் செய்தியாசிரியர் என்பவர் மிக முக்கியமானவர். செய்திகள் அனைத்துக்கும் இவரே பொறுப்பாக இருப்பார். செய்திப் பிரிவின் நிர்வாகம் இவராலேயே மேற்கொள்ளப்படும். எந்தெந்தச் செய்தியாளர் எங்கெங்கே சென்று என்ன மாதிரியான செய்திகளை

அவர்கள் எடுக்க வேண்டும் என்பதையெல்லாம் தீர்மானிப்பவர் இவரே.

எந்தச் செய்தியை என்ன விதத்தில் எந்தப் பக்கத்தில் எந்தப் பதிப்பில் என்பதெல்லாம் அவருக்கு அத்துப்படியாக இருக்கும். காலையில் பணிகள் ஆரம்பிக்கும்போதே அன்று எந்தச் செய்தியாளர் என்ன செய்தியுடன் வருவார் என்பதை அவர் முன்கூட்டியே அறிந்திருப்பார். மேலும் செய்தியாளர்களும் செய்திகளின் முக்கியத்துவம் கருதி அவ்வப்போது செய்தி ஆசிரியருடன் தொடர்புகொண்டு அறிவிப்பதில் அக்கறை கொண்டிருப்பார்கள். எனவே வரப்போகும் செய்திகளில் எதெது எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து பெரும்பாலும் அவர் தீர்மானித்திருப்பார். சிலசமயம் மனதளவில் பக்கங்களின் வடிவமைப்புக் குறித்தும் அவர் வரைபடம் ஒன்றைப் போட்டு வைத்திருப்பதும் சாத்தியமே.

தலைமைச் செய்தி உதவி ஆசிரியர்

தலைமை உதவி ஆசிரியர் (Chief Sub Editor) என்பவர் தலைமை ஆசிரியர், ஆசிரியர் மற்றும் செய்தி ஆசிரியர் ஆகியவர்களுக்கு இடையில் ஒருங்கிணைப்பாளராகச் செயற்படுவார். இவரே செய்தி ஆசிரியருக்கான கடமைகளையும் அவசியமானபோது மேற்கொள்பவர். உதவி ஆசிரியர்களின் பணிகளைப் பகிர்ந்தளிப்பது மேற்பார்வை செய்வது போன்ற கடமைகளையும் செய்வார்.

சிறிய பத்திரிகைகளில் இந்தப் பதவிக்குரிய கடமைகளை மட்டுமன்றி செய்தி ஆசிரியரின் கடமைகளையும் ஆசிரியரே மேற்கொள்ளும் நிலைமையும் இருக்கின்றது.

உதவி ஆசிரியர்கள்

உதவி ஆசிரியர்கள் (Sub Editors) பத்திரிகையின் முதுகெலும்பு போல் செயற்படுபவர்கள் இவர்களே. ஒரு செய்தியாளர் நல்லதொரு செய்தியை வழங்கியிருக்கும் நிலையில் அது முறையாக எழுதப்படாமல் இருப்பின், அதன் தரமும் மதிப்பும் குறைந்து போய்விடும். அவ்வாறு நிகழாமல் செய்பவர் உதவி ஆசிரியரே. கிடைத்த செய்திக்கு மெருகூட்டியும் வசன அமைப்பைச் சரிசெய்தும் திருத்துவது மட்டுமல்ல, செய்தியின் முக்கிய அம்சம் எதுவோ அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தும் அதற்கான தலைப்பை அமைத்தும் வெளியிடுவதில் இவர்கள் கைதேர்ந்தவர்களாய் இருப்பர். பொதுவில் உதவி ஆசிரியர்கள் காரியாலயத்துக்குள்ளேயே இருந்து பணிபுரிவதால் அவர்களின் சிறப்பு வெளியில் தெரிவதில்லை.

அதனால் செய்திகளுக்கு மெருகூட்டிக் கவர்ச்சி கொடுத்து தலைப்பிட்டு சிறந்த முறையில் வெளியிடும் அவர்களுக்குரிய மதிப்பும் மரியாதையும் செய்தி கொண்டு வருபவருக்கே கிடைத்துவிடுவதுண்டு.

இவர்கள் சில சமயம் நல்ல மொழிபெயர்ப்பாளர்களாகவும் இருந்து ஆங்கிலம், சிங்களம் முதலிய பத்திரிகைகளில் வரும் செய்திகளின் முக்கியத்தும் கருதி தமிழில் மொழி பெயர்த்து எழுதும் ஆற்றலுடையவர்களாய் இருப்பர். சிறிய பத்திரிகைகளில் உதவி ஆசிரியர்களின் பணியையும்கூட செய்தி ஆசிரியர் அல்லது ஆசிரியரே கையாளும் நிலைமையும் உண்டு.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு தினசரி

யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு செய்திப் பத்திரிகையை அதுவும் ஒரு நாளேட்டை வெளியிட்டு விநியோகிப்பதும் மக்களை வாங்கிப் படிக்கும்படி செய்வதும் எவ்வளவு சிரமமும் சிக்கலுமிக்கதாக இருந்தது என்பதை இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டு அனுபவம் பெற்ற மூத்த தலைமுறையினரைக் கேட்டால் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

ஈழகேசரி ஒரு செய்திப் பத்திரிகையாகவே கருதப்பட்டபோதிலும் அது தினசரியாக வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. அதில் வெளிவந்த செய்திகளின் வழங்குமுறை பற்றி ஆய்வாளர்களின் கருத்துகளில் முரண்பாடுகள் உண்டு. அந்தப் பத்திரிகையின் ஆசிரியரும் உரிமையாளருமானவர் காலமானதற்குப் பிறகு, அந்தப் பத்திரிகையும் நின்று போனதாகத் தெரிகின்றது.

1950ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில்தான் ஒரு செய்திப் பத்திரிகையை ஒழுங்குமுறையாக வெளியிடுவதற்கான முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒழுங்குமுறையென்று சொல்லும்போது சகல மதத்தினரும், இனமற்றும் அரசியல் சாராத அனைவரும் செய்திகளை வாசிக்கும்படி ஒரு பத்திரிகை இன்னும் சொல்வதானால் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் வாழ்கின்ற அனைத்துத் தமிழ்பேசும் மக்களுக்கும் பொதுவான ஒரு பத்திரிகை என்ற நிலைப்பாட்டில் ஒரு பத்திரிகை வெளிவந்தது.

சமயமற்றும் சமூக அக்கறையுள்ள பத்திரிகைகள் அதற்கு முன்பிருந்தே தினசரிகளாக இல்லாதுபோனாலும் வாராந்த அல்லது மாத சஞ்சிகைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆனால் சகல அரசியல் சமய சமூகத்தவர்களுக்குமுரியது என்று கூறும் அளவுக்கு எதுவும்

வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. குறிப்பாகச் சொல்வதானால் தென்னிலங்கையில் மக்கள் கருத்துக்களையும் மக்களுக்குத் தேவையான அரசியல் சமூக மற்றும் சமயக் கருத்துக்களையும் செய்திகளையும் தாங்கி வெளிவந்து கொண்டிருந்த சிங்கள, ஆங்கில மற்றும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைப் போன்ற பத்திரிகை எதுவும் இங்கு அதுவரை வெளிவந்ததில்லை என்பதாகும். அந்தக் கறைபாடு வெகுவாக உணரப்பட்டிருந்தாலும் அதற்கான காலமும் சூழ்நிலையும் 1950களிலேயே உணரப்படலாயிற்று.

தமிழ்ப் பாரம்பரிய பிரதேசங்களில் நடக்கும் சம்பவங்கள் மற்றும் சமூக, அரசியல், சமய நிகழ்வுகள் கொழும்புப் பத்திரிகைகளில் காலம் தாழ்த்தி வெளிவந்தமை ஒருபுறமிருக்க, அவை உரிய பகுதிகளுக்குச் சென்றடையும்போது அவைக்குரிய தாக்கம் நீர்த்துப்போவதும் பலராலும் உணரப்படலாயிற்று. இதனால் தமிழ்ப் பகுதிகளில் இருந்தே குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஒரு செய்திப் பத்திரிகை வெளிவருவதன் அவசியமும் உணரப்பட்டிருந்தது.

அரசியல், கலை, கலாசாரம் தொழிற்றுறைகள் போன்ற விடயங்களில் தமிழ் மக்களின் சிந்தனைகள் கருத்துக்களின் வெளிப்பாட்டுக்குத் தேவையான களம் ஏற்கனவே தலைநகரில் இருந்து வெளியான பத்திரிகைகளில் இடம்பெறாமல் இருக்கவில்லை. இருந்தாலும் அவை சில கட்டுப்பாடுகள் நிர்ப்பந்தங்களுக்குள் இருந்தே செயற்பட நேர்ந்தது.

இனரீதியான சிந்தனைகள் அந்தக் காலத்தில் வலுப்பெற்றும் விரிவடைந்தும் வந்தமையால் தமிழர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகள் போராட்டங்கள் பற்றிய செய்திகளை ஒரு வரையறைக்குள்ளேயே கொழும்புத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் வெளியிட்டன. இவைகள் தவிர விளம்பரதாரர்களான பெரும் தனவந்தர்கள் அரசு, அதிகார வர்க்கத்தினரின் நிர்ப்பந்தங்களுக்கும் அவை உள்ளாகியிருந்தன.

சிங்களப் பத்திரிகைகள் செய்திகளை திரிபுபடுத்தியும் பேரின மக்களின் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டும் விதத்திலும் வெளியிடலாயின. ஒரு கோயில் திருவிழாவுக்கான நிர்வாகிகள் கூட்டம் நடந்தால்கூட தமிழர் கூடித் திட்டம் தீட்டுகிறார்கள் என்ற வகையில் செய்திகளை வெளியிட்டன. ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளோ தமிழர் தரப்புச் செய்திகளை இருட்டடிப்புச் செய்தன. இந்த நிலை 1956ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் மோசமடைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. கொழும்பில் தமிழர்களால் நடத்தப்பட்ட வீரகேசரி

பத்திரிகை இனவாதிகளால் தாக்குதலுக்குள்ளானது.

இந்தக் காலப் பகுதியில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் அரசியல் செயற்பாடுகளும் போராட்டங்களும் விரிவடைந்தமையாலும் தமிழரசுக் கட்சியின் அரசியல் செயற்பாடுகள் தீவிரமடைந்தமையாலும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தமிழ்ப் பத்திரிகையொன்று விரைவாகவும், அவசரமாகவும் வெளியிடப்படுவது அவசியமாயிற்று. எனவே தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளை ஆணித்தரமாக வெளியிடுவதற்கு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தே ஒரு பத்திரிகையை வெளியிடுவதன் அவசியத்தைப் பலரும் ஆதரித்து நின்றார்கள்.

இதில் யாழ்ப்பாண கலை, கலாசாரத்தைப் பேணுவதில் தீவிர கவனம் செலுத்தி வந்த அமைப்பான கலாலயத்தைச் சேர்ந்த பிரமுகர்கள் அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொண்டனர் என்று அறியமுடிகிறது. இதில் கலைப்புலவர் நவரட்ணமும் அவருடன் இணைந்து செயற்பட்ட பிரமுகர்களும் குறிப்பிடக்கூடியவர்கள்.

தமிழ் மக்கள் கருத்து வெளிப்பாட்டுக்கு

ஒரு பத்திரிகை

கலாநிலைய நண்பர்கள் என்று அந்தக் காலத்தில் கலைப்புலவர் நவரத்தினமும் சகாக்களும் அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களில் குறிப்பிடப்படக்கூடியவர்களாக எஸ்.அம்பிகைபாகன், து.சீனிவாசகம், கே.குமாரவேலு, எஸ்.பத்மநாதன், எம்.கதிரவேலு, ஏ.ஈ.தம்பர், கே.சி. தங்கராஜா மற்றும் சிலர் இருந்துள்ளனர்.

அந்தக் காலத்தில் அரசியல் மட்டத்தில் அக்கறை கொண்டிருந்ததும் தமிழ் இளைஞர்கள் மத்தியில் அரசியல் விழிப்புணர்வை உருவாக்க முயன்று கொண்டிருந்ததுமான வாலிப காங்கிரஸ் என்ற நிறுவனத்துடனும் இவர்களுக்கு அதிக தொடர்பு இருந்துள்ளது. வாலிப காங்கிரஸின் முக்கிய பிரமுகராக விளங்கிய ஹன்டி பேரின்பநாயகத்தின் செல்வாக்கும் இந்தக் குழுவினர் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும்.

அந்தக் காலத்தில் முன்பு குறிப்பிட்ட கலாநிலையத்தின் சார்பில் அச்சகம் ஒன்று இயங்கி வந்துள்ளது. அதன் மேற்பார்வையை வண்ணார் பண்ணையில் ஆயுர்வேத மருத்துவமனையையும் ஆய்வுகூடத்தையும் நடத்தி வந்தவரான வைத்தியர் கே.சி. சண்முகரத்தினம் செய்து வந்துள்ளார். அந்த அச்சகத்தின் வாயிலாகப் பல பழந்தமிழ் நூல்களும் மாணவர்கள் பயன்பெறக்கூடிய நூல்களும் வெளியிடப்பட்டு வந்துள்ளன.

இந்தக் காலகட்டத்தில் கலாநிலைய நண்பர்களில் ஒருவரும் வைத்தியர் கே.சி.சண்முகரத்தினத்தின் மூத்த சகோதரருமான கே.சி.தங்கராஜா (கிழக்கிலங்கை) வாழைச்சேனைக் கடதாசி ஆலைக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றிருந்தார்.

இருவரும் கலாநிலையப் பிரமுகர்களாகவே இருந்தமையால் அதன் ஏனைய நண்பர்களின் ஆதரவுடன் தமிழ்ப் பத்திரிகையொன்றை வெளியிடும் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை உருவாகியது.

அந்தவகையில் 1958ஆம் ஆண்டு ஈழநாடு என்ற பெயருடன் பத்திரிகையொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அந்தக் காலத்தில் கொழும்பில் இருந்து வெளிவந்துகொண்டிருந்த ரைம்ஸ் பத்திரிகை நிறுவனத்தின் பணிப்பாளர் சபையிலும் ஓர் உறுப்பினராக கே.சி. தங்கராஜா பணிபுரிந்தமையினால் அந்த நிறுவனம் சிங்கள மக்களின்

கருத்து வெளிப்பாடுகளுக்கென லங்காதீப என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்திருந்தமையால் அதேவகையில் தமிழ் மக்களின் கருத்துக் களமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட பத்திரிகைக்கு ஈழநாடு என்று பெயரிட முடிவு செய்யப்பட்டது. லங்கா தீப என்றால் இலங்கைத் தீவு என்ற தமிழில் குறிப்பிடலாம். அதேபோல் ஈழநாடு என்பது சிங்களத்தில் லங்கா தேசய என்ற பொருள்படுவதாக இருக்கும்.

ஈழம் என்பது முழு இலங்கையையும் குறிக்கும் சொல்லாகும். ஆனால் தமிழ் ஈழம் என்றால் தமிழ்ப் பிரதேசங்களை மட்டும் உள்ளடக்கிய நாடாகும். இதை விளங்கிக் கொள்ளாத தென்னிலங்கைவாசிகள் அனேகர் வடக்கு கிழக்கு தமிழர்கள் ஈழம் கோருகிறார்கள் என்று கூறிவருகிறார்கள். ஈழம் என்பதற்கும் தமிழ் ஈழம் என்பதற்கும் உள்ள கருத்து வேறுபாடு இவர்களுக்குத் தெரியவில்லை.

ஈழநாடு பத்திரிகை முதலில் வார ஏடாகவே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. ஈழத்துச் சித்தரான யோகர் சுவாமிகளின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவதற்காக பத்திரிகையின் முதல் பிரதியை ஈழநாடு நிர்வாகிகள் கொழும்புத்துறையில் இருந்த அவரது ஆசிரமத்துக்குக் கொண்டுபோய்க் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதனைப் பார்வையிட்ட சுவாமிகள், “ஏசுவர்கள், எரிப்பார்கள், தளராமல் கொண்டு நடத்துங்கள்” என்று கூறி ஆசீர்வதித்துள்ளார்கள். அவர் கூறியதுபோல் அந்தப் பத்திரிகையை ஏசியவர்கள் உண்டு. எரித்தார்கள், குண்டு வைத்தும் தகர்த்தார்கள். ஆனால் அதனைத் தொடர்ந்து கொண்டு நடத்த முடியாமல் போயிற்று. அதற்கான காரணங்கள் பலவுண்டு. அவை பற்றி இங்கு நாம் ஆராயப்போவதில்லை.

ஈழநாடு வாரமலராக ஆரம்பித்தபோது அதன் ஆசிரியராக எழுத்தாளரும் பத்திரிகையாளருமான இராஜ்.அரியரத்தினம் பொறுப்பேற்றிருந்தார். கே.சி.தங்கராஜா மேலாண்மைப் பணிப்பாளராகவும் நிர்வாகப் பணிப்பாளராக வைத்தியர் கே.சி.சண்முகரத்தினமும் விளங்கினார்கள்.

அந்தப் பத்திரிகை பல்வேறு விதமான எழுச்சிகளையும் வீழ்ச்சிகளையும் எதிர்கொண்டு 25 வருடங்கள் துடிப்புடன் பணியாற்றியது.

தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் தமிழரசுக் கட்சியினரின் அரசியல் செயற்பாடுகள் விறுவிறுப்படைந்திருந்தன. அதற்கு மக்கள் ஆதரவு பல்கிப் பெருகியிருந்த காலகட்டமானதால் சம்பவங்களின் விவரங்களை உடனுக்குடன் தெரிந்து கொள்வதற்கான ஊடகமாகவும் உள்ளூரிலேயே

வெளியான பத்திரிகை பயன்படலாயிற்று.

கொழும்பிலிருந்து வந்த வீரகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளும் அவ்வாறான செய்திகளை விவரமாக வெளியிடவே செய்தன. ஆனால் உள்ளூர்ப் பத்திரிகையில் உடனுக்குடன் மக்கள் செய்திகளை அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாய் இருந்தது.

தமிழரசுக் கட்சியினர் ஆரம்பித்திருந்த சத்தியாக்கிரகத்தில் அமர்ந்திருந்த மக்கள் அங்கு நடந்தேறிய சம்பவங்களின் விவரங்களைத் தாங்களே குழுக்களாக அமர்ந்து படித்து மகிழ்ந்தார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையில் எழுத்தாளர் வரதர் புதினம் என்ற பெயரில் ஒரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்து நடத்தலானார். ஆனால் அது சிறிது காலத்தில் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. அதே காலத்தில் கண்டியிலிருந்தும் செய்தி என்ற பெயரில் ஒரு பத்திரிகை காளிமுத்து என்பவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. அதுவும்கூடத் தொடர்ந்து வெளிவரமுடியாமல் போயிற்று.

ஈழநாடு தினசரியாக வெளியிடப்படுவதற்கான காலச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டதையடுத்து வீரகேசரியில் தலைமை ஆசிரியராக இருந்து விலகியிருந்த கே.பி.ஹரன் தலைமை ஆசிரியராக ஈழநாடு பத்திரிகையில் இணைக்கப்பட்டார். அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் ஈழநாடு காரியாலயத்திலேயே தங்கியிருந்து பணியாற்றினார். இராஜ் அரியரத்தினம் ஈழநாட்டில் தொடர்ந்தும் ஆசிரியராக இருந்துவந்த நிலையில், வீரகேசரியில் இருந்து வந்திருந்த எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம் செய்தி ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். வேறும் பலர் வீரகேசரியிலிருந்து வந்து ஈழநாட்டில் இணைந்து கொண்டனர். அவர்களில் டி.எம்.முருகையா, எஸ்.பெருமாள், எஸ்.சபாரத்தினம் போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம். ஜி.மகாதேவா, எம்.மாணிக்கம் முதலியவர்கள் ஈழநாட்டிலேயே இணைந்து பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டவர்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழரசுக் கட்சியினர் ஆரம்பித்திருந்த சத்தியாக்கிரகம் மும்முரமாகியிருந்த காலகட்டத்தில் பிரித்தானியப் பிரதமரும் இலங்கை இந்தியா போன்ற காலனித்துவ நாடுகளுக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்படும்போது இங்கிலாந்துப் பிரதம மந்திரியாக இருந்தவருமான அட்லி பிரபு இலங்கைக்கு வந்திருந்தார். ஈழநாடு பத்திரிகையின் சார்பில் கே.பி.ஹரன் அவரைக் கொழும்பில் பேட்டி கண்டிருந்தார். இந்தப் பேட்டியின் விவரத்தை அட்வகேட் எஸ். பொன்னையா எழுதி வெளியிட்டிருந்த “சத்தியாக்கிரகம்” என்ற

நூலில் காணலாம். அதன் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு:

கேள்வி: பிரிட்டன் போன்ற ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் அது இலங்கையாக இருந்தாலும் மக்கள் அரசுக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்திட முடியுமா? நாடாளுமன்ற சட்டங்களுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்திட முடியுமா?

அட்லி பிரபு: ஆம்! நிச்சயமாக முடியும். இங்கிலாந்தில் அவ்வாறு நிகழ்கின்றது. இங்கிலாந்துக்கு வருகை தந்திருந்த அமெரிக்கர் ஒருவரை முக்கிய இடங்களைச் சுற்றிக் காட்டுவதற்கு காரில் அழைத்துச் சென்றிருந்தேன். லண்டன் ஹைட்பார்க் அருகில் வந்தபோது அங்கே கூட்டத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்த ஒருவரின் பேச்சைக் கேட்பதற்குக் காரை நிறுத்தினோம். பேச்சாளர் அன்றைய அரசையும் அதன் நிர்வாகத்தையும் படுமோசமாக விமர்சித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் செய்துகொண்டிருப்பது மிக மோசமான ஒரு காரியம் என்று கருதிய அமெரிக்க நண்பர், அங்கு கடமையில் இருந்த பொலிஸ் அதிகாரியை வெறித்துப் பார்த்தார். ஆச்சரியம் என்னவென்றால் எங்கள் காரின் பக்கமாக விரைந்து வந்த பொலிஸ் அதிகாரி காரின் வானொலிச் சத்தத்தைக் குறைக்கும்படியும் அப்பொழுதுதான் பேச்சாளர் கூறுவதை நன்றாகக் கேட்க முடியும் என்றும் சாரதியிடம் தெரிவித்தார். இந்தச் சம்பவத்தை அந்தப் பேட்டியில் அட்லி பிரபு சுட்டிக் காட்டினார்.

பிரிட்டனில் அரசுக்கு எதிரான கருத்துக்களை மக்கள் கேட்பதற்கு எந்தவிதத் தடையும் கிடையாது. அதற்குப் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளே வசதி செய்து கொடுப்பார்கள் என்பதை அந்தச் சம்பவம் எடுத்துக் காட்டுவதாக இருந்துள்ளது. அந்தப் பத்திரிகையாளர் சந்திப்பின்போது சிறுபான்மையோரின் உரிமைகளை எவ்வாறு பாதுகாக்கலாம் என்பதற்கு அட்லிபிரபு பின்வருமாறு பதில் கூறியிருந்தார்.

ஒன்று சட்டங்கள் மூலம் பாதுகாக்கலாம். இரண்டு நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் மூலம் பாதுகாக்கலாம். மூன்று பெரும்பான்மையார் மத்தியில் சகிப்புத் தன்மையை வளர்ப்பதன் மூலம் பாதுகாக்கலாம் என்று கூறியிருந்தார்.

ஒரு நாட்டைத் தார்மீக வழியில் திறமாக நிர்வகிப்பதற்கு அங்கு சாதாரியமும் தூர நோக்கும் இயல்பாகவே கைவரப் பெற்ற பயிற்சியுடைய கனவான்கள் இருக்க வேண்டியது முக்கியம் என்று அவர் மேலும் கூறியிருந்தார்.

புளிட்சர் செய்த ஊடகப் புரட்சி

பத்திரிகை விற்பனை அதிகரிக்கும்போது அதன் செல்வாக்கு அதிகரிக்கும் என்பதைக் கூறத் தேவையில்லை. இருந்தாலும் பத்திரிகையின் விற்பனை அதிகரிப்பை வைத்து சில சமயம் அதன் செல்வாக்கையும் மதிப்பையும் பெரிதாகக் கூறிவிட முடியாது.

எடுத்துக்காட்டாக ஒரு மஞ்சள் பத்திரிகை பல நூற்றுக்கணக்கில் விற்கப்படலாம் ஆனால் அதன் செல்வாக்கும் மதிப்பும் அதிகரிப்பதற்கு இடமில்லை. அதைவிட ஒரு சில பிரதிகளே விற்கப்பட்டாலும் மக்களின் மதிப்பைப் பெற்றுத் திகழும் பத்திரிகைகள் இருந்துள்ளன. அப்படியான பத்திரிகைகள் கூறும் கருத்துக்களுக்கு மக்கள் மத்தியில் மதிப்பும் மரியாதையும் உண்டு. மக்களால் மதிக்கப்படும் பத்திரிகைகளின் கருத்துக்களுக்கு அரசுகளும் செவிசாய்க்கும்.

பொதுவில் வெறும் செய்திகளையும் கருத்து கட்டுரைகளையும் மாத்திரம் வெளியிடுவதை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு ஒரு பத்திரிகை நிறுவனத்தை நடத்துவது சாத்தியமில்லை. விற்பனை எவ்வளவு அதிகரிக்கின்றதோ அதேயளவு அதனை வெளியிடுவதற்கான செலவும் அதிகரிக்கும். இதில் ஊழியர்களின் கொடுப்பனவுகள், பத்திரிகைகள் அச்சடிக்கும் கடதாசி, இயந்திரசாதன செலவுகள் மற்றும் விநியோகம் போன்ற இன்னோரன்ன செலவுகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். அதற்காக பத்திரிகையின் விலையையும் ஓர் அளவுக்கு மேல் அதிகரிப்பதும் சாத்தியமாகாது. அதனால்தான் பத்திரிகைகள் விளம்பரங்களை நாடி நிற்கின்றன.

விளம்பரங்கள் மீது பிரிட்டனில் வரி விதிப்பு

இன்றைய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் சிலசமயம் கதை-கட்டுரை நூல்களிலும் கூட விளம்பரங்கள் இடம்பெற்றிருப்பதைக் பார்க்கலாம். ஆனால் 1673ஆம் ஆண்டு வரையில் ஒழுங்குமுறையிலான விளம்பர பிரசுரங்கள் இடம்பெறவில்லையென்று தெரியவருகின்றது.

விளம்பரங்கள் மூலம் பத்திரிகைகள் பெரும் வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதை அவதானித்த பிரித்தானிய அரசு ஒரு கட்டளையைப் பிறப்பித்தது. பிரசுரிக்கப்படும் ஒவ்வொரு விளம்பரத்துக்கும் ஒரு ஷிலிங் வரி விதிக்கப்படுவதை 1701ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்கு கொண்டுவந்தது.

1730ஆம் ஆண்டு ஒரு புதுவிதமான பத்திரிகை அங்கு பிரசுரிக்கப்பட்டு விற்பனைக்கு வந்தது. டெயிலி அட்வர்டைசர் (Daily Advertiser) அதன் தமிழாக்கம் “விளம்பர தினசரி”. விளம்பரத்துக்காக மட்டுமே ளெளிவந்த ஆங்கிலப் பத்திரிகையாகும் அது.

டெயிலி அட்வர்டைசர் விற்பனைக்கு ஒரு நுட்பமான முறையைக் கையாண்டது. பத்திரிகை வாங்குபவருக்கு முதல் நான்கு நாட்களுக்கு இலவசமாகப் பத்திரிகை விநியோகிக்கப்படும். அதன் பின்னர் பிரதி ஒன்றுக்கு ஒரு கினி கட்டணம் அறவிடப்படும்.

ஆரம்ப காலத்தில் உணவுப் பொருட்களின் விலைகள், பங்குச் சந்தை நிலவரங்கள், வங்கிக் கணக்கு திவாலாகிப் போகின்றவர்களின் விவரங்கள் போன்ற உண்மை விவரங்களையே அந்தப் பத்திரிகை வெளியிட்டுவந்தது. பின்னர் படிப்படியாக செய்திகளையும் வெளியிடத் தொடங்கினார்கள். 1807ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் இந்தப் பத்திரிகை வெளிவந்ததாக அறியமுடிகிறது.

நியூயோர்க்கில் புளிட்சர் என்ற பத்திரிகை நிறுவுநர் தமது பத்திரிகை விற்பனையை அதிகரிக்கக் கையாண்டிருந்த தொழில்நுட்பம் பலரையும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியிருந்தது,

புளிட்சர் என்ற அந்தப் பத்திரிகையாளர் அல்லது பத்திரிகை நிறுவுநர் குறித்து அமெரிக்க நூலாசிரியர் டெனிஸ் தோமஸ் எழுதுகையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்.

“1870களில் சென் லூயிஸ் நகரில் ஒரு துடிப்புள்ள பிரசுரிப்பாளர் பிரபல்யமானார். ஜோசப் புளிட்சர் என்பது அவர் பெயர். வசதியுள்ள பெற்றார் வழிவந்தவர். கல்வி அறிவிலும் தேர்ந்தவர். என்றாலும் அதிர்ஷ்டமுள்ள ஒரு போர் வீரனாகவும் பரிசாரகனாகவும் தொழிலாளியாகவும் கூடப் பணி புரிந்துள்ளார். உயர்நிலை விவேகம் படைத்தவராய் இருந்தமையால் புதிதாக உருவாகியிருந்த மக்கள் சாதனத்தை மக்கள் உண்மையாக புரிந்துகொள்ளும் விதத்தில் சீரமைத்தார். 1878ஆம் ஆண்டு செத்துக் கொண்டிருந்த சென்லூயிஸ் போஸ்ட் டிஸ்பெட்சர் என்ற பத்திரிகையை விலைக்கு வாங்கினார். சிறிது காலத்திலேயே அதனை நாட்டின் ஒரு முன்னோடி மாலைநேர பத்திரிகையாக வளர்த்தெடுத்தார் அதில் கிடைத்த வருமானத்தைக் கொண்டு ‘த நியூயோர்க் வேர்ல்ட்’ (The Newyork World) என்ற

பத்திரிகையை வெளியிடலானார். அதன் முதல் பதிப்பில் அவர் எழுதியிருந்த வாசகம் வருமாறு:

“வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் இவ்வளவு பெரிய நகரில் மிக மலிவான ஆனால் பொலிவான ஒரு பத்திரிகைக்கு இடமில்லாமல் போகாது. பொலிவானது மட்டுமல்ல பெரியதும் கூட, பெரியது மட்டுமல்ல உண்மையான ஜனநாயகத்தைப் பேணுவது, பண்ப்பையை நிரப்பிக் கொள்வதற்காகவன்றி மக்கள் நலனில் அதீத அக்கறை கொண்டது. பழைய உலகத்தைவிட புதிய உலகச் செய்திகளுக்கு அதிக சந்தர்ப்பம் கொடுப்பது. எல்லாவித ஊழல்கள், போலித்தனங்களை வெளிப்படுத்துவது. பொதுவான சீர்கேடுகள், ஊழல்களை எதிர்த்து மக்களுக்காகப் போராடுவது” என்று எழுதியிருந்தார்.

நான்கு மாதங்களில் அந்தப் பத்திரிகையின் விற்பனை இரண்டு மடங்காகியது. அதேசமயம் அதன் விலை குறைக்கப்பட்டது. அதனால் அதற்கு சவால் விடும் நிலையிலிருந்த பத்திரிகைகளும் விலை குறைப்புச் செய்வேண்டிய நிர்ப்பந்தங்களுக்குள்ளாகின.

ஒரு லட்சமாக பத்திரிகை விற்பனை அதிகரித்தபோது நகர மண்டபப் பூங்காவில் 100 துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் தீர்க்கப்பட்டு புளிட்சர் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

அதேசமயம் தமது நிறுவன ஊழியர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உச்சி உயர்ந்த (Tophat) தொப்பிகளை வழங்கி மகிழ்ந்தார்.

1880ஆம் ஆண்டளவில் அந்தப் பத்திரிகையானது வேறு எந்தப் பத்திரிகையையும் விட அமெரிக்காவில் பெரும் பண வசூலைக் கொண்டதாக இருந்துள்ளது. அந்தப் பத்திரிகையின் அதீத வளர்ச்சிக்கு பின்வரும் காரணங்களும் அடிப்படையாக இருந்துள்ளன.

தரம்மிக்க செய்திச் சேவை, ஏழைகள், பலவீனப்பட்டவர்கள், வறுமைப்பட்டவர்கள் குறித்து எப்பொழுதுமே கவனம் கொள்வது அந்தப் பத்திரிகையின் குறிக்கோளாக இருந்துள்ளது. குளிர்காலத்தில் பத்திரிகையின் சார்பில் மக்களுக்கு நிலக்கரி வழங்கியது. கிறிஸ்மஸ் விருந்துகளையும் நடத்தியது. கோடை காலத்தில் பல்லாயிரம் இறாத்தல் ஸ்ரோபெரிப் பழங்களையும் மக்களுக்கு வழங்கியது. அதுமட்டுமல்ல வாசகர்களுக்கு உதவுவதற்கென்று 35 வைத்தியர்களைக் கொண்ட மருத்துவர் குழுவையும் சேவைக்கு அமர்த்தியிருந்தது. பொதுவில்

தொழிற்சங்கங்களை ஆதரித்தது. பெரிய நிறுவனங்களின் கூட்டுச் சக்தியை பத்திரிகை எதிர்த்து நின்றது.

தனது பத்திரிகையின் தரத்தையும் வெற்றியையும் குறித்து புளிட்சர் பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறார். ஒரு செய்திப் பத்திரிகை தனது செய்திகளின் தலைப்புக்களில் ஆசிரியர் தலையங்கங்களில் என்னத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றால் சுருக்கமாக விளங்கப்படுத்தும் தன்மை, நகைச்சுவை, அங்கதசுவை, தனித்துவம், இலக்கியநடை, கருத்துச்செறிவு மற்றும் பிழையின்மை என்பனவாகும்.

புளிட்சர் ஏற்படுத்திய அறக்கட்டளையே இன்று புளிட்சர் விருதை வழங்கி வருகின்றது.

பயிற்சிக் களமாக விளங்கும் மாகாண பத்திரிகைகள்

பொதுவில் பிராந்திய பத்திரிகைகள்தான் பத்திரிகையாளர்களுக்கான பயிற்சிக் களமாக இந்தக் காலத்தில் விளங்குகின்றன. குறிப்பாக 60களுக்குப் பிறகு ஏராளமான பத்திரிகையாளர்கள் அப்போதைய ஈழநாடு பத்திரிகையில் பயிற்சி பெற்று வெளியேறியிருக்கிறார்கள். அவர்களில் இன்று குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய பலர் தலைநகரிலிருந்து வெளியாகும் பத்திரிகைகளில் பணிபுரிகிறார்கள்.

போர் நடைபெற்ற காலத்தில் வெளிநாடுகளுக்கு சென்ற பல பத்திரிகையாளர்கள் இங்கே ஈழநாடு பத்திரிகையில் பெற்ற அனுபவங்களைக் கொண்டு அங்கேயும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்தது மட்டுமன்றி தமிழ் ஊடகத்துறையிலும் பணிபுரிகிறார்கள்.

ஒரு விசித்திரம் என்னவென்றால் தலைநகர்களில் இருந்து வெளிவரும் தேசிய பத்திரிகைகளில் பணி புரிவதற்கு முன்பதாக பிராந்திய பத்திரிகைகளே பயிற்சிக் களமாக இப்போது இங்கு மாறியிருக்கும் அதேநேரம் மாகாண பத்திரிகையான ஈழநாடு பத்திரிகையை செய்திப் பத்திரிகையாக வளர்த்தெடுப்பதற்கு ஆரம்ப காலத்தில் கொழும்பிலிருந்தே பயிற்சி பெற்ற பத்திரிகையாளர்கள் இங்கு வந்தார்கள் என்பதுதான்.

பொதுவில் வெளிநாடுகளில் குறிப்பாக பிரிட்டன், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் பிராந்திய பத்திரிகைகளே பத்திரிகையாளர்களுக்கு பயிற்சிக்களமாக வெகுகாலமாக இருந்து வருகின்றன.

ஈழநாட்டில் பயிற்சி பெற்று கொழும்புப் பத்திரிகைகளில் இப்போதும் பணியாற்றுகிறவர்களாக அனந்தகிருஷ்ணன் பாலகிட்டணர், பிரபாகன், சிவகணேசன் போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம். வெளிநாடுகளில் பாரிஸ் ஈழநாடு காசிலிங்கம், லண்டனில் பாமா ராஜகோபால் என்று இன்னும் பலர் தமிழ் ஊடகப் பரப்பில் இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, மாகாண பத்திரிகைகள் இப்போதும் கூட எதிர்காலத்தில் உன்னத பத்திரிகையாளர்களாய் வரக்கூடியவர்களுக்கு நல்லதொரு பயிற்சிக் களமாகவே திகழ்கின்றன. 60களில் யாழ்.தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் நடத்தப்பட்ட பத்திரிகைத்துறை கற்கை நெறியில்

இணைந்து பயின்ற பலரும் இப்போது துறைசார் பத்திரிகையாளர்களாய் விளங்குகின்றார்கள். 90களில் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தினால் வெளிவாரி கற்கை பிரிவில் ஓர் அலகாக நடத்தப்பட்ட இதழியல் கற்கை நெறியில் பயின்ற பலர் இன்று பத்திரிகைத்துறையில் பணியாற்றுகின்றார்கள்.

60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்தவிதமான வசதிகள் இருந்ததில்லை. இப்பொழுது பல்கலைக் கழகங்களாலேயே ஊடக பயிற்சி மையங்கள் நடத்தப்படுவது வரவேற்கத்தக்கதொரு அம்சம். ஊடகவியலாளர்கள் முறையான அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது.

மாகாண பத்திரிகைகள் தேசிய பத்திரிகைகளை விட உள்ளூர் செய்திகளை விவரமாகவும் விரிவாகவும் மட்டுமல்ல சூட்சுமமாகவும் வாசகனுக்கு வழங்கமுடிகின்றது. மிக முக்கியமானதொரு அம்சம் உள்ளூர் பத்திரிகைகளில் என்னவென்றால் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் மற்றும் மாகாணசபை செய்திகளை அவைகளால் முக்கியத்துவம் கொடுத்து முந்திக் கொண்டு வழங்க முடிகின்றது. இந்த அமைப்புக்களில் நடக்கும் விவாதங்கள் சொற்போர்கள் தேசிய பத்திரிகைகளுக்கு அதிக அக்கறையானவையாக இருப்பதில்லை.

பொதுவில் மாகாண மட்ட ஜனநாயக அமைப்புக்களின் வளர்ச்சிக்கும் செயற்பாட்டுக்கும் மாகாணப் பத்திரிகைகளால் கணிசமான அளவு பணியாற்ற முடிகின்றது. ஒரு மாகாணப் பத்திரிகையின் நிருபர் அல்லது இருவர் இந்த மன்றங்களின் மற்றும் நீதிமன்றங்களின் நிகழ்ச்சிகளை அன்றாடம் சென்று கவனித்து குறிப்பெடுத்து அறிக்கை இடுவார்கள். சில சமயம் இந்த மன்றங்களின் விவாதங்கள், குழுநிலை ஆய்வுகள், சொற்பொழிவுகள் பலமணிநேரம் நீடிப்பதுண்டு. விவாதங்கள் தொடர்ந்து சில நாட்களுக்கு நீடிக்கவும் செய்யும். அவைகளை அலுப்புத் தட்டினாலும் அயர்ந்து போகாமல் நிருபர்கள் தங்கியிருந்து குறிப்பெடுத்து வழங்குகிறார்கள்.

எவ்வளவுதான் விவாதங்கள் நீடித்தாலும் இழுபறிப்பட்டாலும் தனது பத்திரிகையில் பிரசுரிக்க வேண்டியதை மட்டும் தனது பத்திரிகை வாசகனுக்கு அக்கறையானதை மட்டும் கவனித்து வழங்கும் பத்திரிகையாளரின் பணி மகத்தானது. அதில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குத்தான் தெரியும் அதன் அருமை.

லண்டன் போன்ற நகரங்களில் நகர சபைகளில் நடைபெறும்

நிகழ்ச்சிகளில் பொதுமக்கள் பெரிதாகக் கலந்துகொள்ளாவிட்டாலும் பொதுமக்கள் சார்பில் அவர்களின் பிரதிநிதிகளாக பத்திரிகைகளில் இருந்து “கனவான்கள்” கலந்து கொள்வதை எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று டெனிஸ்தோமஸ் தம் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். அங்கு அவர்கள் பத்திரிகைக் கனவான்கள் என்றே இன்றும் கூட மரியாதையுடன் அழைக்கப்படுகிறார்கள் என்றார் அவர்.

உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் மாநாட்டு மண்டபங்களில் பத்திரிகையாளர்களுக்கென்று ஒரு பகுதி ஒதுக்கி மேசை, நாற்காலி போடப்பட்டிருக்கும். பென்சில் மற்றும் குறிப்புப் புத்தகங்களுடனும் வழமையான புன்சிரிப்புடனும் தமக்குரிய பகுதிகளில் பத்திரிகையாளர்கள் வந்தமர்ந்து நிகழ்ச்சிகளை குறிப்பெடுப்பதை மன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்ல பொதுமக்களும் வரவேற்கிறார்கள்.

நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்க பொதுமக்கள் ஏன் போதிய எண்ணிக்கையில் உறுப்பினர்கள் கூட வராது போனாலும், குறிப்பெடுக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் இருந்தால் போதும் உறுப்பினர்கள் தம் கருத்துக்களை விளாசித் தள்ளுவார்கள். காரணம் அவை அனைத்துமில்லாவிட்டாலும் அவர்கள் கூறும் முக்கிய விடயங்கள் அதேநாள் பத்திரிகைகளில் செய்தியாக பொதுமக்கள் பார்வைக்கு கிடைத்துவிடும். அதன்மூலம் அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் பொதுமக்கள் கருத்து உருவாகவும் உதவியாய் இருக்கும்.

அதுமட்டுமல்ல இந்த மாதிரி மன்றங்களால் மேற்கொள்ளப்படும் நற்காரியங்கள் நல்ல செயற்றிட்டங்கள் பற்றி பொதுமக்களுக்கு அறிக்கையிடுபவர்களாக இருக்கும் அதேசமயம் அங்கு இடம்பெறும் ஊழல்கள், முறைகேடுகள், நிர்வாக சீர்கேடுகளை பகிரங்கப்படுத்துபவர்களும் இந்தப் பேனா மன்னர்களே.

மறைந்து கிடப்பவைகளை வெளிக்கொணர்வதன் மூலமே பத்திரிகைத் துறை உயிர் வாழ்கிறது என்று டிலானே என்ற புகழ்பெற்ற பத்திரிகையாளர் ஒருமுறை கூறியிருந்தார். அது உண்மைதான்.

அந்தத் துறையினருக்கு வெளியில் இருந்து கிடைக்கின்ற எந்த ஒரு விடயமும் எமது காலத்தின் அறிவு பொக்கிஷத்தின் மட்டுமல்ல வரலாற்றினதும் ஒரு பகுதியாகி விடுகின்றது என்பார் டிலானே. பத்திரிகையாளனைப் பொறுத்தவரை அவனது கடமையானது ஒரு

வரலாற்று ஆசிரியரின் கடமையைப் போன்றதே. எல்லாவற்றையும் விட உண்மையைக் கண்டறிவது அதனை மறைப்பு ஒளிப்பு இன்றித் தனது வாசகனுக்கு வழங்கிவிடுவது பத்திரிகையாளரின் கடமையாக இருக்கின்றது என்பது அவர் கருத்து.

மக்கள் வாழ்வில் மிகப்பெரும் சக்தி

செய்திப் பத்திரிகைகளின் இன்னுமொரு முக்கிய அம்சமாக விளங்குவது அவைகள் விளம்பரங்களுக்கான பரப்புரைக் களமாகவும் இருப்பதாகும். நாம் ஏற்கனவே பார்த்ததுபோல் பத்திரிகைகளின் பிரதான போசகர்களாய் இருப்பவர்களில் விளம்பரதாரர்களும் ஒரு பிரிவினர்களாவார்கள்.

பத்திரிகையின் பிரதான போசகர்கள் அதன் வாசகர்களே

வசதியும் வாய்ப்பும் உள்ள ஒருவர் பத்திரிகை ஒன்றை ஆரம்பித்துவிடலாம். அந்தப் பத்திரிகை மக்கள் ஆதரவைப் பெற்று விற்பனையாக வேண்டும். அதை விரும்பி வாங்கிப் படிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்க வேண்டும். அவ்வாறான நிலையிலேயே அந்தப் பத்திரிகையை விளம்பரங்கள் தேடிவரும். விளம்பரங்கள் அதிகரிக்கும்போது பத்திரிகையின் பக்கங்கள் அதிகமாகும்.

இன்று மனிதர்களின் அன்றாட வாழ்விலும் அரசியல் துறைகளிலும் மிகப்பெரிய சக்தியாக வளர்ந்துள்ளது பத்திரிகைத்துறை. மக்கள் மத்தியில் அரசியல் கருத்துக்களை உருவாக்குவது மட்டுமல்ல, சமய நல்லுறவுகளை, கலாசார விழுமியங்களை, சமூக ஒழுக்க சீலங்களை வளர்த்தெடுப்பதிலும் பத்திரிகைகள் பெரும் பங்கில் பணியாற்றுகின்றன. அதேசமயம் மேற்கூறிய நிலைமைகளுக்கு நேர்மாறான விடயங்களின் வெளிப்பாட்டுக்கும் பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் துணைபோகின்றன என்பதைக் காணும்போது சமூக நலன்களில் அக்கறை கொண்டவர்களை கவலை கொள்ளும்படி செய்கின்றன.

இன்று எமது நாட்டில் இனக்குரோதங்கள் மிக மோசமான அளவுக்கு வளர்ந்தமைக்கு தென்னிலங்கையில் பேரினவாதப் பத்திரிகைகள் பெரும் பங்கு வகித்துள்ளன. இந்தக் கைங்கரியத்தில் அரசு துறைப் பத்திரிகைகளுக்கு அதிக பங்குண்டு. பதவியில் அமரும் அரசு எந்தக் கொள்கையை வெளிப்படுத்துகின்றதோ அந்த அளவுக்கு அந்தக் கொள்கைகளை பரப்புரை செய்வது மட்டுமல்ல அரசு சார்பில் நடக்கும் அடாவடிகள் மற்றும் அநீதிகளை ஆதரித்து சப்பைக் கட்டு கட்டுவதிலும் அவை பின்னிற்றதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக வடக்கில் தமிழ்ப் பத்திரிகை

நிறுவனங்கள் மீது புலனாய்வாளர்கள் என்று சந்தேகிக்கப்பட்ட
கும்பல்கள் நடத்தியிருந்த தாக்குதல்களுக்கு நியாயம் கற்பிக்கும்
வகையில் தென்னிலங்கையில் அரசு சார்ந்த பத்திரிகைகள் பரப்புரை
செய்திருந்தமையைக் குறிப்பிடலாம்.

இதில் இன்னொரு விடயம் என்னவென்றால், அரசு சார்ந்த
பத்திரிகைகள் ஏனைய பொதுப் பத்திரிகைகளைப் போன்று விற்பனை
குறித்தோ வருமானம் குறித்தோ கவலை கொள்ளத் தேவையில்லை.
ஏனென்றால் அவை அரசின் கொள்கைகளையே பரப்புரை
செய்பவைகளாய் இருப்பதால் அனேகர் அரசின் செயற்பாடுகளை
துல்லியமாக அறிந்து கொள்வதற்காக அவைகளை வாங்குகிறார்கள்.
அவ்வாறு விற்பனை போதுமானவையாக இல்லாவிட்டாலும் கூட
தொய்ந்துபோய் விடுவதில்லை. காரணம் அது நீடித்து நிலைப்பதற்குத்
தேவையான விளம்பரங்கள் சகல அரசு தரப்பு திணைக்களங்களிலிருந்தும்
தாராளமாகக் கிடைத்துவிடுகின்றன. அரசு தரப்புப் பத்திரிகைகளைத்
தவிர ஏனைய பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரங்களை வழங்குவதில்லை
என்ற ஒரு கொள்கையை அரசுகள் கடைப்பிடிப்பதுண்டு அல்லது
அவ்வாறான ஒரு கொள்கை அரசுகளால் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.
சிலசமயம் ஏனைய பத்திரிகைகளிலும் அரசின் விளம்பரங்கள் வெளியிடப்
படவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் அரசுதுறை பத்திரிகைகளுக்கு
அவை கிடைக்காமல் போவதில்லை.

இதனால் பத்திரிகை விற்பனை குறைந்தாலும் கூட அவை
வெளியிடப்படுவது நிறுத்தப்படுவதில்லை. அவைகளின் ஊழியர்களுக்கு
வழமைபோல் ஊதியம் சட்டங்களுக்கமைவாக தடைகளின்றிக்
கிடைக்கும். அவ்வப்போது அரசு நிர்ணயிக்கும் சம்பள உயர்வுகளும்
இதரபடிகள் கொடுப்பனவுகளும் தாராளமாகக் கிடைப்பதுண்டு.
பதவிகளில் இருக்கும் அரசுகளின் கொள்கைகள் கோட்பாடுகளையே
அவை வெளிப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் உண்டு. அரசுகள்
மாறும்போது அந்தப் பத்திரிகைகளில் பணிபுரிபவர்கள் பெரும்பாலும்
தாங்களும் மாறிய அரசுகளுக்கேற்ப மாறிவிடுகிறார்கள். பொதுவில் உயர்
பதவிகளில் இருப்பவர்கள்தான் அந்த மாதிரி நிலைமைகளில் பதவிகளில்
இருந்து விலக நேர்கின்றது. கடந்த அரசு காலத்தில் அரசுத்துறை
பத்திரிகைகள் எவ்வாறு செயற்பட்டன என்பதையும், அரசு மாறியவுடன்
எவ்வாறு மாற்றமடைந்துள்ளன என்பதையும் அவதானித்தவர்களுக்கு

இது புரிவதாய் இருக்கும்.

ஒரு பத்திரிகையானது எவ்வாறான கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கின்றதென்பதை எவ்வாறு அறிந்துகொள்வது என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். அது கடினமான விடயமல்ல. ஒரு பத்திரிகை எவ்வாறான கொள்கையைக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதற்கு அதன் ஆசிரிய தலையங்கம் வெள்ளிடைமலையாக அமையும். அது மட்டுமல்ல அந்தப் பத்திரிகை செய்திகளை எவ்வாறு வழங்குகின்றது என்பதைப் பொறுத்தும் அதன் போக்கைக் கண்டுபிடித்துவிடலாம். சில பத்திரிகைகள் தம்மைப் பொது அல்லது நடுநிலையான கொள்கைகளையே பின்பற்றுவதாக பறைசாற்றிக் கொண்டாலும் செய்திகளை வழங்கும்போது தங்கள் விருப்பு வெறுப்புக்களை வெளிப்படுத்தி விடுவதைக் காணலாம். பொதுமக்கள் விரும்பும் அல்லது அவர்கள் அறிய வேண்டிய விடயங்களைப் பின்தள்ளிவிட்டு தமக்கும் தாம் விரும்பும் தரப்புகளுக்கும் இசைவாக அல்லது பொதுமக்களை திசை திருப்பும் விதத்தில் செய்திகளை திரித்தும் கூட வெளியிடுவார்கள். இவ்வாறான பத்திரிகைகளை நடுநிலைப் பத்திரிகைகள் என்று கருத முடியாது. அதேநேரம் பொதுமக்களும் அவ்வாறான பத்திரிகைகளை இனம் கண்டுவிடுவார்கள். அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்த அல்லது கட்சிகளினாலே நடத்தப்படுகின்ற பத்திரிகைகளின் நிலைமை வேறு.

பத்திரிகை சுதந்திரம் முன்பு இருந்தவாறு

முன்னைய அரசு பதவியிலிருந்த காலத்தில் பத்திரிகை சுதந்திரம் எவ்வாறு இருந்தது என்பது பற்றி அறிய வேண்டுமானால், பத்திரிகையாளர்கள் மீதும் பத்திரிகை நிறுவனங்கள் மீதும் மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்கள், கொலைச் சம்பவங்கள் குறித்த வழக்குகளின் எண்ணிக்கையைக் கவனித்தால் புரிந்துகொள்ளலாம். எனவே அந்தக் காலத்தில் அரசுதுறைப் பத்திரிகைகள் எவ்வாறு செயற்பட்டிருக்கும் என்பதையும் ஊகித்துக்கொள்ளலாம்.

அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற பொங்கல் விழாவில் வந்து கலந்துகொண்டிருந்த பிரதம மந்திரி ரணில் விக்கிரமசிங்க, ராஜபக்ச காலத்தில் ஊடகங்கள் செயற்பட்டவிதம் குறித்துக் கருத்தொன்றை வெளியிட்டிருந்தார். அரசமைப்புத் திருத்தம் அல்லது புதிய அரசமைப்பு தொடர்பான முயற்சிகளில் இப்போதைய அரசு எடுத்துவரும் முயற்சிகளை இப்போது கண்டிப்பவர்கள் அந்தக் காலத்தில் குறிப்பாக 18ஆவது அரசமைப்புத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டபோது எவ்வாறு நடந்துகொண்டார்கள் என்பதைக் குத்தலாகக் குறிப்பிடுவதாகவே அவர் கருத்து அமைந்திருந்தது. அதுபற்றி கட்டுரையாளர் ரங்க ஜயசூரிய ஆங்கிலப் பத்திரிகை ஒன்றில் எழுதியுள்ளார். அதன் சில முக்கிய பகுதிகள் வருமாறு:

ராஜபக்ச ஆட்சியின்போது ஊடகங்களின் செயற்பாட்டைப் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க கண்டித்திருக்கிறார். இன்னொரு வகையில் சொல்வதானால், வண்புணர்வில் பாதிக்கப்பட்டவரைக் குறை கூறுவதுபோல் இருந்தது அது. 18ஆவது திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்தில் பொருள்களை வாங்குவதற்காக ஊடகங்கள் கடைகளுக்குச் சென்றிருந்தன என்று கிண்டலாகக் கண்டித்த பிரதமர் அரசமைப்புக்கான செயற்பாடுகளை ஊடகங்கள் கெடுத்துவிட முயலக்கூடாது என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். 18ஆவது திருத்தத்தை அரசு சார்ந்தவைகளை விட்டால் ஏனைய ஊடகங்கள் ஆதரித்திருந்தன என்பதற்கு அதிகமான ஆதாரம் கிடையாது. ஒருவேளை அதிக வாசகர்களைக் கொண்ட சிங்கள ஊடகங்கள் இன்னும் சற்று அதிகமான எதிர்ப்பைக் காட்டியிருக்க

முடியும். அவ்வாறு செய்திருந்தால் இன்னும் சில அல்லது அதிக பத்திரிகையாளர்கள் வெள்ளை வான் கடத்தலுக்கு உள்ளாகி இருப்பார்கள்.

அந்தக் காலத்தில் விக்கிரமசிங்க எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்து அனுபவித்த பாதுகாப்பு வசதிகள் பத்திரிகையாளர்களுக்கு இருக்கவில்லை. அச்சுறுத்தல்கள், கடத்தப்படுதல், அரசுத் தூண்டுதலில் மேற்பதவிகளில் இருந்து தூக்கப்படுதல் போன்ற நிலைமைகளில் இருந்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கவில்லை. ராஜபக்ச அடிக்கடி பத்திரிகை ஆசிரியர்களை அழைத்து காலை உணவாக சுவையான அப்பங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டு உறவாடியிருந்தாலும், இவை இனிப்புப் பூசப்பட்ட ஆனால் எந்நேரத்திலும் ஆபத்தை விளைவிக்கும்படியான நிகழ்வுகளாகவே இருந்துள்ளன. பத்திரிகைக் கருத்துக்களை ராஜபக்ச ஓரளவு சகித்துக்கொள்ளும் தன்மையைக் கொண்டிருந்தார். தம்மை விமர்சிக்கும்படியும் நிருபர்களிடம் அவர் கூறியதுண்டு. ஆனால் அவருடைய இளைய சகோதரர் கோத்தபாயவும் ராஜபக்சவின் முதற்குடும்பமும் அப்படியானவர்களாய் இருக்கவில்லை.

பொத்தல ஜயந்த - உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவரின் பாதுகாப்பு விடயங்கள் குறித்து பத்திரிகையாளர்கள் ஜனாதிபதியுடன் கலந்துரையாடிக் கொண்டிருந்த வேளையிலேயே அவர் கடத்தப்பட்டிருந்தார். ராஜபக்சவுக்கே விடயங்கள் சரியாகத் தெரியாமல் இருந்தன. முன்னைய அரசைக் கண்டிப்பதில் துணிச்சல் காட்டிய பத்திரிகையாளர்கள் தடுக்கப்பட்டார்கள். இவை சில சமயம் பத்திரிகை ஆசிரியர்களாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவர்கள் ஆட்சியாளர்களால் விலைக்கு வாங்கப்பட்டிருந்தனர். அந்த வழிமுறையைப் பின்பற்ற மறுத்தவர்கள் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளானார்கள். சிலர் தமது ஊடக சொத்துக்களை விற்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார்கள்.

இந்தநிலையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராய் இருந்த விக்கிரமசிங்கவினால் பத்திரிகையாளர்களைப் பாதுகாக்க அதிகமாக ஏதும் செய்யக்கூடியதாய் இருக்கவில்லை. ஆட்சியை பத்திரிகையாளர்கள்தான் கவிழ்க்க வேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்த்தார். அது அவர் குற்றமல்ல. மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட சர்வாதிகாரம் ஒன்று சகல விடயங்களிலும் வியாபித்து நிலை கொண்டிருந்ததன் விளைவு அது.

இந்த நிலைமையில்தான் ஆட்சியில் இருந்து விலகி ஜனாதிபதி

பதவிக்குப் போட்டியிட சிறிசேன முன்வந்தார். அவரே கூறியிருப்பது போல, தமது மற்றும் தம் குடும்ப உறுப்பினர்களின் உயிர்களையும் இதற்காக அவர் பணயம் வைத்திருந்தார்.

விக்கிரமசிங்க உண்மையில் ஊடக சுதந்திரம் பற்றி அக்கறை கொண்டிருந்தால் அரசு ஊடகங்களில் இருந்து தொடங்கி எவ்வளவோ பணிகளை முன்னெடுக்க முடியும். அரசு சொந்தமாக அல்லது தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும் இலத்திரனியல் மற்றும் அச்சு ஊடகங்களை பி.பி.சி.போன்று ஒரு தன்னாட்சிக் கட்டமைப்புக்குள் கொண்டுவந்து சுதந்திரமாக இயங்க வைக்க முடியும். அரசு ஊடகங்கள் ஆட்சியில் இருப்பவர்களின் தயவிலேயே செயற்பட்டு வந்துள்ளன.

சந்திரிகா குமாரதுங்கவின் ஆட்சியின்போது ஜே.வி.பி.யினர் சமர்ப்பித்த ஐந்து சுதந்திர ஆணைக்குழுக்கள் தொடர்பாக அவர்கள் முன்வைத்த ஆலோசனைகளை அந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் சுதந்திர ஊடக ஆணைக்குழு தொடர்பான ஆலோசனையை நிராகரித்துவிட்டார்கள். அவ்வாறான பிரச்சினை ராஜபக்சவினருக்கு ஏற்படவில்லை. தகவலறியும் சட்டமுன் வரைவை அவர்கள் தோற்கடித்தார்கள். உலகில் அவ்வாறான ஒரு காரியத்தைச் செய்த முதல் அரசாக அவர்கள் நிலை பெற்றார்கள். பிரதமர் விக்கிரமசிங்க தாம் ஓர் அரசியல் மிதவாதிபோல் காட்டிக்கொள்கிறவராய் இருப்பதால் உண்மையிலேயே மிதவாத விழுமியங்களின்படி நடந்துகொள்கிறார் என்பதை வெளிப்படுத்த வேண்டும். இதற்கான ஒரு வழிமுறை என்னவென்றால் அரசு ஊடகங்கள் இப்போது உழன்று கொண்டிருக்கும் அழகல் நிலையிலிருந்து அவைகளை விடுவிக்க வேண்டும். சுதந்திர ஊடகத்துறைக்கு இலகுவான முறையில் அமைப்பு ரீதியிலான கட்டமைப்பை அந்த வகையில் உருவாக்க வேண்டும்.

லண்டனில் வெளியான முதல் செய்திப் பத்திரிகை

இங்கிலாந்தில் 1702ஆம் ஆண்டளவில்தான் முதலாவது தினசரி செய்திப் பத்திரிகை வெளியானதாக அறியப்படுகின்றது. டெய்லி கரண்ட் என்றழைக்கப்பட்ட அந்தப் பத்திரிகை ஒரு பக்கத்தில் மட்டும் அச்சிடப்பட்ட ஒரு சிறு செய்தித்தாளாகும். அதற்கு முன்னர் கடுமையான தணிக்கை நடைமுறையில் இருந்த காலத்தில் செய்திகள் எதுவும் பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் அரசியல் விமர்சனங்கள் இடம்பெறுவதுண்டு. தணிக்கை நீக்கப்பட்டதை அடுத்து பல சஞ்சிகைகள் வெளிவரத் தொடங்கின.

டெய்லி கரண்ட் அந்தக் காலத்தில் வாசகர்களுக்கு விடுத்திருந்த ஒரு பணிவான அறிவித்தலில் தனிப்பட்ட முறையில் தங்களுக்கு செய்தி மூலம் என்று எதுவும் கிடையாது. அப்படி இருப்பதாக நாங்கள் பாசாங்கு செய்து கொள்ளவும் விரும்பவில்லை. நாங்கள் பிரசுரிக்கும் விடயங்கள் தொடர்பாக வாசகர்களே தமது பிரதிபலிப்புகளை அல்லது அபிப்பிராயங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்திருந்தது.

இந்தக் காலத்தில் எந்த ஒரு செய்திப் பத்திரிகையும் அவ்வாறான ஓர் அறிவித்தலை விடுக்கத் துணியமாட்டாது. ஏனென்றால் இந்தக் காலப் பத்திரிகைகள் எவ்வளவு சிறியதா அல்லது ஒரு குறுகிய வட்டாரத்துக்குள் மட்டுமே விநியோகிக்கப்படுவதாய் இருந்தாலும் தங்களுக்கென்று அலுவலர்கள், உதவி ஆசிரியர்கள், செய்தி சேகரிப்பவர்கள், செய்தி விமர்சனக் கட்டுரையாளர்களைக் கொண்டிருக்கவே செய்கின்றன. அதேசமயம் நாட்டிலும் சர்வதேச மட்டத்திலும் நிகழ்கின்ற சமகால சம்பவங்கள் தொடர்பாகத் தமது கருத்துக்களை தினசரி வெளியிட்டு வரவே செய்கின்றன.

இந்தப் பத்திரிகைகள் தங்கள் தங்களுக்குரிய செய்திகளை தமது சொந்த வட்டாரங்களில் இருந்து பெற்றுக்கொள்வது ஒருபுறமிருக்க ஏனைய மொழிப் பத்திரிகைகளில் இருந்தும் தமக்கு வேண்டிய செய்திகளை மொழியாக்கமும் செய்து கொள்கின்றன. இன்னும் சொல்வதானால் இணையத்தளங்களிலிருந்தும் இவைகளுக்குச் சுடச்சுட

செய்திகளும் கட்டுரைகளும் கிடைத்துவிடுகின்றன. எனவே இன்று செய்திப் பத்திரிகைகளைப் பொறுத்தவரை தகவல் தட்டுப்பாட்டுக்கே இடமில்லை.

தங்கள் வாசகர்களின் செய்தித் தாகத்தைத் தணித்துக் கொள்வதற்கு ஏதாவது ஒரு விடயம் அவற்றுக்குக் கிடைத்துவிடுகின்றது. அத்துடன் பத்திரிகையை நிலைக்க வைத்துக் கொள்வதற்கான விளம்பரங்களும் தாராளமாகக் கிடைத்துவிடுகின்றன. அவைகளை வெளியில் சென்று சேகரித்து வழங்குவதற்கென பயிற்சி பெற்ற அல்லது அனுபவமுள்ள அலுவலர்களும் நியமிக்கப்பட்டு விடுகிறார்கள்.

பிரிட்டனில் செய்திப் பத்திரிகைகள் தணிக்கைகளிலிருந்து விடுபட்டு பணியாற்றத் தொடங்கியிருந்த அதே காலப்பகுதியில்தான் பிரிட்டிஷ் அரசின் அதிகார செல்வாக்கு ஐரோப்பாவையும் கடந்து பரவத் தொடங்கியிருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. அரசுக்கு இருந்துவந்த தெய்வீக உரிமை முடிவுக்கு வந்தது.

பிரபுக்கள் சபையிடமிருந்த அதிகாரங்களில் பெரும்பாலானவையும் மக்கள் (கொமன்ஸ்) சபைக்கு வந்து சேரத் தொடங்கின. பத்திரிகைகளும் அரசியலில் அதிக பங்கெடுத்துக் கொள்ளத் தொடங்கின. 18ஆம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த பத்திரிகைகளில் எழுதியவர்கள் பலரும் மேதாவிலாசமுள்ள அறிஞர்களாகக் காணப்பட்டுள்ளனர் என்கிறார் பிரபல பத்திரிகையாளர் ஒருவர்.

பத்திரிகைகள் இந்தக் காலத்தில் போலவே தனிப்பட்ட செய்தி வட்டாரங்களிலும் வெளியில் இருந்து கிடைக்கும் இரகசிய தகவல்களிலுமே அந்தக் காலத்திலும் தங்கி இருந்துள்ளன. அரச திணைக்களங்களில் பணிபுரிபவர்கள் அல்லது விவாதங்கள் நடைபெறும் தீர்மானங்களை எடுக்கின்ற சபைகளுடன் ஏதோவொரு வகையில் தொடர்புடையவர்கள் இடைவேளைகளில் அல்லது பணி முடிந்து செல்லும் வேளைகளில் லண்டன் கோப்பி விடுதிகளில் சந்திக்கும்போது தகவல்களை சுயாதீனமாக விவாதிப்பதுண்டு. அந்த மாதிரிச் சந்திப்புக்களின்போது பத்திரிகைகளில் வரும் கருத்துக்கள் மற்றும் செய்திகள் விவாதிக்கப்படும். அந்த வேளைகளில் அங்கு பிரசன்னமாய் இருக்கும் செய்தியாளர்களுக்கு அவ்வப்போது தேவையான செய்தித் தகவல்கள் கிடைக்கும் என்று கூறத் தேவையில்லை.

இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தில் அவ்வாறான சந்திப்புக்கான இடங்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் கொழும்பில் இன்னொரு விதமான சந்திப்புக்கள் நிகழ்வதுண்டு. அது பத்திரிகை நிறுவனங்களுக்கு இடையிலானது அன்று. பத்திரிகையாளர் கருத்துக்களுக்கிடையிலானது. பெரிய பத்திரிகைகளில் பணிபுரியும் செய்தியாளர்கள் அன்றைய செய்தி சேகரிப்புக்களை எல்லாம் முடித்துக் கொண்டதன் பின்னர் காரியாலயம் செல்லும் வழியில் ஓர் இடத்தில் பெரும்பாலும் மாலை வேளைகளில் சந்திக்கும் பழக்கமொன்று முன்னர் இருந்தது.

இவ்வாறு சந்திக்கும்போது செய்தியாளர்கள் சிற்றுண்டிகளை அருந்திக் கொண்டும் தமக்கு வேண்டிய பானங்களை அருந்திக்கொண்டும் அன்றைய தினம் தாங்கள் சேகரித்துள்ள முக்கிய செய்திகள் குறித்து கலந்துரையாடுவதுண்டு. அவ்வாறு செய்கையில் ஒருவருக்கொருவர் அந்தச் செய்திகளைப் பரிமாறிக் கொள்வார்கள். அதனால் முக்கிய செய்திகளை எந்தவொரு பத்திரிகையும் கோட்டை விடாமல் பார்த்துக் கொள்வார்கள். இது செய்தியாளர்களுக்கிடையில் இருந்த அதிகாரபூர்வமற்ற ஏற்பாடு.

அந்தக் காலத்தில் பத்திரிகைகளை வாங்குபவர்கள் குறைவாக இருந்தாலும் அதாவது பத்திரிகை விற்பனை குறைவாக இருந்தாலும் சில பத்திரிகைகளைப் படிப்பவர்கள் ஏராளமாக இருந்தனர் எனக் குறிப்புக்கள் உண்டு. பத்திரிகைகள் ஒருவருக்கொருவர் கைமாற்றப்பட்டு வாசிக்கப்பட்டன. வாசிக்க முடியாதவர்களுக்கு வாசிக்கக்கூடியவர்கள் வாசித்துக் காட்டுவதுண்டு.

அந்தக் காலத்தில் பிரிட்டனில் பிரபல்யமாக இருந்த ஸ்பெக்டேட்டர் (Spectator) என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியர்கள் தமது பத்திரிகையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், “ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் மக்களுக்கு உற்சாகமூட்டும் சிந்தனைகளுடன் எமது பத்திரிகை மக்கள் கைக்கு வருகின்றது. அலுமாரிகளிலும் நூலகங்களிலும் பாடசாலைகள், கல்லூரிகளிலும் அடைபட்டுக் கிடக்கும் தத்துவங்களை வெளிக் கொணர்ந்து மக்கள் கூடும் இடங்கள், கூட்டங்கள், தேநீர் மேசைகள், கோப்பிக் கடைகள் எங்கும் பேசப்படும் வகையில் எமது பத்திரிகை வடிவமைக்கப்படுகின்றது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். இந்தப் பத்திரிகை அரசியல் சார்பு நிலைகளைப் பேணவில்லை. இருந்தாலும் அந்தக் கால அரசியல் நடைமுறைகளை விமர்சிக்கவே செய்தது. அதன் எழுத்து

வெளிப்பாடு ஒருவித துடிப்பான நடையிலும் புத்திசாலித்தனமாகவும் இருந்தது.

அதன் தினசரி விநியோகம் லண்டனில் 4000 பிரதிகள் மட்டுமே. என்றாலும் அதனை வாசிப்போரின் எண்ணிக்கை பல மடங்கு அதிகம். தினம் விற்கப்படும் பிரதிகளின் பத்து மடங்கல்ல இருபது மடங்குக்கு மேற்பட்டவர்கள் அதனை வாசித்தார்கள் என்ற கணக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அழகு நடை விடயங்களில் காணப்படும் அங்கத சுவை, படிப்பவர்களை கிளர்ச்சி கொள்ளச் செய்யும் முறை போன்றவற்றுக்கு பேர் பெற்றதாக இருந்த முதல் பத்திரிகை அது என்று கூறப்படுகின்றது.

பிரிட்டனில் பெரும் சக்தி பின்புலமாக விளங்கிய வார்ப்பு பத்திரிகைகள்

19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில்தான் செய்திப் பத்திரிகைகள் இன்று நாம் காணும் வகையில் வெளிவரத் தொடங்கின என்று அறியமுடிகின்றது. என்றாலும் அதற்கு முன்னரே உலகம் முழுவதும் செய்திப் பத்திரிகைகள் வெளிவரத் தொடங்கி இருந்தன. பெரிய பிரித்தானியர்கள் பத்திரிகைகளை ஆர்வத்துடன் வாசிக்க ஆரம்பித்திருந்தமையால் பத்திரிகைகளின் விற்பனையும் பன்மடங்காக அதிகரித்திருந்தது.

தோமஸ் டேனியல் என்ற ஆய்வாளரின் தகவலின்படி லண்டனில் 1801 செப்டம்பரில் ஒரு புதிய பத்திரிகை தோற்றமுற்றது. நான்கு பக்கங்களை மட்டுமே கொண்ட ஒரு தாள். அதன் விலை ஆறு பென்ஸ். பத்திரிகையின் பெயர் வீக்லி டிஸ்பாச். அந்த நூற்றாண்டின் முதல் புதிய பத்திரிகை அதுவாகும் என்கிறார் அவர். அதன் தோற்றப்பாடும் அதன் உள்ளடக்கங்கள், மற்றும் ஆசிரியர் தலையங்கத்தின் ஆக்கபூர்வ கருத்துக்களும் வேறு பத்திரிகைகளும் அதனைப் பின்தொடர்ந்து வெளிவர உதவின.

லண்டனில் பத்திரிகை உலகின் இதயம் என்று இன்றைய நாட்களில் அறியப்படுகின்ற ஃபீட் ஸ்ட்ரீட் (Fleet Street) இல்தான் வீக்லி டிஸ்பாச் அச்சிடப்பட்டது. அதன் முதலாவது பதிப்பின் முன்பக்கத்தில் விளம்பரங்களுக்கே அதிக இடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் ஒரு விளம்பரம் “வைட்ஹெட்” என்பாரின் கடுகு ரசம் பற்றியதாகும். வாதம், மூட்டுப் பிடிப்பு, இடுப்பு வலி, திடீர் வாதம் போன்ற நோய்களுக்கு இது கைகண்ட மருந்தாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

உள்பக்கத்தில் ஒரு நீண்ட அறிமுகக் கட்டுரையில் தன்னைப் பற்றி அந்தப் பத்திரிகை எழுதியிருந்தது. சுவை தட்டும் விதத்தில் அழகு நடையில் எழுதப்பட்டிருந்த கட்டுரை “இட்டாலிக் (Italic) எனப்படும் சரிவு வடிவ எழுத்துக்களால் அச்சிடப்பட்டிருந்தது. பத்திரிகையின் பிரதான நோக்கம் பற்றி அது மிகவும் அதிகாரபூர்வமான ஆர்வத்தைத் தூண்டுகின்ற அச்சாகும். கடைசி நேரம் வரையிலான அதன் பயன்பாட்டை வாசகனுக்குக் கொண்டு சேர்ப்பதாகும்” என்று

தெரிவித்திருந்தது. “ஐரோப்பாவிலும் வேறு இடங்களிலும் பிரிட்டன் இராணுவம், கடற்படை செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற இடங்களின் செய்திகள், போர் தொடர்பான அல்லது சமாதானம் தொடர்பான விவரங்கள் மற்றும் பிரிட்டன் ஏகாதிபத்தியத்துக்குச் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்துச் செய்திகளும் தரப்படும்” என்றும் அது தெரிவித்திருந்தது.

அது மட்டுமல்ல நாடாளுமன்றத்தில் நடைபெறும் சகல விவாதங்கள் மற்றும் அவைகளின் உணர்வுபூர்வமான சாராம்சங்களையும் வெளியிடப் போவதாக அது உறுதி கூறியிருந்தது. இந்தவித முன்னேற்றகரமான செயற்பாட்டில் வேறு எந்தவொரு வாரப் பத்திரிகையாலும் ஈடுபட முடியாது என்றும் அது தன்னைப் பற்றி புகழ்ந்து கொண்டது. அந்தக் காலகட்டத்தில் ஆங்கிலக் கால்வாய்ப் பகுதியிலும் வேறு இடங்களிலும் பிரெஞ்சு நெப்போலியன் படைகளுக்கும் பிரிட்டன் படையினருக்கும் இடையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த போர் பற்றிய விபரங்களையும் பத்திரிகை வெளியிட்டிருந்தது.

அந்தப் பத்திரிகையின் கடைசிப் பக்கத்தில் (பின்பக்கம்) அந்தக் காலத்தில் (1801) அன்றைய பிரித்தானியர்களின் வாழ்க்கை முறையின் “இருள் சூழ்ந்த” அம்சங்களும் வெளியிடப்பட்டிருந்தன. ஒல்ட்பெய்வி நீதிமன்ற விசாரணைகளும் விரிவாக இடம்பெற்றிருந்தன. ஒருவார காலத்தில் 13 கைதிகளுக்கு சாவுத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் ஒருவன் 12 வயதுச் சிறுவன். ஒரு துண்டு துணியைத் திருடியதற்காக அந்தப் பையனுக்கு இந்தத் தண்டனை.

அவனது வயதை உத்தேசித்துக் கருணை காட்ட வேண்டும் என்றும் பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருந்தது. தோமஸ் டேனியல் மேலும் தகவல் தருகையில் முப்பத்து நான்கு பேருக்கு ஏழு வருடங்களுக்கு நாடு கடத்தலும் வேறு பலருக்குச் சிறைத்தண்டனைகளும் ஏனையவர்கள் சாட்டை அடிகொடுத்து விடுவிக்கவும் தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன.

இன்னொரு முக்கியமான செய்தி இந்தக் காலத்தில் என்றால் முதல் பக்க பிரதான செய்தியாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அது கடைசிப் பக்கத்தில் ஐந்து வரிகளைக் கொண்ட செய்தியாகக் காணப்பட்டுள்ளது.

“பிரபுக்கள் சபையில் நிகழ்ந்துள்ள அசாதாரண திருட்டு” பற்றிய செய்தி அது. தங்கத்திலான செங்கோல், சிம்மாசனத்தில் காணப்பட்ட எல்லாவித ஆபணங்கள் என எல்லாமும் கழற்றிக் களவாடப்பட்டிருந்தன.

சபையில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் இந்தத் துணிகரம் நிகழ்ந்திருந்தது.

அந்தக் காலத்தில் இந்த டிஸ்பாச் என்ற பத்திரிகை எட்டு பென்சுக்கு விற்கப்பட்டுள்ளது என்றாலும் ஏனைய போட்டிப் பத்திரிகைகளை விட இதன் விலை குறைவு என்றே கருதப்பட்டுள்ளது. அவைகள் ஒன்பது அல்லது 10 பென்சுக்கு விற்கப்பட்டுள்ளன. குறுகிய காலத்திலேயே டிஸ்பாச் வேறு அம்சங்களையும் வெளியிடத் தொடங்கியது. அதில் விளையாட்டுக்கள், மல்யுத்தங்கள், குதிரைச்சவாரி போட்டிகள் போன்றவையும் அடங்கின. அத்துடன் கொலைகள் போன்ற ஏனைய திகைப்பூட்டும் சம்பவங்கள் குறித்த செய்திகளும் இடம்பெறலாயின.

அந்தப் பத்திரிகை ஓர் இலகுவான மொழிநடையையும் வெளிப்படைத் தன்மையையும் கடைப்பிடித்தது. விரைவிலேயே அதன் போட்டிப் பத்திரிகைகளும் அதனைப் பின்பற்றத் தொடங்கின. சிறிது காலத்திலேயே இந்த வாரப் பத்திரிகைகள் பிரிட்டனில் ஒரு பெரும் சக்தியாக உருவாகிவிட்டன.

1830ஆம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட சிறப்புமிக்க சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டமைக்கு இந்த ஞாயிறு பத்திரிகைகளே முக்கிய பின்புலமாக இருந்துள்ளதாக வரலாற்றாசிரியர்கள் கருதுகிறார்கள். வீக்லி டிஸ்பாச் வெகுகாலம் நீடித்து செழிப்புடன் நடைபெற்றதன் பின் 1961ஆம் ஆண்டு சண்டே எக்ஸ்பிரஸ் என்ற பத்திரிகையுடன் இணைக்கப்பெற்றது.

வாக்குரிமை என்ற மக்கள் ஆயுதம்

இன்றைய உலகில் மக்களின் குறிப்பாக இளம் சமுதாயத்தினரின் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கும் செய்திப் பத்திரிகைகள் மாபெரும் பங்கு பணி ஆற்றிவருகின்றன என்பதில் எந்தவித சந்தேகமும் கிடையாது. மனிதர்கள் பேச்சு மற்றும் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளும் உரிமையையும் நிலைநாட்டிக் கொள்ள அளவில்லாத பாடுபட்டு வந்தார்கள் என்பதை எல்லாம் வெளிப்படுத்துவதாகப் பத்திரிகைத் துறையின் வரலாறு எடுத்துக் காட்டுவதாக இருக்கின்றது.

பொருள்களின் உற்பத்தி அவைகளின் பயன்பாடு மற்றும் விலைகள் போன்ற விவரங்களை பத்திரிகைகள் வெளியிடுவதால் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கும் அவை பெரும் பணி ஆற்றுகின்றன. உலகில் ஆங்காங்கே என்னென்ன நடந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதை மட்டுமல்ல சந்தைகளில் என்னென்ன பொருட்கள் என்னென்ன விலைகளில் விற்கப்படுகின்றன என்பதையும் பத்திரிகைகளே மக்களுக்கு வழங்குகின்றன.

பத்திரிகைகளில் ஒரு விளம்பரம் வெளிவருகிறது என்றால் அதனால் யாருக்கு இலாபம் என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். மூன்று விதமான தரப்பினர் இதனால் பயனடைகிறார்கள். முதலில் ஒரு விளம்பரதாரர் தாம் விற்கவிருக்கும் பொருள் பற்றிய விவரங்களை விளம்பரம் செய்வதன் மூலம் அந்தப் பொருள் தம்மிடம் கிடைக்கும் என்பதைப் பொதுமக்களுக்கு மிக இலகுவாக வெளிப்படுத்திக் கொள்கின்றார். பத்திரிகை செல்லும் மூலை முடுக்கெல்லாம் அந்தப் பொருள் பற்றிய விவரம் பரப்புரை ஆகின்றது. இது அவர் அடையும் பயன்பாடு. இரண்டாவதாகப் பொருள் நுகர்வோரைக் குறிப்பிட வேண்டும். அதாவது ஒரு பொருளைத் தாம் எங்கே வாங்கலாம்? அதன் தராதரம் என்ன? என்பதை எல்லாம் ஒருவர் கடைகடையாக ஏறி இறங்கித் தெரிந்துகொள்வதை விட பத்திரிகையில் தமக்கு வேண்டிய விவரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். மூன்றாவதாக விளம்பரத்தை வெளியிடும் பத்திரிகை நிறுவனம் விளம்பரங்களை வெளியிடுவதன் மூலம் அந்த நிறுவனம் எதிர்நோக்கும் பல்வேறு செலவினங்களுக்கான வருமானம் கிடைக்கின்றது.

ஆகவே பத்திரிகைகளின் பணி செய்திகளை வெளியிடுவதில் மட்டும்

தங்கியிருக்கவில்லை. பொதுமக்கள் தரப்பில் நின்று அவர்களின் குரலாக அது ஒங்கி ஒலிப்பதைக் காணலாம்.

நாட்டில் பொறுப்புள்ள பதவிகளில் இருப்பவர்கள் ஊழல்களிலும் பொதுமக்கள் சொத்துக்களைச் சூறையாடுவதிலும் ஈடுபடுவதைக் கண்டு மக்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் தவிக்கும்போது அவர்கள் சார்பில் பத்திரிகைகளே குரல் எழுப்புகின்றன. இல்லை என்றால் எத்தனையோ அக்கிரமமான சம்பவங்கள் ஆட்சியாளர்களால் மூடிமறைக்கப்பட்டுவிடக்கூடும்.

இலங்கையில் முன்பு பதவியில் இருந்த ஆட்சியாளர்கள் ஊடகங்களின் குரல்வளைகளை நெரித்து மௌனமாக்கியிருந்தார்கள். பல ஊடகங்கள் அடித்து நொறுக்கப்பட்டன. ஊடகவியலாளர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள், கொலை செய்யப்பட்டார்கள், அடாவடித் தனங்களை ஏன் என்றும் எவராலும் கேட்கமுடியாமல் இருந்தது. கேள்வி கேட்பவர்கள் வெள்ளை வான்களால் கடத்தப்பட்டார்கள். அரசு சார்ந்த ஊடகங்கள் அரசின் ஊதுகுழல்களாகச் செயற்பட்டன. அரச சாராத ஊடகங்கள் பல விடயங்களைக் கண்டும் காணாமல் மௌனமாய் இருக்க வேண்டிய நிலை இருந்தது. எதிர்த்தவர்கள் பலர் அச்சுறுத்தல் காரணமாக வெளிநாடுகளுக்கு ஓடிவிட்டார்கள். இன்னும் சிலர் கடத்தப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். ஜனநாயக முறையில் ஆட்சி நடப்பதாகக் கூறப்படும் எந்த நாட்டிலும் இவ்வாறான ஒரு நிலைமை இருக்க முடியாது.

உண்மையில் பார்த்தால் கடந்த காலத்தில் ஆட்சியாளரும் அவரோடு இணைந்து செயற்பட்ட அமைச்சர்களும் மட்டுமல்லாது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் கூட மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களாகவே இருந்தார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு ஆட்சி புரிந்ததன் பின்னர் மீண்டும் மக்களை எதிர்கொண்டு அவர்களின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றாக வேண்டும் என்பதை அவர்கள் அறிந்தே இருந்தார்கள். இருந்தபோதிலும் ஜனநாயக விழுமியங்கள் அனைத்தையுமே உதாசீனம் செய்துவிட்டு எதேச்சாதிகாரமாக நடந்துகொள்வதற்கு அவர்களுக்கு எவ்வாறு துணிச்சல் ஏற்பட்டது என்பதற்கு மூன்று முக்கிய காரணங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

முதலாவது இலங்கை அரசமைப்பின் மூலம் ஜனாதிபதி என்பவருக்கு நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் அனைத்துமே வழங்கப்பட்டிருந்தன. அதனால் நாட்டில் காணப்பட்ட ஜனநாயக நிறுவனங்கள் அனைத்திலுமே

ஜனாதிபதியானவர் தலையிடக்கூடியதாக இருந்தது. அரசின் சகல துறைகளிலும் குறிப்பாக நீதித்துறை மற்றும் பொலிஸ் இராணுவம் போன்ற பிரிவுகளில் தனது ஆள்களையும், ஆதரவாளர்களையும் நியமித்துக் கொள்ள முடிந்தது. இந்தவித நிறைவேற்று அதிகாரங்களுக்கு மேலும் வலுவூட்டிக் கொள்ளும் வகையில் 18ஆவது அரசமைப்புத் திருத்தமும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளப்பட்டது.

பதவியில் இருக்கும் ஜனாதிபதியானவர் எத்தனை தடவைகள் வேண்டுமானாலும் தேர்தலில் போட்டியிட்டு பதவியில் வீற்றிருக்க வசதி செய்துகொள்ளப்பட்டிருந்தது.

இரண்டாவது விடயம் என்னவென்றால் தனிநாடு ஒன்றை அமைப்பதற்காக ஆயுதம் ஏந்திப் போரிட்டு, இலங்கை அரசுக்குப் பெரிய சவாலாக விளங்கியவர்களும் தென்னிலங்கைச் சிங்கள மக்களுக்குச் சிம்ம சொப்பனமாகக் காட்சி அளித்தவர்களுமான தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளை ஒழித்துக் கட்டியதன் மூலம் சிங்கள மக்களின் மத்தியில் மாபெரும் வீரராகத் தன்னை உயர்த்திக் கொண்டதன் மூலம் மகிந்த ராஜபக்ச இனிவரும் காலங்களில் தொடர்ந்து பதவியில் இருப்பார். அந்த வகையில் சிங்கள அடிமட்ட மக்கள் தம்மைக் கைவிடமாட்டார்கள் என்ற எண்ணம் மேலோங்கி இருந்தது. தேர்தலுக்கு முன்னரான காலகட்டத்தில் தம்மை எதிர்த்துப் போட்டியிடப் போகிறவர் யார் என்றவகையில் ஏளனமாகக் கேள்வி எழுப்பும் நிலைக்கு அவர் போயிருந்தார். அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்த நம்பிக்கையின் உச்சத்தை ஜனாதிபதித் தேர்தலை இரண்டு வருடங்கள் முன்கூட்டியே நடத்தத் துணிந்தமை சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

முன்றாவது காரணம், ஊடகத்துறையின் மீது கடந்த கால ஆட்சித் தலைவர்கள் அளவுக்கு மீறிக் கை வைத்தமையாகும். அரசின் அடாவடிப் போக்குகளைத் தட்டிக் கேட்க முயன்ற பல பத்திரிகையாளர்களும் பத்திரிகை நிறுவனங்களும் நசுக்கப்பட்டன.

இவ்வாறு ஊடகங்களை நசுக்கி ஓரம்கட்டப்பட்டதால் மக்களுக்கு எதிரான அரசின் போக்கு மற்றும் ஜனநாயகத்துக்கு மாறான செயற்பாடுகள் மூடிமறைக்கப்பட்டன. அரசு சார்பு ஊடகங்களின் கட்டுக்கதைகளையும் உண்மைக்கு மாறான சோடனைக் கதைகளையும் மக்கள் நம்பும்படி செய்யப்பட்டனர். அவ்வாறு மூடி மறைக்கப்பட்ட ஊழல்கள், மோசடிகள், நிர்வாகச் சீர்கேடுகள் இன்னோரன்ன விடயங்கள் இப்போது தினமும் ஊடகங்களில் வந்தபடி இருக்கின்றன. கொலைகள்,

கொள்ளைகளில் ஈடுபட்டுத் தப்பித்துக் கொண்டவர்களின் விவரங்கள் தினமும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

ஒரு விடயத்தை நாம் கவனிக்கக் கூடியதாய் இருக்கின்றது. மக்கள் கரங்களில் வாக்குரிமை என்ற ஆயுதம் இருக்கும்வரை என்னதான் அதிகாரமிக்க சர்வாதிகாரியாக ஆட்சியாளர் ஒருவர் மாறினாலும் மக்கள் அவருக்குப் பாடம் புகட்டிவிடுவார்கள். ஜனநாயகத்தின் மிகப்பெரிய ஒரு பண்பு இதுவாகும்.

நுன்ற் நுவுல்கன்றோம்

எமது குடும்பத் தலைவர் அமரர் எஸ்.பெருமாள் அவர்களது திடீர் மறைவின்போது செய்வதறியாது திகைத்து நின்றவேளை குறிப்பறிந்து செயற்பட்டு இறுதி நிகழ்வினை குறுகிய மணித்துளிகளில் நிறைவேற்றி முடிப்பதற்கு உறுதுணையாக இருந்த அனைவருக்கும் நன்றிகளை உரித்தாக்குகின்றோம். ரெலிக்கொம் பிரதி பொதுமுகாமையாளர் - வட மாகாணம், ரெலிக்கொம் பிராந்திய முகாமையாளர் மற்றும் நண்பர்கள் வெளிக்கள பராமரிப்பு நிலைய அதிகாரிகள், சக நண்பர்கள், உதயன் நிர்வாக இயக்குநர் திரு. .சரவணபவன் (பா.உ) மற்றும் குழுமத்தினர், டான் ரி.வி. நிறுவன இயக்குநர் திரு. குகநாதன் மற்றும் குழுமத்தினர், ஊடகத்துறை இலக்கியத்துறை சார்ந்த சான்றோர், யாழ் மருத்துவ பீட தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் குழுவினர், நண்பர்கள், அயலவர்கள், குடும்ப உறவுகள், மலர்வளையம் வைத்து அஞ்சலி செலுத்தியோர், தொலைபேசி மற்றும் சமூக ஊடகங்கள் ஊடாக துயரில் பாங்கு கொண்டோர் அனைவருக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். அத்துடன் இம்மலருக்கு ஆக்கங்கள் தந்துதவிய அன்பர்களுக்கும் சிரமங்களுக்கு மத்தியில் உரிய நேரத்தில் இம்மலரை வடிவமைத்து அச்சிட்டு உதவிய மறுபுகம் மற்றும் ஜெயஸ்ரீ பிரிண்டேர்ஸ் நிறுவனத்தினருக்கும் எமது உளமார்ந்த நன்றிகள்.

குடும்பத்தினர்

13A/3, புரடி ஒழுங்கை, அரியாலை, யாழ்ப்பாணம்

☎ 021 222 3600

ஊடகக் காட்டில் உலாவந்த பெருமாள் ஐயா!

ஊடகக் காட்டில் எனது 40 ஆண்டுகள் நிறைவுக்காக எனது நண்பர்கள் சிறிய குறிப்பேடு ஒன்றை 29.12.2018 அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற ஒன்றுகூடலில் வெளியிட்டிருந்தார்கள்.

ஈழநாடு பத்திரிகைப் பண்ணையில்தான் நான் முதன்முதலில் ஊடகவியலாளராக இணைந்து வளர்ந்தேன். நான் அங்கு ஆசிரியர் பீடத்தில் இணைந்து பணியாற்றத் தொடங்கிய 1970களின் பிற்பகுதியில், எனக்கு காலத்தாலும் அனுபவத்தாலும் முத்த பத்திரிகையாளர்களில் ஒருவராக பெருமாள் ஐயாவும் ஆசிரியர் பீடத்தில் இருந்தார்.

எனது “ஊடகக் காட்டில் 40 ஆண்டுகள்” குறிப்பேட்டுக்காக ஊடகவியலாளர் கலைஞானச்சுடர், கலாபூஷணம் எஸ்.பெருமாள் ஐயா அவர்கள் “ஆக்கபூர்வமான சிந்தனையாளர்” எனும் தலைப்பில் அக்காலத்தில் ஈழநாடு ஊடக நிறுவனத்திலும் பின்னர் ஐரோப்பாவில் தொடர்ந்த எனது ஊடகப் பயணத்திலும் தற்போது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இலங்கையின் தமிழ்பேசும் மக்களையும் உலகெங்கும் வாழும் தமிழ்பேசும் எங்கள் உறவுகளையும் நோக்கி டான் ஊடகக் குழுமமாக நாங்கள் மேற்கொள்ளும் இரவு-பகல் பாராத 24 மணிநேர வெகுசன ஊடகப் பயணத்திலும் என்னைப் பற்றி தனது அபிப்பிராயப் பதிவை வழங்கியிருந்தார். அந்த அபிப்பிராயப் பதிவை - பெருமாள் ஐயாவின் நினைவுமீட்டலை அப்படியே “ஊடகக் காட்டில் 40 ஆண்டுகள்” குறிப்பேடு தாங்கி வெளிவந்திருந்தது.

பெருமாள் ஐயாவின் அந்த அபிப்பிராயப் பதிவின் முதல் பந்தியை நீங்கள் வாசிக்கும்போது அன்றைய காலகட்டத்திலேயே, ஊடகத் தொழில் என்பது பற்றிய அனுபவப் பார்வை யாழ்ப்பாணத்தில் எப்படியிருந்தது என்பதையும் ஏன் அப்படியான பார்வை இருந்தது என்பதையும் நீங்கள் புரிந்து கொள்ளலாம்.

(அவரது அபிப்பிராயப் பதிவின் முதற் பந்தி இங்கு மீள்ப் பதிவாகிறது)

41 ஆண்டுகள் காட்டில்

ஏசுவர்கள் எரியர்கள்
உண்மையை எழுதுங்கள்
உண்மையாய் எழுதுங்கள்
- யோகசுவாமிகள்

ஆக்கபூர்வமான சிந்தனையாளர்

கலைஞர் சபை, கலாசாலை எஸ்.வெருமான்
(முன்னாள் ஆசிரியர், எழுநாடு)

திரு. குகநாதன் அவர்களை எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில் தான் முதல் முதல் கண்டேன். சுருள் தலைமுடி, ஒல்லியான உடல்வாகு, உயர்ந்த இளைஞர், அரைக்கால் சட்டையுடன் புன்முறுவல் பூத்தமுகத்துடன் காணப்பட்டார். எழுநாடு பத்திரிகையில் ஆசிரியர் பகுதியில் அவர் இணைந்திருந்த காலம். அங்கு மூத்த பத்திரிகையாளர்களில் ஒருவரான நான் ஒரு தினம் அவரை அணுகி, "ஏன் தம்பி இதில் வந்து சேர்ந்திருக்கிறீர், பத்திரிகை மையானது கையில் பட்டுவிட்டால் இடிக் கொள்ளும் பிறகு விடாது - நாங்கள் மாட்டிக் கொண்டு முழிப்பதைப் பார்க்க வில்லையா வேறு எங்காவது நல்ல தொழில் பார்த்து போயிருக்கலாமே" என்று அட்வைஸ் செய்தேன். பத்திரிகைத் தொழில் என்பது அந்த அளவிற்கு மோசமானது அல்ல. ஆனால் அன்றைய காலகட்டத்தில் நிலவிய சூழ்நிலை என்னை அப்படி பேச வைத்தது. இளைஞர் குகநாதன் எதுவுமே பேசவில்லை. வழக்கமான புன்முறுவலுடன் அமைதியாக இருந்துவிட்டார்.

அதில் பெருமாள் ஐயா கூறியதுபோல “பத்திரிகை மையானது கையில் பட்டுவிட்டால் ஒட்டிக்கொள்ளும் - பிறகு விடாது”

1970களின் பிற்பகுதியில் அவ்வாறு கூறிய பெருமாள் ஐயாவும், அதற்கு முன்னரேயே பத்திரிகையாளனாகவே வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்து - அதற்கப்பாலும் சென்று பத்திரிகை நிறுவனத்திலேயே தனது வாழ்க்கை துணைவியாரையும் விரும்பித் தேர்ந்தெடுத்து திருமணம் செய்து 2017ம் ஆண்டு வரை, ஏறத்தாழ 55 வருடங்கள் ஊடகவியலாளனாகவே தொழில்முறையாக வாழ்ந்து தனது 86வது வயதில் இவ்வுலக வாழ்வை நிறைவு செய்து எம் அனைவரிடமிருந்தும் பிரியாவிடை பெற்றுச் சென்றிருக்கிறார்.

காட்டாறுகளும், காட்டேரிகளும், காட்டேறிகளும், காடுவசாரிகளும், காட்டாட்சிகளும், இருளும், புயலும், மின்னலிடிகளும், முட்புதர்களும், கொடூர மிருகங்களும், மழையும், வெயிலும், விஷக் கிருமிகளும், விஷ ஜந்துக்களும், நச்சு மரங்களும் உலகெங்குமுள்ள ஊடகக் காடுகளில் மிக மிக வழமையான சமாச்சாரங்கள்தான்!

55 வருடங்களாக பெருமாள் ஐயா இவற்றைக் கண்டவர். அதனால்தான் ஒரு இளைஞனாக நான் ஈழநாடு ஆசிரியர் பீடத்தில் இணைந்தபோது என்னை நோக்கி “வேறு எங்காவது நல்ல தொழில் பார்த்து போயிருக்கலாமே..” என்று அறிவுரை பகிர முற்பட்டார்.

பெருமாள் ஐயா ஊடகக்காட்டில் 55 வருடங்கள் உலாவந்து முடித்து உலகை நீங்கிச் சென்றுவிட்டார். உயிர் பிரிந்த உடலையும் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்திற்கு வழங்கி, தன்னை பூரணமான தியாகியாக்கிவிட்டார். இலங்கையின் தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் இனங்களைச் சேர்ந்த எதிர்கால வைத்தியர்களான மருத்துவ மாணவர்கள் பெருமாள் ஐயாவின் இதயத்தை, மூளையை, சிறுநீரகத்தையென அனைத்து அங்கங்களையும் ஆராய்ந்து படிப்பார்கள். பெருமாள் ஐயாவின் உயிரற்ற உடலும் பிறர்க்குரியதாயிற்று! அவர் ஊடகவியலாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல அனைத்து மனிதர்களுக்கும் மிகச் சிறந்த உதாரண புருஷர்!

அவரது உடற்பாகங்களைப் படித்து மருத்துவர்கள் உருவாகப் போகிறார்கள். அவரது ஊடகப் பாதையையும் பயணத்தையும் எமது பல்கலைக்கழகங்களில் ஊடகத் தொடர்பாடல் கற்கைகளை மேற்கொள்ளும் மாணவர்கள் ஆராய்ந்து படித்து வெளியிட்டு தாமும் பயனடைந்து, தொழில் செய்யும் ஊடகவியலாளர்களுக்கும் பயனளித்து, சமூகத்திற்கும் பயன் கொடுத்து முன்னேற அம்மாணவர்களது ஆசான்கள் வழிகாட்டுவார்கள் என நம்பி நிறைவு காண்கிறேன்.

எஸ்.எஸ்.சுகநாதன் (டான் ஊடகக் குழுமத் தலைவர்)
- முன்னாள், இந்நாள் ஈழநாடு பத்திரிகை ஆசிரியர் பீடம் சார்பாக -

2017 கலாஞ்சலா ராசீ சலீலாை ஁லேல கலாபூஷணம் அரச வரூது வரீழா

கலாஞ்சலா ராசீ சலீலாை
2017 கலாபூஷணம் அரச வரூது

தூலீலகலாஞ்சலா
கலாஞ்சலா ராசீ சலீலாை
கலாபூஷணம் அரச வரூது
கலாபூஷணம் அரச வரூது
கலாபூஷணம் அரச வரூது

நல்லூர் பரீதேச செயலகம் - கலாசாரப்
பேரவையீன் "கலைஞானச் சூடர் 2017"
வரூது.

யாழ் ஊடக அமையத்தின் மூத்த
ஊடகவியலாளர் கௌரவம்:
வாழ்நாள் சாதனை விருது -
2013

"பழம் பெரும் ஊடகவியலாளர் கௌரவம்"
இலங்கை இலக்கிய பேரவை 04.11.2012
பேராசிரியர் சிவலிங்கராஜா, செங்கை
ஆழியான், டான் ரி.வி. குகநாதன் ஆகியோரால்
பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவிக்கப்படல்

"யாருக்கு சொந்தம் இந்தக் குழந்தை யாருக்குச்
சொந்தம்" நூல் வெளியீட்டு விழாவில் : பேராசிரியர்
திரு.சண்முகலிங்கன், கலாபூஷணம் திரு.ஜோசப்
பாலா, அமரர் எஸ்.பெருமாள், அமரர் திரு.
கணேசலிங்கப் புலவர், திரு.பா.மகாலிங்கசிவம்

"பத்திரிகைத்துறை - சில நினைவுக் குறிப்புகள்"
நூல் வெளியீட்டின்போது கௌரவிப்பு:
கலாபூஷணம் சைவப் புலவர் திரு.செல்லத்துரை,
அமரர் குணராசா (செங்கை ஆழியான்)

பெரிய கோழிக் குஞ்சொன்று
குளறிக் கொண்டு ஓடி வந்து
தாயின் வயிற்றில் புகுந்தபடி
தவித்து புலம்பலாயிற்று!

கறுத்த காகம் ஒன்றென்னை
கலைத்துத் துரத்தி வந்தது
பருத்த பூனை பாதையிலே
பதுங்கிக் காத்து நின்றது
எதுவும் செய்ய முடியாமல்
ஏங்கி தவித்து வந்துள்ளேன்
அம்மா நீயோ அசையாமல்
அமர்ந்து இருக்கிறாய், நியாயமோ?

தாய்க்கோழி:

பார்த்தேன் கண்ணே பார்த்தேன், நீ
பதைபதைத்து ஓடி வந்தாய்!
வேர்த்துக் களைத்து வந்துள்ளாய் - ஒரு
விசயம் சொல்வேன் கேட்பாயா?

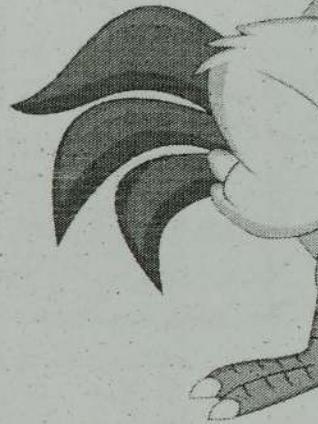
அம்மா சொன்ன வார்த்தைகளை
அடங்கி மதித்து கேட்டிருந்தால்
சும்மா அலம்பத் தேவையில்லை
சோகம் கொண்டும் அழ வேண்டாம்

கோழிக்குஞ்சு:

என்ன அப்படி கூறிவிட்டாய்?
எதற்கும் என்னையே பேசுகிறாய்! - இது
வழக்கமாகி போய்விட்டது, பெரும்
வம்பாய்ப் போச்சது, சூ, சூ, சூ...

தாய்க்கோழி:

எரிச்சல் வேண்டாம் என் மகவே
எதிலும் நிதானம் தேவை கண்டாய்

வின் அறிவுரை

புதிதாய் பொரித்த குஞ்சுகளில்
மூத்த குஞ்சு நீதானே!
இளையோருக்கு மாதிரியாய்
இருக்க வேண்டும் என்றேன் நான்,

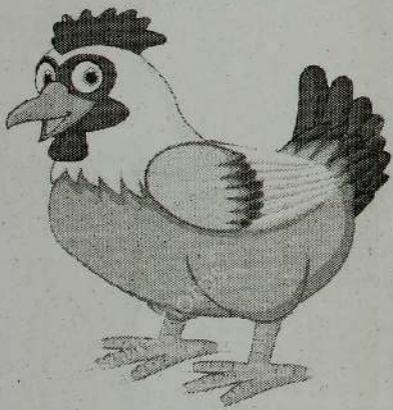
தனியாய் எங்கும் போகாதே
தான்தோன்றியாய் நடக்காதே
வினைகள் தேடிக் கொள்ளாதே
விழைந்து சொன்னது இவைகளையே

தூரவிலகிப் போகாதே, என்
சொல்லை மீறி ஓடாதே
ஆரவாரம் செய்யாதே
அடக்கமாக இரு என்றேன்

பூரான் ஒன்றைக் கண்டவுடன்
புறப்பட்டு ஓடினாய் பிடிப்பதற்கு
காகம் அங்கே துரத்தியது
காத்து நின்றது கடும்புனை
பருந்து தூக்கிப் போயிருந்தால்
பாவம் விருந்தாய் முடிந்திருப்பாய்!
இனிமேலாகிலும் தாய் பேச்சை
தட்டாமல் நீ இருப்பாயா?

தாயார் சொன்ன வார்த்தைகளை
எண்ணி பார்த்தது கோழிக்குஞ்சு
அன்றுமுதலாய் அடங்கியது
அம்மா பேச்சை மீறவில்லை

அனுபவம் மிக்க அம்மாவின்
அறிவுரை என்றும் உயர்ந்ததுவே
மகிழ்வாய் அதனை மதித்திடுவோம்
மருந்தாய்க் கொண்டு உயர்ந்திடுவோம்

வண்ணைத்துப் பூச்சி

பொய்யாம் வாழ்க்கை
என்பதனை
புரிய வைக்கும்
உயிரினம் நீ!
மேனாம் மினுக்கர்
உடையணிந்து
மின்னல் போல்
திரிகின்றாய்!
வனப்பும் வாழ்வும்
விரைவினிலே
அழிந்து போகும்
என்பதனை
உணர வைக்கும்
வகையினிலே
உலகில் வாழ்ந்து
மறைகின்றாய்!

எஸ்.பெருமாள்
04.11.2019

மறபுகம்